

Compiling and Translating the Bible

Randolph Dunn

Introduction

God revealed himself to mankind through men inspired by the work of the Holy Spirit using about forty writers over many centuries. He originally spoke directly to leaders and heads of families as in the cases of Adam, Enoch, Noah, Job, Abraham, Isaac, Jacob and Moses. Later He spoke to the people through prophets such as Samuel, Isaiah, Jeremiah and Daniel, as well as some lesser-known prophets.

Webster gives the meanings of the word bible as

- a) the sacred scriptures of Christians comprising the Old Testament and the New Testament
- b) the sacred scriptures of some other religion (as Judaism). (www.merriam-webster.com)

The "sacred scriptures" in one book are a compilation of

- a) writings of the Jews pertaining to their relationship with Jehovah God - Old Testament.
- b) writings of the apostles or those very closely associated with them pertaining to the message of the Son of God, what he said and did while on earth - New Testament.

The Bible is a collection of many books by many writers over a period of approximately 1500 years. This collection of books has been divided into two sections, the Old Testament and the New Testament.

400 B.C. The Old Testament began to be translated into Aramaic. This translation is called the Aramaic Targums. This translation helped the Jewish people, who began to speak Aramaic from the time of their captivity in Babylon, to understand the Old Testament in the language that they commonly spoke. In the first century Palestine of Jesus' day, Aramaic was still the commonly spoken language. For example, maranatha: "Our Lord has come," 1 Corinthians 16:22 is an example of an Aramaic word that is used in the New Testament. ⁴

During the third century, around 250 B.C., Jewish scholars in Alexandria, Egypt, translated the Old Testament into Greek. This translation became known as the Septuagint or 'Seventy' because according to tradition (legend) 70 (or 72) scholars labored 70 (or 72) days to produce [it]. The Septuagint was often used by New Testament writers when they quoted from the Old Testament. The LXX was translation of the Old Testament that was used by the early Church. ⁵

By 100 B.C. these writings in Hebrew and Aramaic comprised the thirty-nine books referred to as "The Law and

Σύνταξη και μετάφραση της Βίβλου

Randolph Dunn

Εισαγωγή

Ο Θεός αποκαλύφθηκε στην ανθρωπότητα μέσω ανθρώπων εμπνευσμένων από το έργο του Αγίου Πνεύματος χρησιμοποιώντας περίπου σαράντα συγγραφείς για πολλούς αιώνες. Αρχικά μίλησε απευθείας με ηγέτες και αρχηγούς οικογενειών όπως στην περίπτωση του Αδάμ, του Ενώχ, του Νώε, του Ιώβ, του Αβραάμ, του Ισαάκ, του Ιακώβ και του Μωυσή. Αργότερα μίλησε στο λαό μέσω προφητών όπως ο Σαμουήλ, ο Ησαΐας, ο Ιερεμίας και ο Δανιήλ, καθώς και μερικοί λιγότερο γνωστοί προφήτες.

Ο Webster δίνει τις έννοιες της λέξης Βίβλος ως

- a) τις ιερές γραφές των Χριστιανών που περιλαμβάνουν την Παλαιά Διαθήκη και την Καινή Διαθήκη β) τις ιερές γραφές κάποιας άλλης θρησκείας (όπως ο Ιουδαϊσμός). (www.merriam-webster.com)

Οι "ιερές γραφές" σε ένα βιβλίο είναι μια συλλογή από α) γραπτά των Εβραίων που σχετίζονται με τη σχέση τους με τον Ιεχωβά Θεό - Παλαιά Διαθήκη. β) γραπτά των αποστόλων ή εκείνων που συνδέονται πολύ στενά με αυτά που σχετίζονται με το μήνυμα του Υιού του Θεέ μου, τι είπε και έκανε ενώ βρισκόταν στη γη - Καινή Διαθήκη.

Η Βίβλος είναι μια συλλογή πολλών βιβλίων πολλών συγγραφέων σε μια περίοδο περίπου 1500 ετών. Αυτή η συλλογή βιβλίων έχει χωριστεί σε δύο ενότητες, την Παλαιά Διαθήκη και την Καινή Διαθήκη.

400 π.Χ. Η Παλαιά Διαθήκη άρχισε να μεταφράζεται στα αραμαϊκά. Αυτή η μετάφραση ονομάζεται Aramaic Targums. Αυτή η μετάφραση βοήθησε τον εβραϊκό λαό, ο οποίος άρχισε να μιλάει αραμαϊκά από την εποχή της αιχμαλωσίας του στη Βαβυλώνα, να κατανοήσει την Παλαιά Διαθήκη στη γλώσσα που μιλούσε συνήθως. Τον πρώτο αιώνα στην Παλαιστίνη των ημερών του Ιησού, τα αραμαϊκά ήταν ακόμα η κοινώς ομιλούμενη γλώσσα. Για παράδειγμα, το maranatha: «Ο Κύριός μας ήρθε», το 1 Κορινθίους 16:22 είναι ένα παράδειγμα αραμαϊκής λέξης που χρησιμοποιείται στην Καινή Διαθήκη. ⁴

Κατά τον τρίτο αιώνα, γύρω στο 250 π.Χ., Εβραίοι λόγιοι στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου, μετέφρασαν την Παλαιά Διαθήκη στα ελληνικά. Αυτή η μετάφραση έγινε γνωστή ως οι Εβδομήκοντα ή «Εβδομήντα» επειδή σύμφωνα με

the Prophets" or "The Law and the Prophets and the Psalms" by the Israelites. During Jesus' and the Apostle's time they were also called the "Scriptures". We refer to them as the Old Testament. "Josephus, a non-Christian Jewish historian, declares that, since the death of Artaxerxes (424 B.C.), 'no one had dared, up to this day, to add anything to them, to take anything from them, or to make any change in them.' This clearly indicates that the Jewish Canon assumed a settled form in the time of Ezra and Nehemiah." ⁶

Manuscripts currently available [extants] of the Old Testament written in Hebrew and Aramaic [language acquired during Babylon captivity (rd)] are:

- a. Chester Beatty Papyri 100- 400 AD
- b. Codex Vaticanus and Codex Sinaiticus 350 AD

[Codex is Latin for

English word code (rd)]

- c. The Masoretic Text (MT) is the Hebrew text of the Jewish Bible

(Tanakh). It defines not just the books of the Jewish canon, but also the precise letter-text of the biblical books in Judaism, as well as their vocalization and accentuation for both public reading and private study. The MT, probably between seventh and tenth centuries, is also widely used as the basis for translations of the Old Testament in Protestant Bibles, and in recent decades also for Catholic Bibles.^{6a}

Old Testament (Jew / Hebrew writings)

Tanakh - Name for the Jewish Bible. It is an acronym for [Torah, prophets (*Nevi'ilm*) and writings (*Ketuvim*)].¹

Torah

Torah is a Hebrew word meaning doctrine or teaching. It has been revered as the inspired word of God. It is said by tradition to have been revealed to Moses by Him. The Torah is sometimes referred to as the (written) Law or written Torah. The Torah is the first part of the Tanakh, the Hebrew Bible, and is made up of five books. For that reason, it is also called the Pentateuch, Chumash, or "the Five Books of Moses." ²

Talmud

Talmud (aka Shas) is the record of rabbinic discussions. [Could this be the "Traditions" the Jews accused Jesus of violating? (rd)] Their discussions pertained to

- a) Jewish law
- b) ethics
- c) customs
- d) history

The Talmud has two components:

- a) The Mishnah (c. 200 CE), the first written compendium of

την παράδοση (θρύλος) 70 (ή 72) μελετητές εργάστηκαν 70 (ή 72) ημέρες για να την παράγουν. Οι Εβδομήκοντα χρησιμοποιούνταν συχνά από συγγραφείς της Καινής Διαθήκης όταν παρέθεταν απόσπασμα από την Παλαιά Διαθήκη. Το LXX ήταν μετάφραση της Παλαιάς Διαθήκης που χρησιμοποιήθηκε από την πρώιμη Εκκλησία. 5

Μέχρι το 100 π.Χ. αυτά τα γραπτά στα εβραϊκά και τα αραμαϊκά περιλάμβαναν τα τριάντα εννέα βιβλία που αναφέρονται ως «Ο Νόμος και οι Προφήτες» ή «Ο Νόμος και οι Προφήτες και οι Ψαλμοί» από τους Ισραηλίτες. Την εποχή του Ιησού και του Αποστόλου ονομάζονταν επίσης «Γραφές». Τους αναφερόμαστε ως Παλαιά Διαθήκη. «Ο Ιωσήφ, ένας μη Χριστιανός Εβραίος ιστορικός, δηλώνει ότι, από τον θάνατο του Αρταξέρξη (424 π.Χ.), «κανείς δεν είχε τολμήσει, μέχρι σήμερα, να τους προσθέσει κάτι, να τους πάρει κάτι ή να φτιάξει κάτι. αλλαγή σε αυτά». Αυτό δείχνει ξεκάθαρα ότι ο εβραϊκός κανόνας έλαβε μια καθιερωμένη μορφή την εποχή του Έσδρα και του Νεεμίας». 6

Τα χειρόγραφα που είναι διαθέσιμα αυτήν τη στιγμή [σώζονται] της Παλαιάς Διαθήκης γραμμένα στα εβραϊκά και στα αραμαϊκά [γλώσσα που αποκτήθηκε κατά τη διάρκεια της αιχμαλωσίας της Βαβυλώνας (η)] είναι: α. Πάπυροι Chester Beatty 100- 400 μ.Χ. β. Codex Vaticanus και Codex Sinaiticus 350 AD [Codex είναι λατινικά για

Αγγλικός κωδικός λέξης (rd)]

ντο. Το Μασορετικό Κείμενο (MT) είναι το εβραϊκό κείμενο της Εβραϊκής Βίβλου

(Tanakh). Καθορίζει όχι μόνο τα βιβλία του εβραϊκού κανόνα, αλλά και το ακριβές γράμμα-κείμενο των βιβλικών βιβλίων στον Ιουδαϊσμό, καθώς και την εκφώνηση και τονισμό τους τόσο για δημόσια ανάγνωση όσο και για ιδιωτική μελέτη. Το MT, πιθανότατα μεταξύ του έβδομου και του δέκατου αιώνα, χρησιμοποιείται επίσης ευρέως ως βάση για μεταφράσεις της Παλαιάς Διαθήκης σε Προτεσταντικές Βίβλους, και τις τελευταίες δεκαετίες επίσης για Καθολικές Βίβλους.^{6a}

Παλαιά Διαθήκη (Εβραϊκά / Εβραϊκά γραπτά)

Tanakh- Όνομα για την Εβραϊκή Βίβλο. Είναι ακρωνύμιο για το [Torah, προφήτες (*Nevi'ilm*) και γραπτά (*Ketuvim*)].¹

Τορά

Τορά είναι μια εβραϊκή λέξη που σημαίνει δόγμα ή διδασκαλία. Έχει σεβαστεί ως ο εμπνευσμένος λόγος του Θεού. Λέγεται κατά την παράδοση ότι αποκαλύφθηκε στον Μωυσή από Αυτόν. Η Τορά αναφέρεται μερικές φορές ως ο (γραπτός) Νόμος ή γραπτή Τορά. Η Τορά είναι το πρώτο μέρος του Tanakh, της Εβραϊκής Βίβλου,

Judaism's Oral Law.

b) The Gemara (c. 500 CE), a discussion of the Mishnah and related

Tannaitic writings that often ventures onto other subjects and expound broadly on the Tanakh. The terms Talmud and Gemara are often used interchangeably. The Gemara is the basis for all codes of rabbinic law and is much quoted in other rabbinic literature. The whole Talmud is also traditionally referred to as Shas - abbreviation of *shisha sedarim*, "six orders" of Mishnah. ³

New Testament

"The New Testament was complete, or substantially completed, about A.D. 100. The majority of the writings being in existence twenty to forty years before this."

According to F. F. Bruce as early as 367 A.D. twenty-seven books were recognized as having been accepted by many Eastern Church leaders as authentic. Shortly afterwards Western church leaders accepted them. "It was not until c, 508 A.D. that 2 Peter, 2 and 3 John, Jude and Revelation were included in a version of the Syriac Bible in addition to the other twenty-two books." None of the original writings are present today. However, thousands of copies of manuscripts (MSS), fragments, cursives, and quotations in writings by early first and second century Christians are available to translators. It is probably safe to say that none of these writings were copied without some errors or without copyist notes.

"The first steps in the formation of a canon of authoritative Christian books, worthy to stand beside the Old Testament canon, which was the Bible of our Lord and His apostles, appear to have been taken about the beginning of the second century, when there is evidence for the circulation of two collections of Christian writings in the Church.

"The *corpus Paulinum*, or collection of Paul's writings, was brought together about the same time as the collecting of the fourfold Gospel. As the Gospel collection was designated by the Greek word *Euangelion*, so the Pauline collection was designated by the one-word *Apostolos*, each letter being distinguished as 'To the Romans', 'First to the Corinthians', and so on. Before long, the anonymous Epistle to the Hebrews was bound up with the Pauline writings. Acts, as a matter of convenience, came to be bound up with the 'General Epistles' (those of Peter, James, John and Jude). ... The only books about which there was any substantial doubt after the middle of the second century were some of those which come at the end of our New Testament ... James, Jude, Peter, 2 and 3 John. ... Athanasius in 367 A.D. lays down the twenty-seven books of our New Testament as alone canonical; shortly afterwards Jerome and Augustine followed his example in the West. ... One thing must be emphatically

και αποτελείται από πέντε βιβλία. Για το λόγο αυτό, ονομάζεται επίσης Πεντάτευχο, Τσουμάς ή «Τα Πέντε Βιβλία του Μωυσή». 2

Ταλμούδ

Το Ταλμούδ (γνωστός και ως Shas) είναι το αρχείο των ραβινικών συζητήσεων. (δ) Οι συζητήσεις τους αφορούσαν α) τον εβραϊκό νόμο β) την ηθική γ) τα έθιμα δ) την ιστορία

Το Ταλμούδ έχει δύο συστατικά: α) Το Μισνά (περίπου 200 μ.Χ.), η πρώτη γραπτή επιτομή του

Ο Προφορικός Νόμος του Ιουδαϊσμού. β) Η Gemara (περίπου 500 μ.Χ.), μια συζήτηση για το Mishnah και σχετικά

Τανναϊτικά γραπτά που συχνά επιχειρούν σε άλλα θέματα και εκτίθενται ευρέως στο Tanakh. Οι όροι Talmud και Gemara χρησιμοποιούνται συχνά εναλλακτικά. Το Gemara είναι η βάση για όλους τους κώδικες του ραβινικού νόμου και αναφέρεται πολλά σε άλλη ραβινική βιβλιογραφία. Ολόκληρο το Ταλμούδ αναφέρεται επίσης παραδοσιακά ως Shas - συντομογραφία του *shisha sedarim*, "έξι τάξεις" του Mishnah. ³

Καινή Διαθήκη

"Η Καινή Διαθήκη ολοκληρώθηκε, ή ουσιαστικά ολοκληρώθηκε, περίπου το 100 μ.Χ.. Η πλειονότητα των γραπτών υπήρχαν είκοσι έως σαράντα χρόνια πριν από αυτό."

Σύμφωνα με τον FF Bruce ήδη από το 367 μ.Χ., είκοσι επτά βιβλία αναγνωρίστηκαν ως αυθεντικά από πολλούς ηγέτες της Ανατολικής Εκκλησίας. Λίγο αργότερα οι δυτικοί εκκλησιαστικοί ηγέτες τους δέχτηκαν. «Μόλις γύρω στο 508 μ.Χ., οι 2 Πέτρος, 2 και 3 Ιωάννης, Ιούδας και Αποκάλυψη συμπεριλήφθηκαν σε μια έκδοση της Συριακής Βίβλου εκτός από τα άλλα είκοσι δύο βιβλία». Κανένα από τα πρωτότυπα γραπτά δεν υπάρχει σήμερα. Ωστόσο, χιλιάδες αντίγραφα χειρογράφων (MSS), θραύσματα, γράμματα και αποσπάσματα σε γραπτά των χριστιανών των αρχών του πρώτου και του δεύτερου αιώνα είναι διαθέσιμα στους μεταφραστές. Είναι πιθανώς ασφαλές να πούμε ότι κανένα από αυτά τα γραπτά δεν αντιγράφηκε χωρίς κάποια λάθη ή χωρίς σημειώσεις αντιγραφέα.

«Τα πρώτα βήματα για τη διαμόρφωση ενός κανόνα έγκυρων χριστιανικών βιβλίων, άξιων να σταθούν δίπλα

stated. The New Testament books did not become authoritative for the [Catholic] Church because they were formally included in a canonical list; on the contrary, the [Catholic] Church included them in her canon because she already regarded them as divinely inspired, recognizing their innate worth and generally apostolic authority, direct or indirect."

Things Christ did and said were recorded by four different writers, one of which, Luke, may have been a Gentile. Originally, they were considered as one book and simply referred to as "The Gospel" with each writer's work as "the Gospel according to Matthew" or "the Gospel according to John." "The fifth historical writing, the Acts of the Apostles is actually a continuation of the third Gospel, written by the same author, Luke, the physician and companion of the apostle Paul." ⁷ "When Luke and Acts were separated, one or two modifications were apparently introduced. Originally Luke seems to have left all mention of the ascension to his second treatise; now the words 'and was carried to heaven' were added to Luke 24:51, to round out the narrative, and in consequence 'was taken up' added to Acts 1:2." ⁸

Josephus confirms many things recorded in the Bible that occurred during Jesus' time on earth and the early years of the church in his writings about the Jewish nation.

This does not mean every word in any particular translation carries the exact meaning of the word as originally spoken or written.

Ten Stages of NT Formation and Transmission ¹²

The Historical Jesus - words are spoken and deeds are performed by Jesus himself during his lifetime on earth.

Oral Tradition - traditions and beliefs about Jesus are developed and passed on by early Christian communities.

Written Sources - some of the miracles and/or sayings of Jesus are compiled and recorded in early written documents.

Written Texts - individual letters, full Gospels, etc., are written with particular messages for particular situations.

Distribution - some writings are copied and shared with other Christian communities throughout the Mediterranean.

Collection - certain Christians begin collecting the letters of Paul and gathering together several different Gospels.

Canonization - four Gospels, several collections of letters, and a few other texts are accepted as authoritative scriptures.

Translation - biblical texts are translated into other ancient and modern languages: Latin, Syriac, Coptic, Armenian.

στον κανόνα της Παλαιάς Διαθήκης, που ήταν η Βίβλος του Κυρίου μας και των αποστόλων Του, φαίνεται ότι έγιναν στις αρχές του δεύτερου αιώνα, όταν είναι απόδειξη για την κυκλοφορία δύο συλλογών χριστιανικών συγγραμμάτων στην Εκκλησία.

καταθέτει τα είκοσι επτά βιβλία της Καινής μας Διαθήκης ως μόνα κανονικά. λίγο αργότερα ο Ιερώνυμος και ο Αυγουστίνος ακολούθησαν το παράδειγμά του στη Δύση. ... Ένα πράγμα πρέπει να δηλωθεί με έμφαση. Τα βιβλία της Καινής Διαθήκης δεν έγιναν έγκυρα για την [Καθολική] Εκκλησία επειδή συμπεριλήφθηκαν επίσημα σε έναν κανονικό κατάλογο. Αντίθετα, η [Καθολική] Εκκλησία τους συμπεριέλαβε στον κανόνα της επειδή τους θεωρούσε ήδη θεόπνευστους, αναγνωρίζοντας την έμφυτη αξία και γενικά την αποστολική τους εξουσία, άμεση ή έμμεση».

Αυτά που έκανε και είπε ο Χριστός καταγράφηκαν από τέσσερις διαφορετικούς συγγραφείς, ένας από τους οποίους, ο Λουκάς, μπορεί να ήταν Εθνικός. Αρχικά, θεωρήθηκαν ως ένα βιβλίο και απλώς αναφέρονταν ως «Το Ευαγγέλιο» με το έργο κάθε συγγραφέα ως «το κατά Ματθαίον Ευαγγέλιο» ή «το κατά Ιωάννη Ευαγγέλιο». «Η πέμπτη ιστορική γραφή, οι Πράξεις των Αποστόλων είναι στην πραγματικότητα η συνέχεια του τρίτου Ευαγγελίου, που γράφτηκε από τον ίδιο συγγραφέα, τον Λουκά, τον γιατρό και σύντροφο του αποστόλου Παύλου». ⁷ "Όταν ο Λουκάς και οι Πράξεις χωρίστηκαν, προφανώς εισήχθησαν μία ή δύο τροποποιήσεις. Αρχικά ο Λουκάς φαίνεται ότι άφησε όλη την αναφορά στην ανάληψη στις δεύτερες συνθήκες του· τώρα οι λέξεις "και μεταφέρθηκε στον ουρανό" προστέθηκαν στο Λουκάς 24:51, για να ολοκληρώσει την αφήγηση, και κατά συνέπεια «καταλήφθηκε»

Ο Ιώσηπος επιβεβαιώνει πολλά πράγματα που έχουν καταγραφεί στη Βίβλο που συνέβησαν κατά την εποχή του Ιησού στη γη και τα πρώτα χρόνια της εκκλησίας στα γραπτά του για το εβραϊκό έθνος.

Αυτό δεν σημαίνει ότι κάθε λέξη σε κάποια συγκεκριμένη μετάφραση έχει την ακριβή σημασία της λέξης όπως είχε αρχικά προφερθεί ή γραφτεί.

Δέκα Στάδια Σχηματισμού και Μετάδοσης NT¹²

Ο Ιστορικός Ιησούς- τα λόγια λέγονται και οι πράξεις γίνονται από τον ίδιο τον Ιησού κατά τη διάρκεια της ζωής του στη γη.

Προφορική παράδοση- οι παραδόσεις και οι πεποιθήσεις για τον Ιησού αναπτύσσονται και μεταβιβάζονται από τις πρώτες χριστιανικές κοινότητες.

Γραπτές Πηγές- Μερικά από τα θαύματα και/ή τα λόγια

Interpretation - the meaning of the scriptures is investigated on various levels: literal, spiritual, historical, social, etc.

Application - communities and individuals use the NT for practical purposes: liturgical, moral, sacramental, theological.

Documents Available for Translators

These writings can be divided into three parts:

- **Autographs:** The original texts were written either by the author's own hand or by a scribe under their personal supervision.
- **Manuscripts:** All Bibles were hand copied onto papyrus or parchment until Gutenberg first printed the Latin Bible in 1456.
- **Translations:** When the Bible is translated into a different language it is usually translated from the Hebrew and Greek manuscripts, cursives and papyruses. However, some translations in the past were derived from an earlier translation. For example, the first English translation by John Wycliffe in 1380 was prepared from the Latin Vulgate.¹⁰

The writings were either in UNCIALS [all words in caps].

FREQUENTLY ONE HEARSTHETHETERMS
AUTOGRAPH
RAHPSOR ORIGINALSTHEYAREREFERRING
TO THE
EACTUAL DOCUMENTSSENTTOTHEVARIOUS
SCHRIBES

or cursives [running hand written; i.e., our handwriting].

*frequently one hearsthehetermsautog
rahpsororiginalstheyarereferringtoth
eactualdocumentssenttothevariouschu*

Initially many considered the writings to be in the Classical Greek; i.e., Homer's Iliad. However, years later "Thousands of papyri were discovered in Egypt around the turn of the century which displayed a form of Greek called 'koiné' Greek, meaning common. New Testament scholars began to discover that most of the New Testament was written in *Koine* Greek, the language of the people, rather than the kind of Greek used by the Greek poets and tragedians."¹¹

Manuscripts, Cursives and Other Writings

There have been volumes written about how the Bible was compiled and translated. Countless others have been written critical of the translation effort and still others praising the excellent scholarship. Several scholars lost their lives or

του Ιησού συγκεντρώνονται και καταγράφονται σε πρώιμα γραπτά έγγραφα.

Γραπτά Κείμενα- μεμονωμένες επιστολές, πλήρη Ευαγγέλια κ.λπ., γράφονται με συγκεκριμένα μηνύματα για συγκεκριμένες καταστάσεις.

Διανομή- ορισμένα γραπτά αντιγράφονται και μοιράζονται με άλλες χριστιανικές κοινότητες σε όλη τη Μεσόγειο.

Συλλογή - ορισμένοι Χριστιανοί αρχίζουν να συλλέγουν τις επιστολές του Παύλου και να συγκεντρώνουν πολλά διαφορετικά Ευαγγέλια.

Αγιοποίηση- τέσσερα Ευαγγέλια, πολλές συλλογές επιστολών και μερικά άλλα κείμενα γίνονται δεκτά ως έγκυρες γραφές.

Μετάφραση- τα βιβλικά κείμενα μεταφράζονται σε άλλες αρχαίες και σύγχρονες γλώσσες: Λατινικά, Συριακά, Κοπτικά, Αρμενικά.

Ερμηνεία- το νόημα των γραφών διερευνάται σε διάφορα επίπεδα: κυριολεκτικό, πνευματικό, ιστορικό, κοινωνικό κ.λπ.

Εφαρμογή- κοινότητες και άτομα χρησιμοποιούν το ΝΔ για πρακτικούς σκοπούς: λειτουργικούς, ηθικούς, μυστηριακούς, θεολογικούς.

Διαθέσιμα έγγραφα για μεταφραστές

Αυτά τα γραπτά μπορούν να χωριστούν σε τρία μέρη:

- **Αυτόγραφα:** Τα πρωτότυπα κείμενα γράφηκαν είτε με το χέρι του συγγραφέα είτε από γραφέα υπό την προσωπική τους επίβλεψη.
- **Χειρόγραφα:** Όλες οι Βίβλοι αντιγράφηκαν με το χέρι σε πάπυρο ή περγαμινή μέχρι που ο Γουτεμβέργιος τύπωσε για πρώτη φορά τη Λατινική Βίβλο το 1456.
- **Μεταφράσεις:** Όταν η Βίβλος μεταφράζεται σε διαφορετική γλώσσα, συνήθως μεταφράζεται από τα εβραϊκά και τα ελληνικά χειρόγραφα, γράμματα και παπύρους. Ωστόσο, ορισμένες μεταφράσεις στο παρελθόν προήλθαν από προηγούμενη μετάφραση. Για παράδειγμα, η πρώτη αγγλική μετάφραση από τον John Wycliffe το 1380 ετοιμάστηκε από τη Λατινική Vulgate.¹⁰

Τα γραπτά ήταν είτε σε UNCIALS [όλες οι λέξεις με κεφαλαία].

ΣΥΧΝΑ ΑΥΤΟΓΡΑΦΕΙΣ ΟΙ ΘΕΡΜΟΙ
ΑΥΤΟΓΡΑΦΟΙ ΨΩΡΙΝΤΙΚΟΙ ΑΝΑΦΟΡΑ ΣΕ
ΘΕΜΑΤΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΣΕ ΔΙΑΦΟΡΑ

suffered persecution as a result of their desire to get the Bible into the language of the common man.

There are over 24,000 manuscripts (5,000 in Greek). Nearly a hundred manuscripts were discovered in the 1900's with portions of the New Testament. In the 1800's, other manuscripts were found, some of the more important ones described below. ¹⁵

Codex Sinaiticus. ¹⁶

This was discovered by Constantin von Tischendorf in St. Catherine's Monastery at the foot of Mt. Sinai, dating around 350 AD, contains the entire New Testament.

Codex Vaticanus. ¹⁷

This manuscript had been in the Vatican's library since about 1481 but had never been made available to scholars until the middle of the 18th century. The entire Old and New Testaments are included except from Hebrews 9:15 through to the end of Revelation, and the Pastoral Epistles. Most scholars consider the Codex Vaticanus as being some of the most trustworthy of the New Testament text.

Codex Alexandrinus. ¹⁸

Fifth century manuscripts containing nearly all the New Testament and considered to be very reliable witness to the General Epistles and Revelation.

Codex Ephraemi Rescriptus. ¹⁹

Another fifth century document containing a large portion of the New Testament but partially erased and written upon with the sermons of St. Ephraem. It was later deciphered by the painstaking efforts of Tischendorf.

Codex Bezae. ²⁰

More fifth century manuscripts containing the Gospels and Acts with a text quite different from the other manuscripts of that era.

Codex Washingtonianus (also called The Freer Gospels). ²¹

Fifth century manuscript with all four Gospels - housed in the Smithsonian Institute in Washington D.C.

"Before the 15th century and Guttenberg's press, all copies of any work were by hand and thus called manuscripts. Although there are certain differences in text between some of the manuscripts, there are no significant fundamental doctrine differences. We can have faith in today's Bible to truly be the very Word of God."

Dead Sea Scrolls

The Dead Sea Scrolls consist of roughly 1000 documents, most likely written by the Essenes during the period from about 200 BC to 68 AD including texts from the Hebrew Bible, were discovered between 1947 and 1979 in caves near the Wadi Qumran on the northwest shore of the Dead Sea) in Israel. ²² The Dead Sea scrolls pre-date Codex

ή γράμματα [τρέχοντας χειρόγραφα? δηλαδή η γραφή μας].

Συχνά ακούει τους όρους αυτογράφημα ψωροπρωτότυπα που αναφέρονται στα πραγματικά έγγραφα που αποστέλλονται στα διάφορα

Αρχικά πολλοί θεώρησαν ότι τα γραπτά ήταν στα Κλασικά Ελληνικά. δηλαδή η Ιλιάδα του Ομήρου. Ωστόσο, χρόνια αργότερα "Χιλιάδες πάπυροι ανακαλύφθηκαν στην Αίγυπτο γύρω στις αρχές του αιώνα που εμφάνιζαν μια μορφή της ελληνικής που ονομαζόταν "koiné" Greek, που σημαίνει κοινός. Οι μελετητές της Καινής Διαθήκης άρχισαν να ανακαλύπτουν ότι το μεγαλύτερο μέρος της Καινής Διαθήκης ήταν γραμμένο στα Ελληνικά Κοίνε, τη γλώσσα του λαού, παρά το είδος της ελληνικής που χρησιμοποιούν οι Έλληνες ποιητές και τραγικοί». ¹¹

Χειρόγραφα, Διαγράμματα και άλλα γραπτά

Έχουν γραφτεί τόμοι για το πώς συντάχθηκε και μεταφράστηκε η Βίβλος. Αναρίθμητα άλλα έχουν γραφτεί επικριτικά για τη μεταφραστική προσπάθεια και άλλα άλλα που επαινούν την εξαιρετική υποτροφία. Αρκετοί λόγιοι έχασαν τη ζωή τους ή υπέστησαν διώξεις ως αποτέλεσμα της επιθυμίας τους να μεταφέρουν τη Βίβλο στη γλώσσα του απλού ανθρώπου.

Υπάρχουν πάνω από 24.000 χειρόγραφα (5.000 στα ελληνικά). Σχεδόν εκατό χειρόγραφα ανακαλύφθηκαν το 1900 με τμήματα της Καινής Διαθήκης. Στη δεκαετία του 1800, βρέθηκαν και άλλα χειρόγραφα, μερικά από τα πιο σημαντικά που περιγράφονται παρακάτω. ¹⁵

Codex Sinaiticus. ¹⁶ Αυτό ανακαλύφθηκε από τον Constantin von Tischendorf στο μοναστήρι της Αγίας Αικατερίνης στους πρόποδες του όρους Σινά, που χρονολογείται γύρω στο 350 μ.Χ. και περιέχει ολόκληρη την Καινή Διαθήκη.

Codex Vaticanus. ¹⁷ Αυτό το χειρόγραφο βρισκόταν στη βιβλιοθήκη του Βατικανού από το 1481 περίπου, αλλά δεν είχε τεθεί ποτέ στη διάθεση των μελετητών μέχρι τα μέσα του 18ου αιώνα. Ολόκληρη η Παλαιά και η Καινή Διαθήκη περιλαμβάνονται εκτός από το προς Εβραίους 9:15 έως το τέλος της Αποκάλυψης και τις Ποιμαντικές Επιστολές. Οι περισσότεροι μελετητές θεωρούν τον Κώδικα του Βατικανού ως ένα από τα πιο αξιόπιστα του

Sinaiticus and Codex Vaticanus (350 AD) and the Hebrew 9th century manuscript, Masoretic text.²³

The Protestant Reformation saw an increase in translations of the Bible into the common languages of the people. None of these manuscripts were available to the translators of the King James Bible.

Dick Sztanyo wrote in 1985 "There are over 5,336 MSS (manuscripts) of the Greek New Testament (in whole or in part, mostly part) currently catalogued."²⁴ ... "in addition there are over 2,000 ancient versions, like the Coptic, Armenian and Syriac Peshitto, most of them dating from the second and third centuries. Moreover, we have around 8,000 copies of the Latin MS. Add to this the thousands of citations in the 'church fathers' " "Astounding" number of ancient manuscripts extant: 5,000 Greek manuscripts, 10,000 Latin and 9,000 other--totaling over 24,000 manuscript copies or portions of the New Testament. These are dated from 100 to 300 years after the originals."²⁵ "No doubt there are more today. With so many manuscripts, cursives and writing of the "church fathers" most differing in some degree, how can anyone believe the Bible has translated the intent of the original writers?"

Consider the following:

"The case is like that of a certain will. A gentleman left a large estate entailed to his descendents of the third generation, and it was not to be divided until a majority of them should be of age. During the interval many copies of the will were circulated among parties interested, many of these being copies of copies. In the meantime, the office of record in which the original was filed was burned with all its contents. When the time for division drew near, a prying attorney gave out among the heirs the report that no two existing copies of the will were alike. This alarmed them all and set them busily at work to ascertain the truth of the report. On comparing copy with copy, they found the report true, but on close inspection it was discovered that the differences consisted in errors of spelling or grammatical construction; some mistakes in figures corrected by the written numbers; and some other differences not easily accounted for; but that in none of the copies did these mistakes affect the rights of the heirs. In the essential matters for which the will was written the representations of all copies were precisely the same. The result was that they divided the estate with perfect satisfaction to all, and they were more certain that they had executed the will of their grandfather than if the original copy had been alone preserved; for it might have been tampered with in the interest of a single heir, but the copies, defective though they were, could not have been. So, with the New Testament. The discovery of errors in the copies excited alarm leading to inquiry, which developed the fact that he who has the most imperfect copy has in it all that the original contained of doctrine, duty and privilege."²⁶

κειμένου της Καινής Διαθήκης. Codex Alexandrinus. 18 Χειρόγραφο του πέμπτου αιώνα που περιέχουν σχεδόν όλη την Καινή Διαθήκη και θεωρούνται πολύ αξιόπιστη μαρτυρία των Γενικών Επιστολών και της Αποκάλυψης.

Codex Ephraemi Rescriptus. 19 Ένα άλλο έγγραφο του πέμπτου αιώνα που περιείχε μεγάλο μέρος της Καινής Διαθήκης αλλά μερικώς σβηστό και γραμμένο με τα κηρύγματα του Αγίου Εφραίμ. Αργότερα αποκρυπτογραφήθηκε από τις επίπονες προσπάθειες του Tischendorf. Codex Bezae. 20 Περισσότερα χειρόγραφα του πέμπτου αιώνα που περιέχουν τα Ευαγγέλια και τις Πράξεις με κείμενο αρκετά διαφορετικό από τα άλλα χειρόγραφα εκείνης της εποχής. Codex Washingtonianus (ονομάζεται επίσης Τα Ελεύθερα Ευαγγέλια).

Χειρόγραφο του 21ου αιώνα με και τα τέσσερα Ευαγγέλια - στεγάζεται στο Smithsonian Institute στην Ουάσιγκτον DC
"Πριν από τον 15ο αιώνα και τον Τύπο του Guttenberg, όλα τα αντίγραφα οποιουδήποτε έργου ήταν με το χέρι και έτσι ονομάζονταν χειρόγραφα. Αν και υπάρχουν ορισμένες διαφορές στο κείμενο μεταξύ ορισμένων χειρογράφων, δεν υπάρχουν σημαντικές θεμελιώδεις διαφορές στο δόγμα. Μπορούμε να έχουμε πίστη στη σημερινή Βίβλο να είναι πραγματικά ο ίδιος ο Λόγος του Θεού».

Κύλινδροι της Νεκράς Θάλασσας

Οι χειρόγραφοι της Νεκράς Θάλασσας αποτελούνται από περίπου 1000 έγγραφα, πιθανότατα γραμμένα από τους Εσσαιούς κατά την περίοδο από περίπου το 200 π.Χ. έως το 68 μ.Χ. συμπεριλαμβανομένων κειμένων από την Εβραϊκή Βίβλο, ανακαλύφθηκαν μεταξύ 1947 και 1979 σε σπηλιές κοντά στο Wadi Qumran στη βορειοδυτική ακτή της Νεκράς Θάλασσας) στο Ισραήλ. 22 Τα ειλητάρια της Νεκράς Θάλασσας χρονολογούνται πριν από τον Codex Sinaiticus και τον Codex Vaticanus (350 μ.Χ.) και το εβραϊκό χειρόγραφο του 9ου αιώνα, Μασορετική κείμενο.²³

Η Προτεσταντική Μεταρρύθμιση είδε μια αύξηση στις μεταφράσεις της Βίβλου στις κοινές γλώσσες του λαού. Κανένα από αυτά τα χειρόγραφα δεν ήταν διαθέσιμα στους μεταφραστές της Βίβλου του Βασιλιά Τζέιμς.

Ο Dick Sztanyo έγραψε το 1985 "Υπάρχουν πάνω από 5.336 MSS (χειρόγραφα) της Ελληνικής Καινής Διαθήκης (εν όλω ή εν μέρει, ως επί το πλείστον μέρος) επί του παρόντος καταλόγου."²⁴ ... "Επιπλέον, υπάρχουν πάνω από 2.000 αρχαίες εκδόσεις, όπως το κοπτικό, το αρμενικό και το συριακό Peshitto, τα περισσότερα από τα οποία χρονολογούνται από τον δεύτερο και τρίτο αιώνα. Επιπλέον, έχουμε περίπου 8.000 αντίγραφα του λατινικού MS. Προσθέστε σε αυτό το χιλιάδες αναφορές στους «πατέρες της εκκλησίας» «Καταπληκτικός» αριθμός αρχαίων χειρογράφων που σώζονται: 5.000 ελληνικά

Translation Process

Now that confidence in using these manuscripts for translating has been established, the very complex matter of translating into other languages (tongues) can begin. The translators must decide:

- What words or phrases must be taken together as an idiomatic expression?
- What is the proper word in the receiving language?
- Is the word active or passive? Is it past, present or future tense?
- Is the word's mood indicative, subjunctive, and imperative?
- What methodology, translation theories, is to be used in translating?
- For the New Testament, which MSS should be used, the MSS with most copies, the oldest manuscript, or the one the translators consider the most reliable? MSS are not exact copies, are spread out over many years and may be just quotations from memory by early writers.
- What translation rules will be followed or should new ones be established?

Organized, Analyzed, Categorized and Compared

Before any actual translation can begin rules must be agreed upon and documents must be:

1. Group Writings with similar styles and grammar into Text families.²⁷

- A. Byzantine or Eastern –tenth century, the primary text used by King James Version (KJV) translators.
- B. Western - probably least reliable and most heavily disputed.
- C. Caesarean - Origen may have been brought to Caesarea
- D. Alexandrian - by scribes in Alexandria, Egypt and used as primary text by RSV translators
 - 1) Vaticanus or B MSS (fourth century)
 - 2) Sinaiticus or Alpha MSS (fourth century)
- E. Coptic
- F. Latin Vulgate (Jerome translated fifth century - Catholics).
- G. Syriac or Peshitto (probably a second century MSS).
- H. Quotations found in copious writings of "church fathers."

2. Study the Manuscripts, "textual criticism," with the goal of reproducing the original text compiled out of a text family using variant readings from many MSS as no two MSS are exactly alike. This process results in a Greek text or types.

Text Types

- A. Byzantine - taken from the Byzantine Text referred to as the Majority text by its supporters

χειρόγραφα, 10.000 λατινικά και 9.000 άλλα -- συνολικά πάνω από 24.000 χειρόγραφα αντίγραφα ή τμήματα της Καινής Διαθήκης. Αυτά χρονολογούνται από 100 έως 300 χρόνια μετά τα πρωτότυπα. 25 "Αναμφίβολα υπάρχουν περισσότερα σήμερα. Με τόσα χειρόγραφα, γράμματα και γραφές των "πατέρων της εκκλησίας"

Σκέψου τα ακόλουθα:

μερικά λάθη σε αριθμούς διορθωμένα από τους γραπτούς αριθμούς. και κάποιες άλλες διαφορές που δεν εξηγούνται εύκολα. αλλά ότι σε κανένα από τα αντίγραφα αυτά τα λάθη δεν επηρέασαν τα δικαιώματα των κληρονόμων. Στα ουσιαστικά θέματα για τα οποία συντάχθηκε η διαθήκη, οι παραστάσεις όλων των αντιγράφων ήταν ακριβώς οι ίδιες. Το αποτέλεσμα ήταν ότι μοίρασαν την περιουσία με απόλυτη ικανοποίηση σε όλους και ήταν πιο σίγουροι ότι είχαν εκτελέσει τη διαθήκη του παππού τους παρά αν το πρωτότυπο είχε διατηρηθεί μόνο του. γιατί μπορεί να είχε παραποιηθεί προς το συμφέρον ενός μόνο κληρονόμου, αλλά τα αντίγραφα, αν και ήταν ελαττωματικά, δεν θα μπορούσαν να ήταν. Έτσι, με την Καινή Διαθήκη. Η ανακάλυψη σφαλμάτων στα αντίγραφα προκάλεσε συναγερμό που οδήγησε σε έρευνα,

Μεταφραστική Διαδικασία

Τώρα που έχει εδραιωθεί η εμπιστοσύνη στη χρήση αυτών των χειρογράφων για μετάφραση, μπορεί να ξεκινήσει το πολύ περίπλοκο θέμα της μετάφρασης σε άλλες γλώσσες (γλώσσες). Οι μεταφραστές πρέπει να αποφασίσουν:

- Ποιες λέξεις ή φράσεις πρέπει να ληφθούν μαζί ως ιδιωματική έκφραση;
- Ποια είναι η σωστή λέξη στη γλώσσα λήψης;
- Είναι η λέξη ενεργητική ή παθητική; Είναι παρελθόν, παρόν ή μέλλον;
- Είναι η διάθεση της λέξης ενδεικτική, υποτακτική και επιτακτική;
- Ποια μεθοδολογία, μεταφραστικές θεωρίες, πρέπει να χρησιμοποιηθεί στη μετάφραση;
- Για την Καινή Διαθήκη, ποιο MSS πρέπει να χρησιμοποιηθεί, το MSS με τα περισσότερα αντίγραφα, το παλαιότερο χειρόγραφο ή αυτό που οι μεταφραστές θεωρούν το πιο αξιόπιστο; Τα MSS δεν είναι ακριβή αντίγραφα, απλώνονται σε πολλά χρόνια και μπορεί να είναι απλώς αποσπάσματα από τη μνήμη από τους πρώτους συγγραφείς.
- Ποιοι μεταφραστικοί κανόνες θα τηρηθούν ή θα πρέπει να θεσπιστούν νέοι;

Οργανώθηκε, αναλύθηκε, κατηγοριοποιήθηκε και συγκρίθηκε

Πριν ξεκινήσει οποιαδήποτε μετάφραση, πρέπει να συμφωνηθούν κανόνες και τα έγγραφα πρέπει να είναι:

1.Ομαδοποιήστε Γραφές με παρόμοια στυλ και γραμματική σε οικογένειες κειμένων.²⁷

and used in KJV. It is also known as the Textus Receptus.

- B. Westcott-Hort - taken from the Alexandrian Text used in Revised Standard (RSV), English Standard (ESV) and American Standard (ASV).
- C. Eclectic - utilizes "best evidence" approach and used by translations since ASV ²⁸

"In 1841, the English Hexapla New Testament was printed. This textual comparison tool shows in parallel columns: The 1380 Wycliffe, 1534 Tyndale, 1539 Great, 1557 Geneva, 1582 Rheims, and 1611 King James versions of the entire New Testament, with the original Greek at the top of the page. By the latter part of the 19th century there were available three very good Greek New Testament texts: Tregelles', Tischendorf's, and Westcott and Hort's. These texts were improved greatly from the Textus Receptus used in earlier English translations. By then, much had been learned about the meaning of various Hebrew words and Greek words." ²⁹

Today the United Bible Society's UBS 4th Ed. and the Nestle's 27th Ed. are the Greek text generally used for translating.

3. Establish Rules to determine which books or writings should be included and/or which ones must be excluded.

- a. The writing must claim to be the word of God either explicitly or implicitly.
- b. Was it written by those who have been attested to as representatives of God for the purposes of revelation?
- c. Is it authentic and not contradict known authentic writings?
- d. Was it received (i.e., collected, read, and used) by God's people (Israel in the Old, the church in the New) immediately after composition?
- e. Was it written by an authoritative writer, a founding stone of the church or an eyewitness to the events?
- f. Did the people who knew of the alleged events have the chance to test them. To be testable, they must have occurred within the lifetime of those who are judging their authenticity. ³⁰

The examples listed below have been excluded in most Bibles but there are many more. ³¹ These can be summarized as:

- a) written too late
- b) not written by apostle or close associate
- c) contradicted known authentic writings (heretical).

The Apocrypha was from manuscripts of the Greek Septuagint for which no Hebrew versions exist. ³²

The Letter of Clement I was written about AD 95-6 in the name of the church of Rome and was included in

- A. Βυζαντινός ή Ανατολικός - δέκατος αιώνας, το κύριο κείμενο που χρησιμοποιήθηκε από τους μεταφραστές του King James Version (KJV).
- B. Δυτική - πιθανώς λιγότερο αξιόπιστη και πιο έντονα αμφισβητούμενη.
- Γ. Καισαρική - Ο Ωριγένης μπορεί να μεταφέρθηκε στην Καισάρεια
- D. Alexandrian - από γραφείς στην Αλεξάνδρα της Αιγύπτου και χρησιμοποιείται ως κύριο κείμενο από μεταφραστές του RSV
 - 1) Βατικανό ή Β MSS (τέταρτος αιώνας)
 - 2) Sinaiticus ή Alpha MSS (τέταρτος αιώνας)
- E. Κοπτική
- F. Latin Vulgate (Ο Ιερώνυμος μετέφρασε τον πέμπτο αιώνα - Καθολικοί).
- Γ. Συριακό ή Πεσίτο (πιθανόν MSS του δεύτερου αιώνα).
- Η. Αποσπάσματα που βρέθηκαν σε άφθονα γραπτά των «πατέρων της εκκλησίας».

2. Μελετήστε τα Χειρόγραφα, «κειμενική κριτική», με στόχο την αναπαραγωγή του αρχικού κειμένου που έχει συνταχθεί από μια οικογένεια κειμένων χρησιμοποιώντας αναγνώσεις παραλλαγών από πολλά MSS, καθώς κανένα MSS δεν είναι ακριβώς όμοιο. Αυτή η διαδικασία έχει ως αποτέλεσμα ένα ελληνικό κείμενο ή τύπους.

Τύποι κειμένου

- A. Βυζαντινό - παράγεται από το Βυζαντινό Κείμενο που αναφέρεται ως κείμενο της Πλειοψηφίας από τους υποστηρικτές του και χρησιμοποιείται στο KJV. Είναι επίσης γνωστό ως Textus Receptus.
- B. Westcott-Hort - προέρχεται από το Αλεξανδρινό Κείμενο που χρησιμοποιείται στο Αναθεωρημένο Πρότυπο (RSV), στο Αγγλικό Πρότυπο (ESV) και στο Αμερικανικό Πρότυπο (ASV).
- C. Eclectic - χρησιμοποιεί την προσέγγιση "καλύτερων αποδείξεων" και χρησιμοποιείται από μεταφράσεις από το ASV ²⁸

«Το 1841 τυπώθηκε η αγγλική Hexapla Καινή Διαθήκη. Αυτό το εργαλείο σύγκρισης κειμένου δείχνει σε παράλληλες στήλες: The 1380 Wycliffe, 1534 Tyndale, 1539 Great, 1557 Geneva, 1582 Rheims και 1611 King James εκδόσεις ολόκληρης της Καινής Διαθήκης, με τα πρωτότυπα ελληνικά στην κορυφή της σελίδας. Μέχρι το δεύτερο μέρος του 19ου αιώνα υπήρχαν διαθέσιμα τρία πολύ καλά ελληνικά κείμενα της Καινής Διαθήκης: του Tregelles, του Tischendorf και του Westcott και του Hort. Αυτά τα κείμενα βελτιώθηκαν πολύ από το Textus Receptus που χρησιμοποιήθηκε σε παλαιότερες αγγλικές μεταφράσεις. Μέχρι τότε, είχαν μάθει πολλά για τη

some early canonical lists. Clement I is the oldest Christian manuscript that is NOT in the canon. The letter is now categorized as part of a group of manuscripts called the "Apostolic Fathers," a group of manuscripts written while the apostles and other eye-witnesses to Jesus Christ's life were still alive.

The Didache: The Lord's Teaching Through the Twelve Apostles to the Nations. The Didache is a manual of moral instruction and church practice known for its eucharist service which does not use sacrificial language. The Didache was "lost" for several centuries until it was re-discovered in 1875 in the Jerusalem Monastery of the Holy Sepulchre at Constantinople. Like Clement I, the Didache is now part of a group of manuscripts called the "Apostolic Fathers," the oldest writings of a larger grouping called "Church Fathers."

First Apology by Justin Martyr: Justin Martyr is one of the most famous Christian apologists (defenders of the faith). He was born about 100 C.E. in Shechem, Samaria. He was converted to Christianity about 130. Justin's works are now part of a group of manuscripts called "Church Fathers." His first apology seeks to disprove Christians from various charges that had been made against them and to justify Christian religion.

The Gospel of Thomas is an example of a book which originated from a group that was labeled heretical. It is a Gnostic document. Of all of the Christian Gnostic manuscripts that were among those discovered in Nag Hammadi, Egypt in 1945, the Gospel of Thomas has the most similarities with the canonical books. It is a collection of 114 sayings (*logia*) of Jesus, many similar to those in the Bible and others considered by scholars to be genuine sayings of Christ. Thomas was probably written in Syria about 140 CE (Christian or Common Era).

The Infancy Gospel of Thomas opens with a story about five-year-old Jesus making twelve sparrows out of mud. He claps his hands; they come to life and fly away. A nice story but in the next story, child Jesus curses a boy and makes him wither up. Later Jesus is angered when another child bumps into his shoulder and strikes him dead! This gospel, which may be as old as the second century, is a different book from the Gnostic Gospel of Thomas.

The Life of Adam and Eve: A more detailed story of creation than what is found in Genesis, this book includes jealous angels, a more devious serpent, and more information about Eve's fall from grace from her point of view.

σημασία διαφόρων εβραϊκών λέξεων και ελληνικών λέξεων». 29

Σήμερα η UBS 4η Έκδοση της United Bible Society, and the Nestle's 27th Ed. είναι το ελληνικό κείμενο που χρησιμοποιείται γενικά για μετάφραση.

3. Θέσπιση κανόνων καθορίζει ποια βιβλία ή γραπτά θα πρέπει να συμπεριληφθούν και/ή ποια πρέπει να εξαιρεθούν.

- a. Η γραφή πρέπει να ισχυρίζεται ότι είναι ο λόγος του Θεού είτε ρητά είτε σιωπηρά.
- b. Γράφτηκε από εκείνους που έχουν πιστοποιηθεί ως εκπρόσωποι του Θεού για τους σκοπούς της αποκάλυψης;
- c. Είναι αυθεντικό και δεν έρχεται σε αντίθεση με γνωστά αυθεντικά γραπτά;
- d. Παραλήφθηκε (δηλαδή, συλλέχθηκε, διαβάστηκε και χρησιμοποιήθηκε) από τον λαό του Θεού (Ισραήλ στο Παλαιό, η εκκλησία στο Νέο) αμέσως μετά τη σύνθεσή;
- e. Γράφτηκε από έγκυρο συγγραφέα, θεμέλιο λίθο της εκκλησίας ή αυτόπτη μάρτυρα των γεγονότων;
- f. Είχαν την ευκαιρία να τα δοκιμάσουν οι άνθρωποι που γνώριζαν τα υποτιθέμενα γεγονότα; Για να μπορούν να ελεγχθούν, πρέπει να έχουν συμβεί κατά τη διάρκεια της ζωής εκείνων που κρίνουν την αυθεντικότητά τους. 30

Τα παραδείγματα που αναφέρονται παρακάτω έχουν αποκλειστεί στις περισσότερες Βίβλους, αλλά υπάρχουν πολλά περισσότερα. 31 Αυτά μπορούν να συνοψιστούν ως εξής:

- a) γράφτηκε πολύ αργά
- b) δεν γράφτηκε από απόστολο ή στενό συνεργάτη
- c) αντέκρουε γνωστά αυθεντικά γραπτά (αιρετικά).

Τα Απόκρυφα ήταν από χειρόγραφα των Ελληνικών Εβδομήκοντα για τα οποία δεν υπάρχουν εβραϊκές εκδοχές. 32

Η επιστολή του Κλήμεντος Γράφτηκε περίπου το 95-6 μ.Χ. στο όνομα της εκκλησίας της Ρώμης και συμπεριλήφθηκε σε ορισμένους πρώιμους κανονικούς καταλόγους. Ο Κλήμης Α' είναι το παλαιότερο χριστιανικό χειρόγραφο που ΔΕΝ υπάρχει στον κανόνα. Η επιστολή κατηγοριοποιείται τώρα ως μέρος μιας ομάδας χειρογράφων που ονομάζεται «Αποστολικό Πατέρες», μια ομάδα χειρογράφων που γράφτηκαν

The Book of Jubilees: This obscure Hebrew text offers an answer to a question that has vexed Christians for centuries -- if Adam and Eve only had sons, and if no other humans existed, who gave birth to humanity? This text reveals that Adam and Eve had nine children and that Cain's younger sister Awan became his wife. The idea that humanity was born of incest would have been radical -- and heretical.

The Book of Enoch: This book reads like a modern-day action film, telling of fallen angels, bloodthirsty giants, an earth that had become home to an increasingly flawed humanity and a divine judgment to be rendered though denied a place in most Western Bibles; it has been used for centuries by Ethiopian Christians. Large portions of this book were found as part of the Dead Sea Scrolls.

The Protovangelion of James: This book offers details of the life of the Virgin Mary, her parents, her birth and her youth, stories not found in the New Testament Gospels but was beloved by many early Christians.

The Gospel of Mary: This Gnostic Text reveals that Mary Magdalene may have been an apostle, perhaps even a leading apostle, not a prostitute. While some texts in the Bible seem to deny women a voice in the Christian community, this text helps spark the debate about the role of women in the church.

The Gospel of Nicodemus: This is the story of Jesus' trial and execution and his descent into hell. According to this gospel the Savior asserts his power over Satan by freeing patriarchs such as Adam, Isaiah and Abraham from Hell.

The Apocalypse of Peter: Peter's apocalypse suggests that there is a way out of punishment for evildoers and implies that the threat of the apocalypse is a way for God to scare people into living a moral life and committing fewer sins.

4. Translation Theories or methods considered most appropriate must be determined.

- A. Highly literal (Attempts to retain grammatical form, sentence structure and consistency of word usage). Young's Literal Translation and Interlinear Bibles are examples
- B. Modified literal or formal equivalence – word for word.
- C. Dynamic Equivalence – thought for thought. The Dynamic Equivalence has more subjectivity and paraphrasing associated with this theory contributing to some heavy criticism but generally much easier to read.
- D. Unduly Free (Translators' opinion by paraphrasing as to meaning with little or no consideration to form).

ενώ οι απόστολοι και άλλοι αυτόπτες μάρτυρες της ζωής του Ιησού Χριστού ήταν ακόμη ζωντανοί.

To Didache: Η διδασκαλία του Κυρίου μέσω των Δώδεκα Αποστόλων στα Έθνη. Το Didache είναι ένα εγχειρίδιο ηθικής διδασκαλίας και εκκλησιαστικής πρακτικής γνωστό για τη λειτουργία της ευχαριστίας που δεν χρησιμοποιεί γλώσσα θυσίας. Η Διδάχη «χάθηκε» για αρκετούς αιώνες μέχρι που ανακαλύφθηκε ξανά το 1875 στη Μονή του Παναγίου Τάφου της Ιερουσαλήμ στην Κωνσταντινούπολη. Όπως ο Κλήμης Α΄, οι Διδάχες είναι τώρα μέρος μιας ομάδας χειρογράφων που ονομάζονται «Αποστολικοί Πατέρες», τα παλαιότερα γραπτά μιας ευρύτερης ομάδας που ονομάζεται «Πατέρες της Εκκλησίας».

Πρώτη Απολογία από τον Τζάστιν Μάρτυρ: Ο Ιουστίνος Μάρτυρας είναι ένας από τους πιο γνωστούς χριστιανούς απολογητές (υπερασπιστές της πίστης). Γεννήθηκε περίπου το 100 μ.Χ. στη Συχέμ της Σαμάρειας. Μεταστράφηκε στον Χριστιανισμό περίπου το 130. Τα έργα του Ιουστίνου αποτελούν πλέον μέρος μιας ομάδας χειρογράφων που ονομάζεται «Πατέρες της Εκκλησίας». Η πρώτη του απολογία επιδιώκει να διαψεύσει τους Χριστιανούς από διάφορες κατηγορίες που τους είχαν απαγγελθεί και να δικαιολογήσει τη χριστιανική θρησκεία.

Το Ευαγγέλιο του Θωμά είναι ένα παράδειγμα βιβλίου που προήλθε από μια ομάδα που χαρακτηρίστηκε αιρετική. Είναι ένα γνωστικό έγγραφο. Από όλα τα χριστιανικά Γνωστικά χειρόγραφα που ήταν μεταξύ εκείνων που ανακαλύφθηκαν στο Nag Hammadi της Αιγύπτου το 1945, το Ευαγγέλιο του Θωμά έχει τις περισσότερες ομοιότητες με τα κανονικά βιβλία. Είναι μια συλλογή από 114 ρητά (λόγια) του Ιησού, πολλά παρόμοια με αυτά της Βίβλου και άλλα που θεωρούνται από τους μελετητές ως γνήσια λόγια του Χριστού. Ο Θωμάς πιθανότατα γράφτηκε στη Συρία περίπου το 140 Κ.Χ. (Χριστιανική ή Κοινή Εποχή).

Το Ευαγγέλιο του Θωμά για τη βρεφική ηλικία ξεκινά με μια ιστορία για τον πεντάχρονο Ιησού που φτιάχνει δώδεκα σπουργίτια από λάσπη. Χτυπά τα χέρια του. ζωντανεύουν και πετούν μακριά. Μια ωραία ιστορία, αλλά στην επόμενη ιστορία, το παιδί Ιησούς βρίζει ένα αγόρι και το κάνει να μαραζώσει. Αργότερα ο Ιησούς εξοργίζεται όταν ένα άλλο παιδί πέφτει στον ώμο του και το σκοτώνει! Αυτό το ευαγγέλιο, που μπορεί να είναι τόσο παλιό όσο τον δεύτερο αιώνα,

E. Linguistic or closest natural equivalent translation

5. Manuscript Text Family and Text Type to Use.

Which manuscript should be used the oldest available manuscripts; e.g., those around 350 AD or the most available copies but dated much later?

6. Remain True to Original Words and Meanings.

Many words in the receiving language have varied meanings as does the transferring language. Therefore, much thought must be given in deciding the most appropriate word in the receiving language that should be used to convey the meaning of the original. An example of one in previous and current translations is the Greek word *baptizo* meaning to dip, plunge or submerge (bury). Should it be translated immerse, pour or sprinkle? In this case translators yielded to political pressures by not translating but created a new word, baptize, by transliterating the Greek word. This allowed the new word to include current practices in its meaning. Therefore, pressures and politics overcame integrity.

Idiomatic expressions can cause problems if not understood, e.g., the English phrase "fox in the hen house" has nothing to do with foxes or hen houses in its meaning. One may not even be aware that such expressions are being used in the transferring language. Also, since there were no spaces or punctuation in the UNCALS or cursives manuscripts, a string of letters such as "godisnowhere" could mean "God is no where" or "God is now here." The context must determine which is correct.

Word for Word Translation Difficulties ³³

Word for word translation is impossible as different languages have different moods and tenses that do not carry into other languages. For example, 1 Corinthians 16:8-9 states: "But I will stay on at Ephesus until Pentecost, because a great door for effective work has opened to me, and there are many who oppose me" (NIV).

Word for Word: Will continue but at Ephesus until Pentecost. Door for me opened great and effective and adversaries many.

Sometimes literal translations would make no sense in English due to Greek euphemisms or metaphors. Acts 17:18 (GWT) Some Epicurean and Stoic philosophers had discussions with him. Some asked, "What is this babbling fool (*spermologos*- seed picker, babbler or gossip) trying to say?" Other translations state; "He seems to be speaking about foreign gods." The philosophers said these things because Paul was telling the Good News about Jesus and saying that people would come back to life.

είναι ένα διαφορετικό βιβλίο από το Γνωστικό Ευαγγέλιο του Θωμά.

Η Ζωή του Αδάμ και της Εύας:Μια πιο λεπτομερής ιστορία δημιουργίας από ό,τι βρίσκεται στη Γένεση, αυτό το βιβλίο περιλαμβάνει ζηλόφθονους αγγέλους, ένα πιο δόλιο φίδι και περισσότερες πληροφορίες για την πτώση της Εύας από τη σκοπιά της.

The Book of Jubilees:Αυτό το σκοτεινό εβραϊκό κείμενο προσφέρει μια απάντηση σε μια ερώτηση που εξοργίζει τους Χριστιανούς για αιώνες -- αν ο Αδάμ και η Εύα είχαν μόνο γιους και αν δεν υπήρχαν άλλοι άνθρωποι, ποιος γέννησε την ανθρωπότητα; Αυτό το κείμενο αποκαλύπτει ότι ο Αδάμ και η Εύα είχαν εννέα παιδιά και ότι η μικρότερη αδερφή του Κάιν, Αουάν, έγινε σύζυγός του. Η ιδέα ότι η ανθρωπότητα γεννήθηκε από αιμομιξία θα ήταν ριζοσπαστική -- και αιρετική.

Το Βιβλίο του Ενώχ: Αυτό το βιβλίο διαβάζεται σαν μια σύγχρονη ταινία δράσης, που μιλάει για πεσμένους αγγέλους, αιμοδιψείς γίγαντες, μια γη που είχε γίνει το σπίτι μιας ολόενα και πιο ελαττωματικής ανθρωπότητας και μια θεϊκή κρίση που έπρεπε να εκδοθεί αν και αρνήθηκε μια θέση στις περισσότερες Δυτικές Βίβλους. έχει χρησιμοποιηθεί για αιώνες από Αιθίοπες χριστιανούς. Μεγάλα τμήματα αυτού του βιβλίου βρέθηκαν ως μέρος των Χειρογράφων της Νεκράς Θάλασσας.

Το Πρωτοευαγγέλιο του Ιακώβου: Αυτό το βιβλίο προσφέρει λεπτομέρειες για τη ζωή της Παναγίας, των γονιών της, της γέννησής της και της νεότητάς της, ιστορίες που δεν βρίσκονται στα Ευαγγέλια της Καινής Διαθήκης, αλλά αγαπήθηκαν από πολλούς πρώτους Χριστιανούς.

Το Ευαγγέλιο της Μαρίας:Αυτό το Γνωστικό Κείμενο αποκαλύπτει ότι η Μαρία η Μαγδαληνή μπορεί να ήταν απόστολος, ίσως ακόμη και κορυφαίος απόστολος, όχι πόρνη. Ενώ ορισμένα κείμενα στη Βίβλο φαίνεται να αρνούνται στις γυναίκες τη φωνή τους στη χριστιανική κοινότητα, αυτό το κείμενο βοηθά να πυροδοτήσει τη συζήτηση για τον ρόλο των γυναικών στην εκκλησία.

Το Ευαγγέλιο του Νικοδήμου:Αυτή είναι η ιστορία της δίκης και της εκτέλεσης του Ιησού και της κάθοδός του στην κόλαση. Σύμφωνα με αυτό το ευαγγέλιο, ο Σωτήρας επιβεβαιώνει τη δύναμή του πάνω στον Σατανά ελευθερώνοντας πατριάρχες όπως ο Αδάμ, ο Ησαΐας και ο Αβραάμ από την Κόλαση.

1 Thessalonians 4:4 (NIV) ...that each of you should learn to control his own body (*Skeuos ktaomai en hagiismo*) in a way that is holy and honorable. [*skeuos*, (vessel, an implement, household utensils, domestic gear) *ktaomai* (to get, acquire, own, obtain, possess, provide, purchase) *en* (about, after, against, almost, in, altogether, among, as, at, before, between) *hagiismo* (purity; holiness, sanctification, honor pre-eminence)]

Some words have different meanings depending on the context. For example, the Greek word *splagchnon* - bowels, guts, affection, mercy, pity.

For example in Acts 1:18 (NIV) "With the reward he got for his wickedness, Judas bought a field; there he fell headlong, his body burst open and all his intestines (*splagchnon*) spilled out" and Philippians 1:8 (KJV) states "For God is my record, how greatly I long after you all in the bowels (*splagchnon*) of Jesus Christ."

Bible scholars tend to rely upon translation utilizing the modified literal theory of translating, the eclectic text type and Alexandrian text family. However, the NKJV used the Byzantine family, Byzantine type and Modified literal theory, the ASV used the Alexandrian or Western family, Westcott-Hort type and the Modified literal theory and the NIV used the Alexandrian or Western family, Westcott-Hort type and Dynamic Equivalence theory. The Dynamic Equivalence translation theory is more subjective and prone to paraphrasing, thus considered less reliable.

Early Translations

The first translators began with a few manuscripts, fragments and writings of "Apostolic Fathers" and early "Church Fathers" as they often quoted from the apostles' writings. Years later the discovery of many additional documents led to new and improved Greek text which generally clarified some disputed passages or words while raising doubts about others.

Early translations of the New Testament can give important insight into the underlying Greek manuscripts from which they were translated.¹³

180 A.D. Early translations of the New Testament from Greek into Latin, Syriac, and Coptic versions began.

195 A.D. The name of the first translation of the Old and New Testaments into Latin was termed Old Latin. Both Testaments having been translated from the Greek and no copies exist today. Parts of the Old Latin were found in quotes by the church father Tertullian, who lived around 160-220 A.D. in North Africa and wrote treatises on theology.

300 A.D. The Old Syriac was a translation of the New Testament from the Greek into Syriac [an Armenian dialect possibly for the Assyrians Maronite and Chaldean (rd)].

Η Αποκάλυψη του Πέτρου: Η αποκάλυψη του Πέτρου υποδηλώνει ότι υπάρχει διέξοδος από την τιμωρία για τους κακούς και υπονοεί ότι η απειλή της αποκάλυψης είναι ένας τρόπος για να τρομάξει ο Θεός τους ανθρώπους να ζήσουν μια ηθική ζωή και να διαπράξουν λιγότερες αμαρτίες.

4. Μεταφραστικές Θεωρίες πρέπει να καθοριστούν μέθοδοι που θεωρούνται καταλληλότερες.

- A. Πολύ κυριολεκτικά (Προσπάθειες διατήρησης γραμματικής μορφής, δομής προτάσεων και συνέπειας στη χρήση της λέξης). Η Literal Translation του Young και οι Interlinear Bibles είναι παραδείγματα
- B. Τροποποιημένη κυριολεκτική ή τυπική ισοδυναμία – λέξη προς λέξη.
- Γ. Δυναμική Ισοδυναμία – σκέψη για σκέψη. Η Δυναμική Ισοδυναμία έχει περισσότερη υποκειμενικότητα και παράφραση που σχετίζεται με αυτήν τη θεωρία, συμβάλλοντας σε κάποια βαριά κριτική, αλλά γενικά πολύ πιο ευανάγνωστη.
- Δ. Αδικαιολόγητα Ελεύθερη (Γνώμη των μεταφραστών με παράφραση ως προς το νόημα με ελάχιστη ή καθόλου προσοχή στη μορφή).
- E. Γλωσσική ή πλησιέστερη φυσική ισοδύναμη μετάφραση

5. Οικογένεια κειμένου χειρογράφου και τύπος κειμένου προς χρήση. Ποιο χειρόγραφο πρέπει να χρησιμοποιηθεί τα παλαιότερα διαθέσιμα χειρόγραφα. π.χ., αυτά γύρω στο 350 μ.Χ. ή τα πιο διαθέσιμα αντίγραφα αλλά χρονολογούνται πολύ αργότερα;

6. Παραμείνετε πιστοί στις αρχικές λέξεις και νοήματα. Πολλές λέξεις στη γλώσσα λήψης έχουν ποικίλες έννοιες όπως και η γλώσσα μεταφοράς. Επομένως, πρέπει να σκεφτούμε πολύ για να αποφασίσουμε την καταλληλότερη λέξη στη γλώσσα λήψης που θα πρέπει να χρησιμοποιηθεί για να μεταφέρει το νόημα του πρωτοτύπου. Ένα παράδειγμα μιας σε προηγούμενες και τρέχουσες μεταφράσεις είναι η ελληνική λέξη βαπτίζω που σημαίνει βυθίζω, βυθίζω ή βυθίζω (θάβω). Πρέπει να μεταφραστεί βυθίζω, ρίχνω ή πασπαλίζω; Σε αυτή την περίπτωση οι μεταφραστές υποχώρησαν στις πολιτικές πιέσεις μη μεταφράζοντας αλλά δημιούργησαν μια νέα λέξη, το βαφτίζω, μεταφράζοντας την ελληνική λέξη. Αυτό επέτρεψε στη νέα λέξη να συμπεριλάβει τις τρέχουσες πρακτικές στη σημασία της. Επομένως, οι πιέσεις και η πολιτική ξεπέρασαν την ακεραιότητα.

Οι ιδιωματικές εκφράσεις μπορεί να προκαλέσουν προβλήματα αν δεν κατανοηθούν, π.χ. η αγγλική φράση "fox in the hen house" δεν έχει καμία σχέση με αλεπούδες ή κοτέτσι στην σημασία της. Κάποιοι μπορεί να μην γνωρίζουν καν ότι τέτοιες εκφράσεις

300 A.D. The Coptic Versions: Coptic was spoken in four dialects in Egypt. The Bible was translated into each of these four dialects.

380 A.D. The Old Latin also called Italia was considered unreliable. "There existed by this time a multiplicity of translations differing from one another, and there was none possessed of commanding authority to which appeal might be made in case of necessity. It was the consideration of the chaotic condition of the existing translations, with their divergences and variations, which moved [Pope] Damasus to commission Jerome to his task and Jerome to undertake it."¹⁴

"Most scholars believe that all of the New Testament was originally composed in Greek. The three main textual traditions are sometimes called the Western text-type, the Alexandrian text-type, and Byzantine text-type. Together they comprise the majority of New Testament manuscripts. There are also several ancient versions in other languages, most important of which are the Syriac (including the Peshitta and the Diatessaron gospel harmony) and the Latin (both the Vetus Latina and the Vulgate).

"A few scholars believe in Aramaic primacy - that parts of the Greek New Testament are actually a translation of an Aramaic original, in particular the Gospel of Matthew. Of these, a small number accept the Syriac Peshitta as representing the original, while most take a more critical approach to reconstructing the original text."

"During the 4th century, Latin began to replace Greek as the common language. Several Latin translations, often inaccurate, leaked into circulation. The Church needed an official translation.

Latin Vulgate

"Pope Damasus assigned the job to Jerome, his theological advisor and perhaps the most learned man of the time. Jerome's translation, called the Latin Vulgate (meaning vulgar or common) became the Bible of the Middle Ages."

Jerome was a pupil and great admirer of the philosopher-theologian Origen, who, through very influential in the West, was not accepted by all as orthodox.

The Old Latin version, or *Itala*, which Jerome was to revise, dated back to the second century, not later than 157 A.D., when its New Testament was translated from Greek manuscripts of that period. The majority of its copies still corresponded in the main with traditional text of the West. But many had suffered corruption and were more like the Greek manuscripts of the so-called Eusebio-Origen tradition, influenced by and partially synthesizing heretical and even semi-pagan corruptions that had become rampant as early as 200 A.D. And Jerome tended to revise in favor of these and his theological bias more than in favor of the oldest Italic or

χρησιμοποιούνται στη γλώσσα μεταφοράς. Επίσης, δεδομένου ότι δεν υπήρχαν κενά ή σημεία στίξης στα χειρόγραφα του UNCALS ή στα γράμματα, μια σειρά γραμμάτων όπως "godisnowhere" θα μπορούσε να σημαίνει "Ο Θεός δεν είναι πουθενά" ή "Ο Θεός είναι τώρα εδώ". Το πλαίσιο πρέπει να καθορίσει ποιο είναι το σωστό.

Δυσκολίες στη μετάφραση λέξη προς λέξη³³

Η μετάφραση λέξη προς λέξη είναι αδύνατη καθώς διαφορετικές γλώσσες έχουν διαφορετικές διαθέσεις και χρόνους που δεν μεταφέρονται σε άλλες γλώσσες. Για παράδειγμα, το εδάφιο 1 Κορινθίους 16:8-9 δηλώνει: «Αλλά θα παραμείνω στην Έφεσο μέχρι την Πεντηκοστή, γιατί άνοιξε μπροστά μου μια μεγάλη πόρτα για αποτελεσματική εργασία, και υπάρχουν πολλοί που με εναντιώνονται» (NIV).

Λέξη προς Λόγο: Θα συνεχιστεί αλλά στην Έφεσο μέχρι την Πεντηκοστή. Πόρτα για μένα άνοιξε μεγάλη και αποτελεσματική και οι αντίπαλοι πολλοί.

Μερικές φορές οι κυριολεκτικές μεταφράσεις δεν θα είχαν νόημα στα αγγλικά λόγω ελληνικών ευφημισμών ή μεταφορών. Πράξεις 17:18 (GWT) Μερικοί Επικούρειοι και Στωικοί φιλόσοφοι είχαν συζητήσεις μαζί του. Κάποιοι ρώτησαν: «Τι προσπαθεί να πει αυτός ο ανόητος που βαπτίζει (σπερμολόγος-συλλογέας σπόρων, μπαμπάς ή κουτσομπολιό); Άλλες μεταφράσεις αναφέρουν? «Φαίνεται να μιλάει για ξένους θεούς». Οι φιλόσοφοι είπαν αυτά τα πράγματα επειδή ο Παύλος έλεγε τα Καλά Νέα για τον Ιησού και έλεγε ότι οι άνθρωποι θα επέστρεφαν στη ζωή.

1 Θεσσαλονικείς 4:4 (NIV) ...να μάθει ο καθένας από εσάς να ελέγχει το σώμα του (Σκεύος κτάομαι εν αγιασμό) με τρόπο ιερό και έντιμο. [σκεύος, (σκεύος, εργαλείο, οικιακά σκεύη, οικιακός εξοπλισμός) κταομαι (να αποκτήσω, αποκτήσω, κατέχω, αποκτήσω, κατέχω, παρέχω, αγοράζω) εν (περίπου, μετά, κατά, σχεδόν, σε, συνολικά, μεταξύ, ως στο, πριν, μεταξύ) αγιασμό (αγνότητα, αγιότητα, αγιασμός, τιμή υπεροχή)]
Ορισμένες λέξεις έχουν διαφορετική σημασία ανάλογα με το πλαίσιο. Για παράδειγμα, η ελληνική λέξη σπλαγγών - έντερα, σπλάχνα, στοργή, έλεος, οίκτο.

Για παράδειγμα στις Πράξεις 1:18 (NIV) «Με την ανταμοιβή που πήρε για την κακία του, ο Ιούδας αγόρασε ένα χωράφι. εκεί έπεσε με το κεφάλι, το σώμα του έσκασε και όλα τα έντερα του χύθηκαν έξω» και το εδάφιο Φιλιππησίους 1:8 (KJV) δηλώνει «Επειδή ο Θεός είναι το υπόμνημά μου, πόσο πολύ λαχταρώ όλους εσάς στα σπλάχνα (σπλαγγών) του Ιησού Χριστός.»

Οι μελετητές της Βίβλου τείνουν να βασίζονται στη μετάφραση χρησιμοποιώντας την τροποποιημένη

Itala, and included several Apocryphal books. And, though he was partially checked by a few strong scholars in the West exposing him and the corrupted Greek manuscripts to which he gave priority, the result was nevertheless that in the course of time "Origenism flooded the Catholic Church through Jerome, the father of Latin Christianity."

The Latin Vulgate became the Bible of the Western Church until the Protestant Reformation in the 1500's. It continues to be the authoritative translation of the Roman Catholic Church to this day.

As centuries passed Latin became the language of the educated but not the language spoken by most people. The Bible would be read in Latin but the masses could not understand it. "The earliest printed edition of the New Testament in Greek appeared in 1516 from the Froben press. It was compiled by Desiderius Erasmus on the basis of the few recent Greek manuscripts, all of Byzantine tradition, [only five or six late manuscripts dating from the tenth to thirteenth century manuscripts and were considered inferior to the earlier ones (rd)] at his disposal, which he completed by translating from the Vulgate parts for which he did not have a Greek text. He produced four later editions of the text. Erasmus was a deeply religious Roman Catholic, but his preference for the textual tradition represented in Byzantine Greek text of the time rather than that in the Latin Vulgate led to him being viewed with suspicion by some authorities of his Church.

Textus Receptus

"The first edition with critical apparatus (variant readings in manuscripts) was produced by the printer Robert Estienne of Paris in 1550. The type of text printed in this edition and in those of Erasmus became known as the Textus Receptus (Latin for 'received text'), a name given to it in the Elzevier edition of 1633, which termed it the text *'nunc ab omnibus receptum'* ('now received by all'). On it the Churches of the Protestant Reformation based their translations into vernacular languages, such as the King James Version.

"The discovery of older manuscripts, such as the Codex Sinaiticus and the Codex Vaticanus, led scholars to revise their opinion of this text. Karl Lachmann's critical edition of 1831, based on manuscripts dating from the fourth century and earlier, was intended primarily to demonstrate that the Textus Receptus must finally be rejected. Later critical texts are based on further scholarly research and the finding of papyrus fragments dating in some cases from within a few decades of the composition of the New Testament writings. It is on the basis of these that nearly all modern translations or revisions of older translations have, for more than a century, been made, though some people, partly out of loyalty to the translations of the time of the Protestant Reformation, still prefer the Textus Receptus or the similar 'Byzantine Majority Text'."

Other early translations of the Bible were in Armenian, Georgian, and Ethiopic, Slavic, and Gothic."

κυριολεκτική θεωρία της μετάφρασης, τον εκλεκτικό τύπο κειμένου και την αλεξανδρινή οικογένεια κειμένων. Ωστόσο, το NKJV χρησιμοποίησε τη βυζαντινή οικογένεια, τον βυζαντινό τύπο και την τροποποιημένη κυριολεκτική θεωρία, το ASV χρησιμοποίησε την αλεξανδρινή ή δυτική οικογένεια, τον τύπο Westcott-Hort και την τροποποιημένη κυριολεκτική θεωρία και το NIV χρησιμοποίησε την αλεξανδρινή ή δυτική οικογένεια, τον τύπο Westcott-Hort και το Dynamic Θεωρία ισοδυναμίας. Η θεωρία της μετάφρασης της δυναμικής ισοδυναμίας είναι πιο υποκειμενική και επιρρεπής σε παράφραση, επομένως θεωρείται λιγότερο αξιόπιστη.

Πρώιμες μεταφράσεις

Οι πρώτοι μεταφραστές ξεκίνησαν με λίγα χειρόγραφα, αποσπάσματα και γραπτά των «Αποστολικών Πατέρων» και των πρώιμων «Πατέρων της Εκκλησίας», όπως συχνά παρέθεταν από τα γραπτά των αποστόλων. Χρόνια αργότερα, η ανακάλυψη πολλών πρόσθετων εγγράφων οδήγησε σε νέο και βελτιωμένο ελληνικό κείμενο που γενικά διευκρίνιζε ορισμένα αμφισβητούμενα αποσπάσματα ή λέξεις ενώ εγείρει αμφιβολίες για άλλα.

Οι πρώτες μεταφράσεις της Καινής Διαθήκης μπορούν να δώσουν σημαντική εικόνα για τα υποκείμενα ελληνικά χειρόγραφα από τα οποία μεταφράστηκαν. 13

180 μ.Χ. Ξεκίνησαν οι πρώτες μεταφράσεις της Καινής Διαθήκης από την ελληνική σε λατινική, συριακή και κοπτική εκδοχή.

195 μ.Χ. Το όνομα της πρώτης μετάφρασης της Παλαιάς και της Καινής Διαθήκης στα λατινικά ονομάστηκε Παλαιά Λατινικά. Και οι δύο Διαθήκες έχουν μεταφραστεί από τα ελληνικά και δεν υπάρχουν σήμερα αντίγραφα. Τμήματα της Παλαιάς Λατινικής βρέθηκαν σε αποσπάσματα του εκκλησιαστικού πατέρα Τερτυλλιανού, ο οποίος έζησε γύρω στο 160-220 μ.Χ. στη Βόρεια Αφρική και έγραψε πραγματείες για τη θεολογία.

300 μ.Χ. Η Παλαιά Συριακή ήταν μετάφραση της Καινής Διαθήκης από τα ελληνικά στα συριακά [μια αρμενική διάλεκτος πιθανώς για τους Ασσύριους Μαρωνίτες και Χαλδαίους(η)].

300 μ.Χ. Οι Κοπτικές Εκδόσεις: Τα Κοπτικά μιλούσαν σε τέσσερις διαλέκτους στην Αίγυπτο. Η Βίβλος μεταφράστηκε σε καθεμία από αυτές τις τέσσερις διαλέκτους.

380 μ.Χ. Η παλαιά λατινική που ονομαζόταν και Italia θεωρήθηκε αναξιόπιστη. «Υπήρχε τότε μια πληθώρα μεταφράσεων που διαφέρουν μεταξύ τους, και δεν υπήρχε καμία διοικητική εξουσία στην οποία θα μπορούσε να γίνει έκκληση σε περίπτωση ανάγκης. Ήταν η εξέταση της χαοτικής κατάστασης των υπάρχουσών μεταφράσεων, με

During the 14th and 15th centuries the Roman Catholic Church even prohibited their publication as did the British Empire.

Translating Into The Language Of The Common Man

The first European translation of the Bible was into English in 1382.

1382 A.D. - Wycliffe

The first complete English translation of the Bible was made from the Latin Vulgate by John Wycliffe and his followers. He sent itinerant preachers, Lollards, throughout England which inspired a spiritual revolution.³⁴ Wycliffe's work was 200 years more or less prior to that of Luther or Tyndale. All of Wycliffe's works were condemned at the Council of Florence in 1415.

1408 Council of Oxford

This council forbade translations of the Bible into the vernacular unless approved by Church authority.

1454-1456 - Guttenburg

Access to the Bible was dramatically increased by Guttenburg's invention of the printing press.

1525 - Tyndale's Bible

Tyndale's English translation of the New Testament was made from Erasmus's Greek text and compared to the Vulgate. In 1536, Tyndale was put to death.

1534 - Luther's Bible

By this time, Luther had translated the entire Bible into German (he finished the New Testament first). A version was published in 1541 in Wittenberg. In translating the Old Testament, Luther excluded the Apocrypha from the canon. He also assigned a greater value to some New Testament books than to others, considering James, Jude, Hebrews, and Revelation to be inferior.

1535 Miles Coverdale

Coverdale, the first Protestant Bishop of Exeter, published his English Bible translation, which was translated from Latin and German.

1539 The Great Bible

Also known as Cromwell's Bible, it was the first English Bible to be authorized for public use in churches. It was revised in 1561 and was then known as the Bishop's Bible.

1557 Geneva Bible

The only New Testament translation to be published during Mary Tudor's reign, it was most likely the Bible Shakespeare read, and it remained the family Bible in England until the Civil War (1642). The text was divided into verses for the first time in any English Bible.

τις αποκλίσεις τους και παραλλαγές, που ώθησαν τον [Πάπα] Δαμασό να αναθέσει στον Ιερώνυμο το έργο του και στον Ιερώνυμο να το αναλάβει». 14

"Οι περισσότεροι μελετητές πιστεύουν ότι όλη η Καινή Διαθήκη συντάχθηκε αρχικά στα ελληνικά. Οι τρεις κύριες κειμενικές παραδόσεις ονομάζονται μερικές φορές δυτικός τύπος κειμένου, αλεξανδρινός τύπος κειμένου και βυζαντινός τύπος κειμένου. Μαζί αποτελούν την πλειοψηφία της Καινής Διαθήκης Υπάρχουν επίσης αρκετές αρχαίες εκδοχές σε άλλες γλώσσες, οι σημαντικότερες από τις οποίες είναι η συριακή (συμπεριλαμβανομένης της αρμονίας του ευαγγελίου Peshitta και του Diatessaron) και η λατινική (τόσο η Vetus Latina όσο και η Vulgate).

"Λίγοι μελετητές πιστεύουν στην αραμαϊκή πρωτοκαθεδρία - ότι μέρη της Ελληνικής Καινής Διαθήκης είναι στην πραγματικότητα μετάφραση ενός αραμαϊκού πρωτοτύπου, ιδιαίτερα του Ευαγγελίου του Ματθαίου. Από αυτούς, ένας μικρός αριθμός αποδέχεται τη συριακή Peshitta ως αντιπροσωπευτική του πρωτοτύπου, ενώ οι περισσότεροι πιστεύουν μια πιο κριτική προσέγγιση για την ανασύνθεση του αρχικού κειμένου».

«Κατά τον 4ο αιώνα τα λατινικά άρχισαν να αντικαθιστούν τα ελληνικά ως κοινή γλώσσα. Διάφορες λατινικές μεταφράσεις, συχνά ανακριβείς, διέρρευσαν σε κυκλοφορία. Η Εκκλησία χρειαζόταν επίσημη μετάφραση.

Λατινική Vulgate

"Ο Πάπας Δαμάσος ανέθεσε τη δουλειά στον Ιερώνυμο, τον θεολογικό του σύμβουλο και ίσως τον πιο λόγιο άνθρωπο της εποχής. Η μετάφραση του Ιερώνυμου, που ονομάζεται Λατινική Vulgate (που σημαίνει χυδαία ή κοινή) έγινε η Βίβλος του Μεσαίωνα." Ο Ιερώνυμος ήταν μαθητής και σπουδαίος θαυμαστής του φιλοσόφου-θεολόγου Ωριγένη, ο οποίος, μέσω της μεγάλης επιρροής στη Δύση, δεν έγινε αποδεκτός από όλους ως ορθόδοξος.

Η παλαιά λατινική εκδοχή ή Itala, την οποία επρόκειτο να αναθεωρήσει ο Ιερώνυμος, χρονολογείται από τον δεύτερο αιώνα, όχι αργότερα από το 157 μ.Χ., όταν η Καινή Διαθήκη της μεταφράστηκε από ελληνικά χειρόγραφα εκείνης της περιόδου. Η πλειονότητα των αντιτύπων του αντιστοιχούσε ακόμη κυρίως με το παραδοσιακό κείμενο της Δύσης. Αλλά πολλοί είχαν υποστεί διαφθορά και έμοιαζαν περισσότερο με τα ελληνικά χειρόγραφα της λεγόμενης παράδοσης του Ευσέβιο-Ωριγένη, επηρεασμένοι και εν μέρει συνθέτοντας αιρετικές και ακόμη και ημειδωλατρικές διαφθορές που είχαν γίνει προμαχώνας ήδη από το 200 μ.Χ. Και ο Ιερώνυμος έτεινε να αναθεωρήσει υπέρ από αυτά και η θεολογική του μεροληψία περισσότερο από ό,τι υπέρ της παλαιότερης

1610 Catholic Bible

A Catholic English translation of the Old Testament was published. Earlier, a New Testament had been translated at Rheims, and some claimed the King James was indebted to it.

1611 King James (Authorized Version)

The most famous English Bible translation was commissioned by King James and included the Apocrypha as an appendix. "James gave the translators instructions intended to guarantee that the new version would conform to the ecclesiology and reflect the [episcopal](#) structure of the Church of England and its belief in an ordained clergy [Daniell 2003, p. 438]. The translation was done by 47 scholars, all of whom were members of the Church of England [Daniell 2003, p. 436]." ^{34a} Since it was authorized by King James it became known as the Authorized Bible.

1885 Revised Version

1901 American Standard Version

1946 Revised Standard Version

This Version is a rewording of earlier English translations, substituting modern idiom for archaic language. The Apocrypha was so translated in 1957, and a Catholic version of the RSV appeared in 1966. The New Revised Standard Version came out in 1998.

1978 New International Version

This translation, made by Evangelicals and relying directly on the original languages, was completed after over two decades of study.

1982 New King James Version

Not a new translation - just a revision of the King James Version to more modern English, thus with the same weaknesses as the KJV

1988 New Revised Standard Version

This version insists on gender neutral language and was created by a committee of Protestant and Catholic scholars, which included also one Jewish scholar. ³⁵

1995 God's Word to the Nations (GWT)

GOD'S WORD uses a linguistic translation method -- similar to the widely accepted translation method used by missionary translators throughout the world today. As a result, it reads more easily, is more literally accurate, and communicates the intended meaning of the Bible more clearly and naturally than any other English translation. ³⁶

2001 English Standard Version (ESV)

Unlike many modern paraphrases, which pursue the Dynamic Equivalence (DE) approach, the ESV "seeks as far

πλάγιας γραφής ή Itala, και περιελάμβανε αρκετά απόκρυφα βιβλία. Και, παρόλο που ελέγχθηκε εν μέρει από μερικούς ισχυρούς μελετητές στη Δύση, εκθέτοντας τον ίδιο και τα διεφθαρμένα ελληνικά χειρόγραφα στα οποία έδωσε προτεραιότητα,

Η Λατινική Βουλγάτα έγινε η Βίβλος της Δυτικής Εκκλησίας μέχρι την Προτεσταντική Μεταρρύθμιση το 1500. Συνεχίζει να είναι η έγκυρη μετάφραση της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας μέχρι σήμερα.

Με το πέρασμα των αιώνων τα λατινικά έγιναν η γλώσσα των μορφωμένων αλλά όχι η γλώσσα που μιλούσαν οι περισσότεροι άνθρωποι. Η Βίβλος θα διαβαζόταν στα Λατινικά αλλά οι μάζες δεν μπορούσαν να την καταλάβουν. «Η παλαιότερη έντυπη έκδοση της Καινής Διαθήκης στα ελληνικά εμφανίστηκε το 1516 από τον Τύπο Froben. Συντάχθηκε από τον Desiderius Erasmus με βάση τα λίγα πρόσφατα ελληνικά χειρόγραφα, όλα της βυζαντινής παράδοσης, [μόνο πέντε ή έξι όψιμα χειρόγραφα που χρονολογούνται από τον χειρόγραφο του δέκατου έως του 13ου αιώνα και θεωρούνταν κατώτερα από τα προγενέστερα (δ)] που είχε στη διάθεσή του, τα οποία ολοκλήρωσε μεταφράζοντας από τη Βουλγάτα μέρη για τα οποία δεν είχε ελληνικό κείμενο. Έκανε τέσσερις μεταγενέστερες εκδόσεις του κειμένου. Erasmus ήταν βαθιά θρησκευόμενος Ρωμαιοκαθολικός,

Textus Receptus

«Η πρώτη έκδοση με κριτική συσκευή (παραλλαγή αναγνώσεων σε χειρόγραφα) δημιουργήθηκε από τον τυπογράφο Robert Estienne από το Παρίσι το 1550. Ο τύπος του κειμένου που τυπώθηκε σε αυτήν την έκδοση και σε αυτά του Erasmus έγινε γνωστός ως Textus Receptus (Λατινικά σημαίνει «ληφθέν κείμενο», ένα όνομα που του δόθηκε στην έκδοση Elzevier του 1633, το οποίο το ονόμασε κείμενο «nunc ab omnibus receptum» («τώρα λαμβάνεται από όλους»). όπως η έκδοση King James.

"Η ανακάλυψη παλαιότερων χειρογράφων, όπως ο Codex Sinaiticus και ο Codex Vaticanus, οδήγησε τους μελετητές να αναθεωρήσουν τη γνώμη τους για αυτό το κείμενο. Η κριτική έκδοση του Karl Lachmann το 1831, βασισμένη σε χειρόγραφα που χρονολογούνται από τον τέταρτο αιώνα και νεότερα, είχε ως στόχο να αποδείξει ότι το Textus Receptus πρέπει τελικά να απορριφθεί. Μεταγενέστερα κριτικά κείμενα βασίζονται σε περαιτέρω επιστημονική έρευνα και στην εύρεση θραυσμάτων πατύρου που χρονολογούνται σε ορισμένες περιπτώσεις μέσα σε λίγες δεκαετίες από τη σύνθεση των κειμένων της Καινής Διαθήκης. σχεδόν όλες οι σύγχρονες μεταφράσεις ή αναθεωρήσεις παλαιότερων μεταφράσεων έχουν γίνει, για περισσότερο από έναν αιώνα, αν και μερικοί άνθρωποι, εν μέρει λόγω πίστης στις μεταφράσεις της εποχής της Προτεσταντικής Μεταρρύθμισης, προτιμούν ακόμη το Textus Receptus ή το παρόμοιο. Κείμενο Βυζαντινής Πλειοψηφίας».

as possible to capture the precise wording of the original text and personal style of each Bible writer." Its goal, therefore, was to produce, a "word-for-word" edition. The original-language texts employed in the project were the Masoretic text for the Old Testament, Biblia Hebraica Stuttgartensia (1983 - 2nd Ed.), and for the New Testament, The Greek New Testament (1993 - 4th ed. UBS) and Novum Testamentum Graece (Nestle/Aland - 27th ed.). The English rendition of this new version is somewhat analogous to the RSV of 1971, minus the liberal elements of that translation.³⁷

No perfect translation of the Bible.

- A. Bible translators are not inspired of God.
- B. Only the original autographs were inspired of God
- C. All versions have weaknesses and differences.
- D. Translators bring a personal bias to their translation.

It is a good practice to read primarily from the same version but not exclusively. If for instance you read primarily the NKJV (Byzantine family, Byzantine type and Modified literal theory) you may find it useful to also read the NASV (Alexandrian or Western family, Westcott-Hort type and the Modified literal or the NIV (Alexandrian, Westcott-Hort type and Dynamic Equivalence theory). Although the NIV is easy to read it uses the less reliable Dynamic Equivalence translation theory which is a more subjective and prone to paraphrasing.

Weaknesses In Translations

King James Version³⁸

In the early 17th century there were many religious struggles going on: Catholics vs. Anglicans the Prelate Party vs. the Puritans Calvinists vs. the Non-Calvinistic theologians and many other such conflicts. These translators brought with them to their work of translation and revision their various religious backgrounds and biases. In fact, no matter how careful a translator is, or how honest and sincere, or how objective and unbiased he tries to be, his biases and beliefs will still affect his work to some noticeable degree. For example, certain passages in the KJV clearly reflect a Calvinistic perspective.

#1 --- In Acts 2:47 the KJV reads, "And the Lord added to the church daily such as should be saved." The actual Greek verb form here is: "the ones who are being saved." The rewording of the KJV (from "are" to "should be") is felt by some scholars to reflect the doctrines of election and predetermination.

#2 --- In Galatians 5:17 the KJV reads: "...so that ye cannot do the things that ye would." This particular verb appears in the Subjunctive Mood in the Greek text; thus, it is a conditional statement, not an absolute statement! Its correct translation would be, "so that ye might not do..." By failing to correctly translate this verb form the KJV implies a lack

Άλλες πρώτες μεταφράσεις της Βίβλου ήταν στα αρμενικά, γεωργιανά και αιθιοπικά, σλαβικά και γοτθικά». Κατά τον 14ο και 15ο αιώνα, η Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία απαγόρευσε ακόμη και τη δημοσίευσή τους, όπως και η Βρετανική Αυτοκρατορία.

Μετάφραση στη γλώσσα του κοινού ανθρώπου

Η πρώτη ευρωπαϊκή μετάφραση της Βίβλου έγινε στα αγγλικά το 1382.

1382 μ.Χ. - Γουίκλιφ

Η πρώτη πλήρης αγγλική μετάφραση της Βίβλου έγινε από τη Λατινική Vulgate από τον John Wycliffe και τους οπαδούς του. Έστειλε πλανόδιους κήρυκες, Lollards, σε όλη την Αγγλία που ενέπνευσε μια πνευματική επανάσταση.»³⁴ Το έργο του Wycliffe ήταν 200 χρόνια λίγο-πολύ πριν από αυτό του Λούθηρου ή του Τίντειλ. Οξφόρδη Αυτό το συμβούλιο απαγόρευσε τις μεταφράσεις της Βίβλου στην καθομιλουμένη εκτός αν εγκριθεί από την εκκλησιαστική αρχή 1454-1456 - Guttenburg Η πρόσβαση στη Βίβλο αυξήθηκε δραματικά με την εφεύρεση του τυπογραφείου από τον Guttenburg.

1525 - Βίβλος του Tyndale

Η αγγλική μετάφραση της Καινής Διαθήκης από τον Tyndale έγινε από το ελληνικό κείμενο του Erasmus και συγκρίθηκε με τη Vulgate. Το 1536, ο Tyndale θανατώθηκε.

1534 - Βίβλος του Λούθηρου

Μέχρι εκείνη τη στιγμή, ο Λούθηρος είχε μεταφράσει ολόκληρη τη Βίβλο στα γερμανικά (τέλειωσε πρώτος την Καινή Διαθήκη). Μια έκδοση δημοσιεύτηκε το 1541 στη Wittenberg. Στη μετάφραση της Παλαιάς Διαθήκης, ο Λούθηρος απέκλεισε τα Απόκρυφα από τον κανόνα. Έδινε επίσης μεγαλύτερη αξία σε ορισμένα βιβλία της Καινής Διαθήκης παρά σε άλλα, θεωρώντας τον Ιάκωβο, τον Ιούδα, τους Εβραίους και την Αποκάλυψη ως κατώτερα.

1535 Miles Coverdale

Ο Κόβερντεϊλ, ο πρώτος προτεστάντης επίσκοπος του Έξετερ, δημοσίευσε τη μετάφρασή του στην αγγλική Βίβλο, η οποία μεταφράστηκε από τα λατινικά και τα γερμανικά.

1539 Η Μεγάλη Βίβλος

Γνωστή και ως Βίβλος του Κρόμγουελ, ήταν η πρώτη αγγλική Βίβλος που εγκρίθηκε για δημόσια χρήση σε εκκλησίες. Αναθεωρήθηκε το 1561 και ήταν τότε γνωστή ως Βίβλος του Επισκόπου.

1557 Βίβλος της Γενεύης

Η μόνη μετάφραση της Καινής Διαθήκης που δημοσιεύτηκε κατά τη διάρκεια της βασιλείας της Mary

of free will, which is another strong Calvinistic doctrine.

#3 --- In Hebrews 6:6 the KJV reads, "If they shall fall away." The word "if" is not in the original Greek text; it has been added by the KJV translators. The text actually reads, "and having fallen away." This is a statement of absolute fact, yet the KJV translators have changed it into a conditional statement. By making it more hypothetical, the implication is left with the reader that the statement is unlikely at best, thus upholding the Calvinistic doctrine of The Eternal Security of the Believer or "Once Saved, Always Saved" (the "P" in TULIP theology --- Perseverance of the Saints).

#4 --- In Hebrews 10:38 the KJV reads, "Now the just man shall live by faith; but if any man draws back, my soul shall have no pleasure in him." The words "any man" have been added to the text. The actual subject of the verb "draw back" is "the just man." The Calvinists, however, do not believe that the "just man" can draw back after having drawn near, so the wording of the verse was changed to better reflect their false doctrine. The correct reading of the verse is: "...but if he draws back," with the antecedent of "he" being "the just man."

#5 --- There are seven passages where the KJV has the phrase "be converted" (Passive Voice), when these verbs are actually in the Active Voice. This changes the meaning of the verb. Instead of the person performing the action of the verb, the action of the verb is performed upon the person. The Calvinists believed that conversion was passive on man's part. The individual was acted upon from an outside source: The Holy Spirit. Thus, if God chose to save you, you were saved regardless of what your will in the matter might be. This is the "I" in TULIP theology --- Irresistible Grace of God. Acts 3:19 is an example of this doctrinal manipulation of the text.

New International Version ³⁹

As the NIV translators themselves freely admit, this translation is not without its weaknesses and faults. One of the major problems arises from its philosophy of translation (Dynamic Equivalence). The basic nature of this problem is: When one leaves off trying for a literal, word-for-word translation, and instead seeks to give the message of the text, there is always the danger that the translators may not fully understand that message, and thus render the passage incorrectly in their translation.

Romans 1:17 is a perfect example of this. The NIV reads, "For in the gospel a righteousness from God is revealed, a righteousness that is by faith from first to last." There was such a public outcry over this rendering that the translators felt compelled to put the more literal "from faith to faith" in a footnote in their later editions.

Tudor, ήταν πιθανότατα η Βίβλος που διαβάστηκε από τον Σαίξπηρ και παρέμεινε η οικογενειακή Βίβλος στην Αγγλία μέχρι τον Εμφύλιο Πόλεμο (1642). Το κείμενο χωρίστηκε σε στίχους για πρώτη φορά σε οποιαδήποτε Αγγλική Βίβλο. 1610 Καθολική Βίβλος Δημοσιεύτηκε μια Καθολική Αγγλική μετάφραση της Παλαιάς Διαθήκης. Νωρίτερα, μια Καινή Διαθήκη είχε μεταφραστεί στο Rheims, και κάποιοι ισχυρίστηκαν ότι ο Βασιλιάς Ιάκωβος ήταν υπόχρεος σε αυτήν.

1611 King James (Εξουσιοδοτημένη έκδοση)

Η πιο διάσημη αγγλική μετάφραση της Βίβλου παραγγέλθηκε από τον Βασιλιά Ιάκωβο και συμπεριέλαβε τα Απόκρυφα ως παράρτημα. «Ο Τζέιμς έδωσε οδηγίες στους μεταφραστές που είχαν σκοπό να

εργασθούν ότι η νέα έκδοση θα συμμορφωνόταν με το εκκλησιολογία και αντικατοπτρίζουν το επισκοπικό δομή της Εκκλησίας της Αγγλίας και η πίστη της σε ένα χειροτονήθηκε κληρικός [Daniell 2003, σελ. 438]. Η μετάφραση έγινε από 47 μελετητές, οι οποίοι ήταν όλοι μέλη της Εκκλησίας της Αγγλίας [Daniell 2003, σελ. 436].» 34α Εφόσον εγκρίθηκε από τον Βασιλιά Ιάκωβο, έγινε γνωστό ως Εξουσιοδοτημένη Βίβλος.

1885 Αναθεωρημένη Έκδοση

1901 American Standard Version

1946 Αναθεωρημένη τυπική έκδοση

Αυτή η έκδοση είναι μια αναδιατύπωση προηγούμενων αγγλικών μεταφράσεων, αντικαθιστώντας το σύγχρονο ιδίωμα για την αρχαϊκή γλώσσα. Το Apocrypha μεταφράστηκε έτσι το 1957 και μια καθολική έκδοση του RSV εμφανίστηκε το 1966. Η Νέα Αναθεωρημένη Τυπική Έκδοση κυκλοφόρησε το 1998.

1978 Νέα διεθνής έκδοση

Αυτή η μετάφραση, που έγινε από τους Ευαγγελικούς και βασιζόμενη απευθείας στις πρωτότυπες γλώσσες, ολοκληρώθηκε μετά από πάνω από δύο δεκαετίες μελέτης.

1982 Νέα έκδοση King James

Δεν είναι μια νέα μετάφραση - απλώς μια αναθεώρηση της έκδοσης King James σε πιο σύγχρονα αγγλικά, επομένως με τις ίδιες αδυναμίες με το KJV

1988 Νέα αναθεωρημένη τυπική έκδοση

Αυτή η έκδοση επιμένει στην ουδέτερη γλώσσα ως προς το φύλο και δημιουργήθηκε από μια επιτροπή προτεσταντών και καθολικών μελετητών, η οποία περιλάμβανε επίσης έναν Εβραίο λόγιο. 35

1995 Ο Λόγος του Θεού προς τα Έθνη (GWT) Ο ΛΟΓΟΣ ΘΕΟΥ χρησιμοποιεί μια μέθοδο γλωσσικής μετάφρασης -

#1 --- Ephesians 1:13 leaves the impression in the minds of many that one is "included in Christ" at the point he hears "the word of truth," and that he is then sealed with the Holy Spirit when he believes. The wording here is very unfortunate, and certainly implies the doctrine of salvation by faith only, which is a direct contradiction of such passages as Gal. 3:27 and Acts 2:38.

#2 --- Psalm 51:5 is perhaps one of the most criticized passages in the NIV: "Surely I have been a sinner from birth, sinful from the time my mother conceived me." This seems to clearly teach the false doctrine of "inherited sin" (or "original sin"), which in turn has led to such false practices as infant baptism.

#3 --- Romans 10:10 in the NIV reads, "For it is with your heart that you believe and are justified, and it is with your mouth that you confess and are saved." Much like #1 above, this seems to imply a justification and salvation at the point of confessed faith, apart from obedience. In point of fact, the verb "are" is not in the Greek text here; it is rather the preposition *eis* which means "unto." Also, by noting the context of the surrounding verses, one will clearly see that the verbs dealing with salvation and not being put to shame are future tense. All of this clearly shows that these things are anticipated through confession and belief/faith, and not already acquired.

#4 --- I Corinthians 13:10 in the NIV reads, "But when perfection comes, the imperfect disappears." This passage literally says, "But when that which is perfect comes" or "when the perfect thing comes." The word "perfection" used in the NIV is felt by many to be too general and non-specific, and that it has opened the door for the interpretation that the time of miracles and tongues is not yet passed.

#5 --- Sometimes footnotes can be a cause of confusion to the reader of a particular version. This is the case in a footnote to I Timothy 3:11. With reference to deacons, Paul writes, "their wives are to be...." In a footnote, the NIV says, "Or: 'deaconesses.'" The Greek word for "deaconess," which is different from the word for "wife," is not used in this verse! To imply in a footnote that Paul is referring in this passage to deaconesses, rather than to the wives of deacons, is very misleading to the reader.

The Living Bible ⁴⁰

As with any effort by a mere man, this work is filled with some glaring weaknesses and faults. Before one makes use of the Living Bible (or any version, for that matter), one should be made aware of these areas of difficulty.

#1 --- Kenneth Taylor is a premillennialist, and since the LB reflects his own beliefs (as he himself admits), it has many obvious premillennial renderings. For example, note the

- παρόμοια με την ευρέως αποδεκτή μέθοδο μετάφρασης που χρησιμοποιούν οι ιεραπόστολοι μεταφραστές σε όλο τον κόσμο σήμερα. Ως αποτέλεσμα, διαβάζεται πιο εύκολα, είναι κυριολεκτικά πιο ακριβές και μεταδίδει το επιδιωκόμενο νόημα της Βίβλου πιο καθαρά και φυσικά από οποιαδήποτε άλλη αγγλική μετάφραση. 36 2001 Αγγλική Τυπική Έκδοση (ESV) Σε αντίθεση με πολλές σύγχρονες παραφράσεις, που ακολουθούν την προσέγγιση της Δυναμικής Ισοδυναμίας (DE), το ESV «επιδιώκει όσο το δυνατόν περισσότερο να συλλάβει την ακριβή διατύπωση του αρχικού κειμένου και του προσωπικού ύφους κάθε συγγραφέα της Βίβλου». Στόχος της, λοιπόν, ήταν η παραγωγή μιας «λέξης προς λέξη» έκδοση. Τα κείμενα στην πρωτότυπη γλώσσα που χρησιμοποιήθηκαν στο έργο ήταν το Μασορετικό κείμενο για την Παλαιά Διαθήκη, Biblia Hebraica Stuttgartensia (1983 - 2η Έκδοση), και για την Καινή Διαθήκη, The Greek New Testament (1993 - 4th ed. UBS) και Novum Testamentum Graece (Nestle/Aland - 27th ed.). Η αγγλική απόδοση αυτής της νέας έκδοσης είναι κάπως ανάλογη με το RSV του 1971, μείον τα φιλελεύθερα στοιχεία αυτής της μετάφρασης. 37

Καμία τέλεια μετάφραση της Βίβλου.

A. Οι μεταφραστές της Βίβλου δεν είναι θεόπνευστοι. B. Μόνο τα πρωτότυπα αυτόγραφα ήταν εμπνευσμένα από τον GodC. Όλες οι εκδόσεις έχουν αδυναμίες και διαφορές.

PE. Οι μεταφραστές φέρνουν μια προσωπική προκατάληψη στη μετάφρασή τους.

Είναι καλή πρακτική να διαβάζετε κυρίως από την ίδια έκδοση αλλά όχι αποκλειστικά. Αν, για παράδειγμα, διαβάζετε κυρίως το NKJV (Βυζαντινή οικογένεια, Βυζαντινός τύπος και Τροποποιημένη κυριολεκτική θεωρία) μπορεί να σας φανεί χρήσιμο να διαβάσετε επίσης το NASV (Αλεξανδρινή ή Δυτική οικογένεια, τύπος Westcott-Hort και το Τροποποιημένο κυριολεκτικό ή το NIV (Alexandrian, Westcott -Τύπος Hort και Θεωρία Δυναμικής Ισοδυναμίας) Παρόλο που το NIV είναι ευανάγνωστο, χρησιμοποιεί τη λιγότερο αξιόπιστη θεωρία μετάφρασης δυναμικής ισοδυναμίας, η οποία είναι πιο υποκειμενική και επιρρεπής στην παράφραση.

Αδυναμίες στις Μεταφράσεις

Έκδοση King James³⁸ Στις αρχές του 17ου αιώνα γίνονταν πολλοί θρησκευτικοί αγώνες: Καθολικοί εναντίον Αγγλικανών το Κόμμα του Προκαθήμενου εναντίον των Πουριτανών Καλβινιστές εναντίον των Μη Καλβινιστών θεολόγων ... και πολλές άλλες τέτοιες συγκρούσεις. Αυτοί οι μεταφραστές έφεραν μαζί τους στο έργο τους της μετάφρασης και της αναθεώρησης τα διάφορα θρησκευτικά τους υπόβαθρα και

following: [only one included in this study (rd)]

II Timothy 4:1 --- "And so I solemnly urge you before God and before Christ Jesus --- who will someday judge the living and the dead when he appears to set up his kingdom." It is the belief of the premillennialists that the Lord has not yet established His kingdom. The church is just an "after-thought," a temporary measure, until Christ returns to earth to set up His kingdom, at which time He will reign in Jerusalem for 1000 years.

#2 --- The Living Bible promotes the doctrine of original sin. Psalm 51:5, for example, has the same problem as in the NIV. The LB reads, "But I was born a sinner, yes, from the moment my mother conceived me." In Ephesians 2:3 he has Paul saying, "We started out bad, being born with evil natures, and were under God's anger just like everyone else."

#3 --- The doctrine of "faith only" is promoted in the Living Bible. Romans 4:12 reads, "Abraham found favor with God by faith alone." This view cannot be harmonized with James 2:21-24. This belief in salvation by faith only has led him to mistranslate Colossians 1:23 as follows: "...the only condition is that you fully believe the Truth."

#4 --- In Mark 1:4 baptism is described in the LB as a "public announcement of their decision to turn their backs on sin," rather than stating it is for "forgiveness of sins," as the original text does. The "water" of John 3:5 is interpreted in a footnote this way: "Some think this means water baptism." The actual meaning, he states, is that it refers to "the normal process observed during every human birth" (i.e., the amniotic fluids). In I Peter 3:21 Taylor writes, "In baptism we show that we have been saved." This implies that we're already saved and are just baptized to show it.

#5 --- In I Corinthians 6:12 the Living Bible reads, "I can do anything I want to if Christ has not said no." Martin Luther also maintained "We can do anything the Bible does not forbid." He and Zwingli debated this issue heatedly.

New American Standard Bible ⁴¹

#1 --- Some feel that the NASB reflects a premillennial preference in some passages of Scripture. For example: Isaiah 2:2 and Micah 4:1 read, "Now it will come about that in the last days, the mountain of the house of the Lord will be established as the chief of the mountains and will be raised above the hills; and all the nations will stream to it." The word "as" is not actually in the text; it is the word "on" (which the NASB admits in a footnote in both places). Some have regarded this as reflecting a premillennial bias.

Additionally, when the word "genea" (meaning "a generation of mankind") appears, the NASB will often place in a footnote an alternate meaning of "race." Mark 13:30

προκαταλήψεις. Στην πραγματικότητα, ανεξάρτητα από το πόσο προσεκτικός είναι ένας μεταφραστής, ή πόσο ειλικρινής και ειλικρινής, ή πόσο αντικειμενικός και αμερόληπτος προσπαθεί να είναι, οι προκαταλήψεις και οι πεποιθήσεις του θα εξακολουθούν να επηρεάζουν τη δουλειά του σε κάποιο αξιοσημείωτο βαθμό. Για παράδειγμα, ορισμένα χωρία στο KJV αντανakλούν ξεκάθαρα μια καλβινιστική προοπτική. # 1 --- Στις Πράξεις 2:47 το KJV διαβάσει, "Και ο Κύριος πρόσθετε στην εκκλησία καθημερινά όσους έπρεπε να σωθούν." Ο πραγματικός ελληνικός ρηματικός τύπος εδώ είναι: «αυτοί που σώζονται». Η αναδιατύπωση του KJV (από "είναι" σε "πρέπει") γίνεται αισθητή από ορισμένους μελετητές ότι αντικατοπτρίζει τα δόγματα της εκλογής και του προκαθορισμού. #2 --- Στο εδάφιο Γαλάτες 5:17 το KJV διαβάσει: «...ώστε να μην μπορείτε να κάνετε τα πράγματα που θα θέλατε». Το συγκεκριμένο ρήμα εμφανίζεται στην Υποτακτική διάθεση στο ελληνικό κείμενο. Επομένως, είναι δήλωση υπό όρους, όχι απόλυτη δήλωση! Η σωστή μετάφρασή του θα ήταν, "ώστε να μην κάνετε..." Αποτυγχάνοντας να μεταφράσετε σωστά αυτόν τον ρηματικό τύπο, το KJV υποδηλώνει έλλειψη ελεύθερης βούλησης, που είναι ένα άλλο ισχυρό καλβινιστικό δόγμα. #3 --- Στο εδάφιο Εβραίους 6:6 το KJV διαβάσει, "Εάν πέσουν μακριά." Η λέξη "αν" δεν υπάρχει στο πρωτότυπο ελληνικό κείμενο. έχει προστεθεί από τους μεταφραστές του KJV. Το κείμενο στην πραγματικότητα λέει, "και έχοντας πέσει μακριά." Αυτή είναι μια δήλωση απόλυτου γεγονότος, ωστόσο οι μεταφραστές του KJV την έχουν αλλάξει σε δήλωση υπό όρους. Κάνοντάς το πιο υποθετικό, αφήνεται στον αναγνώστη το συμπέρασμα ότι η δήλωση είναι απίθανη στην καλύτερη περίπτωση, υποστηρίζοντας έτσι το καλβινιστικό δόγμα της Αιώνιας Ασφάλειας του Πιστού ή «Once Saved, Always Saved» (το «P» στη θεολογία TULIP -- Επιμονή των Αγίων). #4 --- Στο εδάφιο Εβραίους 10:38 το KJV διαβάσει, «Τώρα ο δίκαιος θα ζήσει με πίστη· αλλά αν κάποιος οπισθοχωρήσει, η ψυχή μου δεν θα τον ευχαριστηθεί». Στο κείμενο προστέθηκαν οι λέξεις «οποιοσδήποτε άντρας». Το πραγματικό υποκείμενο του ρήματος "σύρω πίσω" είναι "ο δίκαιος άνθρωπος". Οι Καλβινιστές, ωστόσο, δεν πιστεύουν ότι ο «δίκαιος άνθρωπος» μπορεί να οπισθοχωρήσει αφού πλησιάσει, έτσι η διατύπωση του στίχου άλλαξε για να αντικατοπτρίζει καλύτερα το ψεύτικο δόγμα τους. Η σωστή ανάγνωση του στίχου είναι: «...αλλά αν οπισθοχωρήσει», με το προηγούμενο του «αυτός» να είναι «ο δίκαιος άνθρωπος». #5 --- Υπάρχουν επτά αποσπάσματα όπου το KJV έχει τη φράση "να μετατραπεί" (Passive Voice), όταν αυτά τα ρήματα είναι στην πραγματικότητα στην Ενεργή φωνή. Αυτό αλλάζει τη σημασία του ρήματος. Αντί για το άτομο που εκτελεί τη δράση του ρήματος, η δράση του ρήματος εκτελείται πάνω στο άτομο. Οι Καλβινιστές πίστευαν ότι η μεταστροφή ήταν παθητική από την πλευρά του ανθρώπου. Το άτομο ενεργήθηκε από μια εξωτερική

reads, "Truly I say to you, this generation will not pass away until all these things take place." The implication of the footnote is that the Jewish race is really intended here.

[NOTE: One should always be careful of marginal notes and alternate readings. Although a great many of these are good, they are not always completely reliable. Remember that these are opinions and insights of mere fallible men, and although they may be correct 99 out of 100 times, there is always that "margin of error."]

#2 --- Like many translations and versions of the Bible, the NASB has fallen into the trap of seeking to interpret, rather than translate, I Corinthians 7:36-38. They have added the word "daughter" to the word "virgin," thus stating their belief that the passage is referring to a father and daughter relationship. To their credit, they have placed the word "daughter" in italics, thus indicating that this word is not in the original text, but that it has been added by the translators. Another example of interpreting instead of translating is found in I Corinthians 2:13 ... "combining spiritual thoughts with spiritual words." Again, the NASB uses italics to show words which have been added to the text. Although their understandings of these passages may well be correct, they are nevertheless interpretations, and not simple, uncommented upon translations. This makes it more commentary than translation.

#3 --- There are times when a Greek word or phrase may have more than one meaning. The NASB has at times made this less clear by consistently translating a particular Greek word with just one English word. Just as rendering a single Greek word with a wide variety of English words can cause confusion (as in the KJV), so also can a lack of any variety at all be the cause of confusion in certain cases. For example: The word "*sarx*" is consistently translated "flesh" in the NASB, even though Paul in his writings uses this word in several different senses. In Romans 3:20 and 4:1 it is used to refer to the physical body. In Romans 8:4, however, he uses it to denote the seat of one's sinful passions (i.e., a fleshly nature rather than a fleshly body). By selecting different words, one could perhaps convey this distinction better.

#4 --- There are other occasions where the NASB will render two different Greek words with just one English word, thus creating confusion. For example: The word "abolish" appears in both Matthew 5:17 ("Do not think that I came to abolish the Law or the Prophets; I did not come to abolish, but to fulfill") and Ephesians 2:15 ("...by abolishing in His flesh the enmity, which is the Law of commandments contained in ordinances..."). These are two different Greek words, but this distinction is lost on the reader by using only one English word. This lack of distinction has also led some to suggest that these two passages actually contradict one another, when in fact they do not.

A similar problem occurs in the KJV in Galatians 6:2, 5

πηγή: το Άγιο Πνεύμα. Έτσι, αν ο Θεός επέλεξε να σας σώσει, εσείς σωθήκατε ανεξάρτητα από το ποιο θα μπορούσε να είναι το θέλημά σας στο θέμα. Αυτό είναι το "εγώ" στη θεολογία της ΤΟΥΛΙΠΙΑΣ --- Ακαταμάχητη Χάρη του Θεού. Πράξεις 3:

Νέα διεθνής έκδοση³⁹ Όπως παραδέχονται ελεύθερα οι ίδιοι οι μεταφραστές του NIV, αυτή η μετάφραση δεν είναι χωρίς αδυναμίες και ελαττώματα. Ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα προκύπτει από τη φιλοσοφία της μετάφρασης (Dynamic Equivalence). Η βασική φύση αυτού του προβλήματος είναι: Όταν κάποιος εγκαταλείπει την προσπάθεια για μια κυριολεκτική, λέξη προς λέξη μετάφραση, και αντ' αυτού επιδιώκει να δώσει το μήνυμα του κειμένου, υπάρχει πάντα ο κίνδυνος οι μεταφραστές να μην κατανοήσουν πλήρως αυτό το μήνυμα, και έτσι αποδίδουν λανθασμένα το απόσπασμα στη μετάφρασή τους. Το προς Ρωμαίους 1:17 είναι ένα τέλειο παράδειγμα αυτού. Το NIV διαβάζει: «Επειδή στο ευαγγέλιο αποκαλύπτεται μια δικαιοσύνη από τον Θεό, μια δικαιοσύνη που είναι με πίστη από την πρώτη έως την τελευταία». Υπήρξε τέτοια δημόσια κατακραυγή για αυτή την απόδοση που οι μεταφραστές ένιωσαν υποχρεωμένοι να βάλουν το πιο κυριολεκτικό «από πίστη στην πίστη» σε υποσημείωση σε μεταγενέστερες εκδόσεις τους. #1 --- Το εδάφιο Εφεσίους 1:13 αφήνει την εντύπωση στο μυαλό πολλών ότι κάποιος «περιλαμβάνεται στον Χριστό» στο σημείο που ακούει «τον λόγο της αλήθειας» και ότι στη συνέχεια σφραγίζεται με το Άγιο Πνεύμα όταν πιστεύει. Η διατύπωση εδώ είναι πολύ ατυχής, και σίγουρα υπονοεί το δόγμα της σωτηρίας μόνο με πίστη, το οποίο είναι μια άμεση αντίφαση τέτοιων περικοπών όπως η Γαλ. 3:27 και Πράξεις 2:38.

#2 --- Το Ψαλμός 51:5 είναι ίσως ένα από τα πιο επικρινόμενα εδάφια στο NIV: "Σίγουρα ήμουν αμαρτωλός από τη γέννησή μου, αμαρτωλός από τη στιγμή που με συνέλαβε η μητέρα μου." Αυτό φαίνεται να διδάσκει ξεκάθαρα το ψεύτικο δόγμα του «κληρονομικού αμαρτήματος» (ή του «προπατορικού αμαρτήματος»), το οποίο με τη σειρά του έχει οδηγήσει σε τέτοιες ψευδείς πρακτικές όπως το βάπτισμα των βρεφών.

#3 --- Το εδάφιο προς Ρωμαίους 10:10 στο NIV διαβάζει, "Διότι με την καρδιά σου πιστεύεις και δικαιώνεσαι, και με το στόμα σου ομολογείς και σώζεσαι." Όπως και το #1 παραπάνω, αυτό φαίνεται να συνεπάγεται δικαίωση και σωτηρία στο σημείο της ομολογημένης πίστης, εκτός από την υπακοή. Στην πραγματικότητα, το ρήμα "είναι" δεν υπάρχει στο ελληνικό κείμενο εδώ. Είναι μάλλον η πρόθεση *eis* που σημαίνει «προς». Επίσης, σημειώνοντας τα συμφραζόμενα των γύρω στίχων, θα δει κανείς καθαρά ότι τα ρήματα που ασχολούνται με τη σωτηρία και δεν ντροπιάζονται είναι μέλλοντα. Όλα αυτά δείχνουν ξεκάθαρα ότι αυτά τα πράγματα αναμένονται μέσω της εξομολόγησης και της πίστης/πίστης, και δεν έχουν ήδη αποκτηθεί. #4 --- Α' Κορινθίους 13:10 στο NIV λέει, "Όταν όμως έρχεται η τελειότητα, το ατελές

where the word "burden" is used in both verses ("Bear ye one another's burdens" "every man shall bear his own burden"). These are actually two different Greek words. The NIV and NASB, as well as other translations, have corrected this by translating the first word as "burden" and the second word as "load." The NASB, like most translations, also fails to make a distinction in John 21:15-17 between the words "*agapao*" and "*phileo*," both of which appear in the text. It translates both words as "love," and in so doing the reader misses out on the true meaning of this important exchange between Jesus and Peter.

#5 --- The NASB is not consistent in its use of "KJV pronouns" versus those of 20th century America. Pronouns such as "Thou," "Thine," "Thee," and "Thy" are retained in the Psalms, in prayers, or whenever someone is addressing Deity. However, these are dropped in the majority of the text for the more common "you" and "your." By continuing the use of these archaic forms in certain places in the Bible, the NASB carries on the illusion that these words are somehow "holier," when in fact such a distinction in pronouns was never made in the original Hebrew or Greek ... or even in the KJV, for that matter!

New World Translation ⁴²

#1 --- The Jehovah's Witnesses deny that God has established different covenants or testaments for His people. Thus, they oppose the idea of an "old" covenant (testament) and a "new" one. Much of their teachings are still based in the writings which we call the "Old Testament," for the simple reason that they do not believe it has been replaced (or fulfilled) by a new covenant (testament). For this reason, they refuse to designate the two sections of the Bible as the "Old Testament" and the "New Testament." Instead, they refer to them as "The Hebrew-Aramaic Scriptures" and "The Christian Greek Scriptures." It's interesting to note, however, that they have failed to be consistent in this stand even in their own translation. In II Corinthians 3:14 the NWT speaks of "reading the old covenant." "New covenant" and "former covenant" both appear in Hebrews 9:15, and "mediator of a new covenant" appears in Hebrews 12:24, just to cite a few examples.

#2 --- Even though the Jehovah's Witnesses acknowledge that the word "Jehovah" is a mispronunciation of the Tetragrammaton (meaning "having four letters" -- a reference to YHWH), they nevertheless insist that this is God's true name and that it should be used exclusively.

Insisting that the original Scriptures have been "tampered with" in regard to the Divine name, they use only the name "Jehovah" in both the OT and NT. "YHWH" appears 6828 times in the OT, but in the NWT the word "Jehovah" appears 6973 (an additional 145 occurrences). "YHWH" never appears in the NT, and yet the NWT uses "Jehovah" 237 times in the NT.

εξαφανίζεται." Αυτό το απόσπασμα λέει κυριολεκτικά, "είναι πολύ παραπλανητικό για τον αναγνώστη. Η Ζωντανή Βίβλος 40 Όπως συμβαίνει με κάθε προσπάθεια ενός απλού ανθρώπου, αυτό το έργο είναι γεμάτο με μερικές κραυγαλέες αδυναμίες και ελαττώματα. Προτού κάποιος κάνει χρήση της Ζωντανής Βίβλου (ή οποιασδήποτε εκδοχής, για εκείνο το θέμα), θα πρέπει να γνωρίζει αυτούς τους τομείς δυσκολίας. # 1 --- Ο Kenneth Taylor είναι προμιλενιαλιστής, και δεδομένου ότι το LB αντικατοπτρίζει τις δικές του πεποιθήσεις (όπως ο ίδιος παραδέχεται), έχει πολλές προφανείς προγενιαλιστικές αποδόσεις. Για παράδειγμα, σημειώστε τα εξής: [μόνο ένα συμπεριλήφθηκε σε αυτή τη μελέτη έχει πολλές προφανείς προγενιακές αποδόσεις. Για παράδειγμα, σημειώστε τα εξής: [μόνο ένα συμπεριλήφθηκε σε αυτή τη μελέτη έχει πολλές προφανείς προγενιακές αποδόσεις. Για παράδειγμα, σημειώστε τα εξής: [μόνο ένα συμπεριλήφθηκε σε αυτή τη μελέτη(η)] Β' Τιμόθεο 4:1 --- "Και γι' αυτό σας παρακαλώ επίσημα ενώπιον του Θεού και ενώπιον του Χριστού Ιησού --- που κάποια μέρα θα κρίνει τους ζωντανούς και τους νεκρούς όταν εμφανιστεί να στήσει το βασίλειό του." Είναι η πεποίθηση των προμιλενιαλιστών ότι ο Κύριος δεν έχει ακόμη εγκαθιδρύσει το βασίλειό Του. Η εκκλησία είναι απλώς μια «μετά-σκέψη», ένα προσωρινό μέτρο, έως ότου ο Χριστός επιστρέψει στη γη για να στήσει το βασίλειό Του, οπότε και θα βασιλεύσει στην Ιερουσαλήμ για 1000 χρόνια.

#2 --- Η Ζωντανή Βίβλος προωθεί το δόγμα του προπατορικού αμαρτήματος. Το Ψαλμός 51:5, για παράδειγμα, έχει το ίδιο πρόβλημα με το NIV. Το LB γράφει, "Αλλά γεννήθηκα αμαρτωλός, ναι, από τη στιγμή που με συνέλαβε η μητέρα μου." Στο εδάφιο Εφεσίου 2:3 λέει ο Παύλος: «Ξεκινήσαμε άσχημα, γεννηθήκαμε με κακές φύσεις και ήμασταν κάτω από την οργή του Θεού όπως όλοι οι άλλοι».

#3 --- Το δόγμα της «μόνο πίστης» προωθείται στη Ζωντανή Βίβλο. Το εδάφιο Ρωμαίους 4:12 διαβάζει, «Ο Αβραάμ βρήκε εύνοια στον Θεό μόνο με την πίστη». Αυτή η άποψη δεν μπορεί να εναρμονιστεί με τα εδάφια Ιακώβου 2:21-24. Αυτή η πίστη στη σωτηρία με πίστη τον οδήγησε να μεταφράσει λάθος το Κολοσσαείς 1:23 ως εξής: «...η μόνη προϋπόθεση είναι να πιστεύεις πλήρως την Αλήθεια». #4 --- Στο Μάρκο 1:4, το βάπτισμα περιγράφεται στο LB ως "δημόσια ανακοίνωση της απόφασής τους να γυρίσουν την πλάτη στην αμαρτία", αντί να δηλώνουν ότι είναι για "άφεση αμαρτιών", όπως κάνει το αρχικό κείμενο. Το «νερό» του εδαφίου Ιωάννης 3:5 ερμηνεύεται σε μια υποσημείωση ως εξής: «Μερικοί νομίζουν ότι αυτό σημαίνει βάπτισμα στο νερό». Το πραγματικό νόημα, δηλώνει, είναι ότι αναφέρεται στην «κανονική διαδικασία που παρατηρείται κατά τη διάρκεια

NOTE --- They appeal to John 17:6, 26 as their justification for placing so much emphasis on this name: "I have manifested thy name unto the men which thou gavest me out of the world" "And I have declared unto them thy name, and will declare it" (KJV). This "name" they believe to be "Jehovah."

#3 --- With regard to the concept of the Trinity, the Jehovah's Witnesses do not believe that the Holy Spirit is a person/being. In their notes, which appear at the end of the NWT, they write, "The holy spirit is not a person in heaven with God and Christ" "it is an active force, not a person." As a result of their belief that it is just an "energy from God," and not a divine being, the words "holy spirit" are never capitalized in the NWT.

#4 --- The Jehovah's Witnesses also do not believe in the deity of Jesus Christ. They teach "the son of God was created, and only Jehovah was pre-existent." They further write, "The son is inferior to the Father both before and after coming to earth." God and Christ are "one" only in the sense of husbands and wives being said to be "one." They are "always in complete harmony," but certainly not equal! This belief has found its way into the NWT in several places.

In Colossians 1:16-17 the word "other" has been added to the text a total of four times to imply that Jesus was just one among many "other" created things.

In Titus 2:13 the NWT reads, "we wait for the happy hope and glorious manifestation of the great God and of the Savior of us, Christ Jesus." II Peter 1:1 reads, "the righteousness of our God and the Savior Jesus Christ." In both of these passages the definite article "the" has been added to the text to make a separation between God and Jesus. In point of fact, the text literally speaks of Jesus as being "our God and Savior." The Jehovah Witness's do not believe Jesus is the former, and thus seek to make a distinction between the two.

John 1:1 reads, in the NWT, "In the beginning the Word was, and the Word was with God, and the Word was a god." Vs. 14 says that Jesus was "full of undeserved kindness and truth." This clearly teaches polytheism; Jesus and God are not one, but Jesus is merely "a god," upon whom the God (Jehovah) has bestowed undeserved favor!!

#5 --- In the NWT the "cross" is referred to as a "torture stake" (Matthew 10:38; 27:32), and rather than being "crucified" on it, the NWT says Jesus was "impaled" upon a stake (Luke 23:21 ... "Then they began to yell, saying, 'Impale him! Impale him!'").

Comments on Other Bibles ⁴³

New American Bible

From the original Greek (NT); revision of confraternity version (based on Latin Vulgate) in the OT. Catholic Committee consulted with Protestants in final stages. More

κάθε ανθρώπινης γέννησης» (δηλ. τα αμνιακά υγρά). Στο Α' Πέτρου 3:21 ο Τέιλορ γράφει, «Στο βάπτισμα δείχνουμε ότι σωθήκαμε». Αυτό σημαίνει ότι έχουμε ήδη σωθεί και μόλις βαφτιστήκαμε για να το δείξουμε. #5 --- Στο Α' Κορινθίους 6:12 η Ζωντανή Βίβλος λέει, "Μπορώ να κάνω ό,τι θέλω αν ο Χριστός δεν έχει πει όχι." Ο Μάρτιν Λούθηρος υποστήριξε επίσης «Μπορούμε να κάνουμε οτιδήποτε δεν απαγορεύει η Βίβλος». Αυτός και ο Zwingli συζήτησαν έντονα αυτό το θέμα. Νέα Αμερικανική Πρότυπη Βίβλος 41#1 --- Μερικοί πιστεύουν ότι το NASB αντικατοπτρίζει μια προγεννητική προτίμηση σε ορισμένες περικοπές της Γραφής. Για παράδειγμα: Το εδάφιο Ησαΐας 2:2 και το εδάφιο Μιχαΐας 4:1 διαβάζουν: «Τώρα θα συμβεί ότι στις έσχατες ημέρες, το βουνό του οίκου του Κυρίου θα καθιερωθεί ως ο αρχηγός των βουνών και θα υψωθεί πάνω από τους λόφους και όλα τα έθνη θα ρέουν προς αυτήν». Η λέξη "ως" δεν υπάρχει στην πραγματικότητα στο κείμενο. είναι η λέξη "on" (την οποία η NASB παραδέχεται σε υποσημείωση και στα δύο μέρη). Κάποιοι θεώρησαν ότι αυτό αντικατοπτρίζει μια προκαταρκτική προκατάληψη. Επιπλέον, όταν εμφανίζεται η λέξη "genea" (που σημαίνει "μια γενιά της ανθρωπότητας"), το NASB θα τοποθετεί συχνά σε μια υποσημείωση μια εναλλακτική σημασία του "φυλή". Το εδάφιο Μάρκος 13:30 λέει, «Αληθινά σας λέω, αυτή η γενιά δεν θα παρέλθει μέχρι να γίνουν όλα αυτά». Το υπονοούμενο της υποσημείωσης είναι ότι η εβραϊκή φυλή προορίζεται πραγματικά εδώ. το NASB συχνά τοποθετεί σε μια υποσημείωση μια εναλλακτική έννοια του "φυλή". Το εδάφιο Μάρκος 13:30 λέει, «Αληθινά σας λέω, αυτή η γενιά δεν θα παρέλθει μέχρι να γίνουν όλα αυτά». Το υπονοούμενο της υποσημείωσης είναι ότι η εβραϊκή φυλή προορίζεται πραγματικά εδώ.

[ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Πρέπει πάντα να προσέχουμε τις περιθωριακές σημειώσεις και τις εναλλακτικές αναγνώσεις. Αν και πολλά από αυτά είναι καλά, δεν είναι πάντα απολύτως αξιόπιστα. Να θυμάστε ότι αυτές είναι απόψεις και γνώσεις απλών λανθασμένων ανδρών, και παρόλο που μπορεί να είναι σωστές 99 στις 100 φορές, υπάρχει πάντα αυτό το «περιθώριο λάθους».]

#2 --- Όπως πολλές μεταφράσεις και εκδόσεις της Βίβλου, το NASB έχει πέσει στην παγίδα να επιδιώκει να

conservative than JB but introductions to sections and to individual books "moderately liberal in tone" (Kubo and Specht, p. 164). Format differs with the publisher.

Today's English Version (Good News Bible)

From the original. NT by one man, approved by committee. Aimed particularly at English - as - second - language audience and those with little formal education. Achieves its goal well - very readable, good format. Translates dynamics well but not dependable for deeper study if used by itself.

New English Bible

From the original by interdenominational British committee. Exciting literary style, very readable but with distinct British flavor and idiom. Excellent for non-churched. Departures from the original text and too much liberty in certain renderings make it undependable as a study Bible.

J.B. Phillips' Translation

From the original but definitely a paraphrase by J.B. Phillips, a competent Greek scholar. More than any other, makes the Bible "live" for educated or literary people, although in British expression. Does not read like a translation. Provokes new insight and understanding which should, however, be checked with more literal translations and by deeper study. Excellent for the educated, unchurched person as well as the thinking Christian.

Amplified Bible

Amplified Bible done from the originals. Neither a true translation nor a paraphrase. This type version offers readers possible renderings or interpretations and can be helpful for study or deepening understanding. However, users must realize the original author had one meaning in mind, determined by context and usage in that language, not our personal preference or whim. These versions must not be substituted for responsible deeper study."

God's Word Translation ⁴⁴

GWT is one of a growing number of new translations of the Bible that uses a paraphrasing method which goes beyond the aim of a pure (literal) translation, which may result in difficult, misunderstood terms and produces a translation that also interprets the scripture. It is argued that this process is fraught with danger, as the passage could equally be misinterpreted.

The few weaknesses in the translations cited above should reinforce your desire to be diligent in your Bible study. Examine the context of the passage and ascertain if it conflicts with other scripture. Read translations from different Greek families and text and where there is a difference determine which more nearly expresses the intent of the original language.

Summary and Conclusion

ερμηνεύσει, αντί να μεταφράσει, το Α' Κορινθίους 7:36-38. Έχουν προσθέσει τη λέξη «κόρη» στη λέξη «παρθένα», δηλώνοντας έτσι την πεποίθησή τους ότι το απόσπασμα αναφέρεται σε σχέση πατέρα και κόρης. Προς τιμή τους, έχουν τοποθετήσει τη λέξη «κόρη» με πλάγιους χαρακτήρες, δηλώνοντας έτσι ότι αυτή η λέξη δεν υπάρχει στο αρχικό κείμενο, αλλά ότι έχει προστεθεί από τους μεταφραστές. Ένα άλλο παράδειγμα ερμηνείας αντί της μετάφρασης βρίσκεται στο Α Κορινθίους 2:13 ... «συνδύζοντας πνευματικές σκέψεις με πνευματικούς λόγους». Και πάλι, το NASB χρησιμοποιεί πλάγιους χαρακτήρες για να εμφανίσει λέξεις που έχουν προστεθεί στο κείμενο. Αν και οι αντιλήψεις τους για αυτά τα αποσπάσματα μπορεί κάλλιστα να είναι σωστές, εντούτοις είναι ερμηνείες, και όχι απλά, χωρίς σχολιασμό μεταφράσεων. Αυτό το κάνει περισσότερο σχολιασμό παρά μετάφραση. #3 --- Υπάρχουν φορές που μια ελληνική λέξη ή φράση μπορεί να έχει περισσότερες από μία σημασίες. Το NASB κατά καιρούς το έχει καταστήσει λιγότερο σαφές μεταφράζοντας με συνέπεια μια συγκεκριμένη ελληνική λέξη με μία μόνο αγγλική λέξη. Ακριβώς όπως η απόδοση μιας μεμονωμένης ελληνικής λέξης με μεγάλη ποικιλία αγγλικών λέξεων μπορεί να προκαλέσει σύγχυση (όπως στο KJV), έτσι και η έλλειψη οποιασδήποτε ποικιλίας μπορεί να είναι η αιτία σύγχυσης σε ορισμένες περιπτώσεις. Για παράδειγμα: Η λέξη "sarx" μεταφράζεται με συνέπεια "σάρκα" στο NASB, παρόλο που ο Παύλος στα γραπτά του χρησιμοποιεί αυτή τη λέξη με πολλές διαφορετικές έννοιες. Στο προς Ρωμαίους 3:20 και 4:1 χρησιμοποιείται για να αναφέρεται στο φυσικό σώμα. Στο προς Ρωμαίους 8:4, ωστόσο, το χρησιμοποιεί για να δηλώσει την έδρα των αμαρτωλών παθών κάποιου (δηλ. μια σαρκική φύση παρά ένα σαρκικό σώμα). Επιλέγοντας διαφορετικές λέξεις, θα μπορούσε ίσως κάποιος να μεταφέρει καλύτερα αυτή τη διάκριση. #4 --- Υπάρχουν άλλες περιπτώσεις όπου το NASB θα αποδώσει δύο διαφορετικές ελληνικές λέξεις με μία μόνο αγγλική λέξη, δημιουργώντας έτσι σύγχυση. Για παράδειγμα: Η λέξη «καταργώ» εμφανίζεται τόσο στο Ματθαίος 5:17 («Μη νομίζετε ότι ήρθα για να καταργήσω τον Νόμο ή τους Προφήτες: δεν ήρθα για να καταργήσω, αλλά για να εκπληρώσω») όσο και στο Εφεσίους 2:15 («...καταργώντας στη σάρκα Του την έχθρα, που είναι ο Νόμος των εντολών που περιέχονται στις διατάξεις...»). Πρόκειται για δύο διαφορετικές ελληνικές λέξεις, αλλά αυτή η διάκριση χάνεται στον αναγνώστη χρησιμοποιώντας μόνο μία αγγλική λέξη. Αυτή η έλλειψη διάκρισης οδήγησε επίσης ορισμένους να προτείνουν ότι αυτά τα δύο χωρία έρχονται σε αντίθεση μεταξύ τους, ενώ στην πραγματικότητα δεν έχουν. Ένα παρόμοιο πρόβλημα παρουσιάζεται στο KJV στα εδάφια Γαλάτας 6:2, 5 όπου η λέξη «φορτίο» χρησιμοποιείται και στα δύο εδάφια («Φέρτε ο ένας τα βάρη του άλλου» «καθένας θα σηκώσει το δικό του φορτίο»). Στην πραγματικότητα πρόκειται για δύο διαφορετικές ελληνικές λέξεις. Το NIV και το NASB, καθώς και άλλες μεταφράσεις, το έχουν

This study has identified the difficulties in translating ancient languages into the languages of the common man. It should be clear that those past scholars had a very great knowledge of the ancient languages. Those who gave their lives so all people could have the opportunity to read and know God's word were very dedicated. We owe a great debt of gratitude to them. Over time languages change and our understanding of words, phrases and idioms of these ancient languages are improved. Discovery of an ever-increasing number of manuscripts, cursives and fragments of 30 both secular and sacred writings some of which predate our earliest copies greatly help enhance our understanding of the idioms of a language. These new discoveries require as much textual criticism as all those in the past.

All translations appear to have some translation errors due to lack of knowledge or personal bias. Therefore, to avoid being trapped into someone else's bias, one should read and study from Bibles translated from different text families, text types and different translation theories and methods with as little interpretation as practical to convey the original message. Translation by a committee of scholars with differing backgrounds and beliefs should be preferred over translations by individuals as committees tend to offset personal biases, but committees composed of men from the same background differ little from individual translators.

CAN WE ALL INTERPRET THE BIBLE ALIKE?

One of the most powerful weapons in Satan's arsenal to thwart the good news of Jesus and the spread of his kingdom surely is divisiveness. When unbelievers look upon a divided church of our Lord Jesus Christ, they stop and they mock, "Why should we believe what those people are trying to tell us? After all, they can't get along among themselves. They argue about this and they disagree about that. They meet in different buildings right across the street from each other, and they go on about their business like the two don't even exist." So, the skeptics continue, "Christianity must be an impotent religion. They can't even unify their believers, much less offer answers that the rest of the world needs." If your ears have been open, you have heard those kinds of excuses--and they are excuses--for not examining what Scripture holds about Christianity and about Jesus. But they still sting those of us who are believers because, you see, there is a grain of truth there.

Universally, those of us who look to Jesus Christ as Lord and Savior, we have been divided. We do disagree. We sometimes fuss and we often fight about religious matters and about spiritual doings. If you trace that division far enough back toward its roots, you go back to the rather simple fact that frankly, we just can't agree about the Bible. Now isn't that ironic? The Bible may be the most valuable thing that we tangibly hold in our possession. The Bible is our link to the path; it gives us the revelation of God more

διορθώσει μεταφράζοντας την πρώτη λέξη ως "φορτίο" και τη δεύτερη λέξη ως "φορτίο". Το NASB, όπως και οι περισσότερες μεταφράσεις, επίσης αποτυγχάνει να κάνει διάκριση στο John 21:15-17 μεταξύ των λέξεων "agapao" και "phileo", που εμφανίζονται και οι δύο στο κείμενο. Μεταφράζει και τις δύο λέξεις ως «αγάπη», και έτσι ο αναγνώστης χάνει το αληθινό νόημα αυτής της σημαντικής ανταλλαγής μεταξύ του Ιησού και του Πέτρου. #5 --- Το NASB δεν είναι συνεπές στη χρήση των "αντωνυμιών KJV" έναντι αυτών της Αμερικής του 20ου αιώνα. Αντωνυμίες όπως «Εσύ», «Σου», «Εσύ» και «Σου» διατηρούνται στους Ψαλμούς, στις προσευχές ή όποτε κάποιος απευθύνεται στη Θεότητα. Ωστόσο, αυτά απορρίπτονται στην πλειοψηφία του κειμένου για τα πιο κοινά "εσείς" και "σας". Συνεχίζοντας τη χρήση αυτών των αρχαϊκών μορφών σε ορισμένα σημεία της Βίβλου, το NASB έχει την ψευδαίσθηση ότι αυτές οι λέξεις είναι κατά κάποιο τρόπο «αγιότερες», ενώ στην πραγματικότητα μια τέτοια διάκριση στις αντωνυμίες δεν έγινε ποτέ στο πρωτότυπο εβραϊκό ή ελληνικό ... ή ακόμα και στο KJV, για αυτό το θέμα! Μετάφραση Νέου Κόσμου 42#1 --- Οι Μάρτυρες του Ιεχωβά αρνούνται ότι ο Θεός έχει συνάψει διαφορετικές διαθήκες ή διαθήκες για το λαό Του. Έτσι, αντιτίθενται στην ιδέα μιας «παλιάς» διαθήκης (διαθήκης) και μιας «νέας». Πολλές από τις διδασκαλίες τους εξακολουθούν να βασίζονται στα γραπτά που ονομάζουμε «Παλαιά Διαθήκη», για τον απλό λόγο ότι δεν πιστεύουν ότι έχει αντικατασταθεί (ή εκπληρωθεί) από μια νέα διαθήκη (διαθήκη). Για το λόγο αυτό, αρνούνται να ορίσουν τα δύο τμήματα της Βίβλου ως «Παλαιά Διαθήκη» και «Καινή Διαθήκη». Αντίθετα, τις αναφέρουν ως «Οι Εβραϊκές-Αραμαϊκές Γραφές» και «Οι Χριστιανικές Ελληνικές Γραφές». Είναι ενδιαφέρον να σημειωθεί, ωστόσο, ότι δεν κατάφεραν να είναι συνεπείς σε αυτή τη στάση ακόμη και στη δική τους μετάφραση. Στο Β' Κορινθίους 3:14 το NWT μιλάει για «διάβασμα της παλαιάς διαθήκης». Η «νέα διαθήκη» και η «πρώην διαθήκη» εμφανίζονται και οι δύο στο εδάφιο Εβραίου 9:15 και ο «μεσάζων μιας νέας διαθήκης» εμφανίζεται στο εδάφιο Εβραίου 12:24, για να αναφέρω μόνο μερικά παραδείγματα. #2 --- Παρόλο που οι Μάρτυρες του Ιεχωβά αναγνωρίζουν ότι η λέξη "Ιεχωβά" είναι μια λανθασμένη προφορά του Τετραγράμματος (που σημαίνει "έχει τέσσερα γράμματα" -- μια αναφορά στον ΓΧΒΧ), ωστόσο επιμένουν ότι αυτό είναι το αληθινό όνομα του Θεού και ότι πρέπει να χρησιμοποιείται αποκλειστικά.

Επιμένοντας ότι οι αρχικές Γραφές έχουν «παραβιαστεί» σε σχέση με το Θείο όνομα, χρησιμοποιούν μόνο το όνομα «Ιεχωβά» τόσο στο ΟΤ όσο και στο ΝΤ. Το "YHWH" εμφανίζεται 6828 φορές στο ΟΤ, αλλά στο ΝΤ η λέξη "Ιεχωβά" εμφανίζεται 6973 (επιπλέον 145 εμφανίσεις). Το "YHWH" δεν εμφανίζεται ποτέ στο ΝΤ,

completely than anything else about us. In the Bible we know about God's creative forces, we know how God chose a people, and from that people God brought Jesus to this earth. The Bible is our spiritual guidebook, it's our road map to heaven. It is our in-hand revelation of the mind of God. How wonderful the Bible is!

Yet, at the same time if the truth be told, the Bible is the focal point of our division. We can't seem to even agree about what this book is. Then we have a hard time agreeing about what it says. Why is that? Is there anything we can do about it? Can't we all see the Bible alike, can't we all interpret Scripture the same? Well, I'm going to give you what I call my practical answer, and the answer is, "don't hold your breath?" I hate to sound so pessimistic, but frankly, we've endured centuries and centuries of trying to look at the Bible alike and we've not done that. Even before that Scripture that became canon and that we now call the Bible was all consolidated, men were disagreeing about how to interpret it. I want you to be assured that Satan will still continue with his strongest effort to thwart consensus about what the Bible says. It will be his number one priority.

Added to the difficulty is the fact that every person comes to the Bible with some kind of preset notion. Let's be honest about it--no one comes to the Bible with a blank slate. Every one of us who picks up the Word of God comes with certain biases, we come with certain prejudices, we come with certain teachings that we have received in the past (from whatever source--good or bad). You see, all that is out there. I saw a cartoon, a little one-framed cartoon, that kind of was the extreme on this. A husband was sitting over his Bible and his wife was standing behind him and apparently, she was trying to interrupt him. His comment at the bottom of the cartoon was, "Don't interrupt me now, honey, I'm trying to find a verse to back-up my preconceived notion." If we are honest, there is a lot of that in the religious world.

Now having said that, I want to say this on a positive vein. I do believe that much of the Christian world can be drawn closer together. I believe we can be much closer than what we are now in terms in what we see the Bible saying, and in what we practice and how we worship, and what we consider to be vital and essential to this thing called fellowship. We don't have time in the space to flesh out every ingredient that will be necessary for that kind of consensus, but I want us to take just a few moments to look at some of the basic ingredients to help us interpret the Bible alike.

Step 1- What Is The Bible: The Bible tells us what it is; it makes some claims and the clearest one is the one is from 2 Timothy 3:16. "All scripture is God-breathed and is useful for teaching, rebuking, correcting and training in righteousness." Now folks, in the world of Christianity, this is the first and the primary fork in the road. Is the Bible the

και όμως το NWT χρησιμοποιεί το "Jehovah" 237 φορές στο NT. ΣΗΜΕΙΩΣΗ --- Επικαλούνται τα εδάφια Ιωάννη 17:6, 26 ως δικαιολογία για την τόση έμφαση σε αυτό το όνομα: «Έχω φανερώσει το όνομά σου στους ανθρώπους που μου έδωσες από τον κόσμο» «Και εγώ τους ανακοίνωσα το όνομά σου και θα το αναγγείλει» (KJV). Αυτό το "όνομα" πιστεύουν ότι είναι "Ιεχωβά."#3 --- Όσον αφορά την έννοια της Τριάδας, ο Ιεχωβά! Οι Μάρτυρες δεν πιστεύουν ότι το Άγιο Πνεύμα είναι ένα πρόσωπο/ον. Στις σημειώσεις τους, που εμφανίζονται στο τέλος του NWT, γράφουν, «Το άγιο πνεύμα δεν είναι πρόσωπο στον ουρανό με τον Θεό και τον Χριστό» «είναι ενεργή δύναμη, όχι πρόσωπο». Ως αποτέλεσμα της πεποίθησής τους ότι είναι απλώς μια «ενέργεια από τον Θεό» και όχι ένα θεϊκό ον, οι λέξεις «άγιο πνεύμα» δεν γράφονται ποτέ με κεφαλαία στο NWT.

#4 --- Οι Μάρτυρες του Ιεχωβά επίσης δεν πιστεύουν στη θεότητα του Ιησού Χριστού. Διδάσκουν «ο γιος του Θεού δημιουργήθηκε, και μόνο ο Ιεχωβά προϋπήρχε». Γράφουν περαιτέρω, «Ο γιος είναι κατώτερος από τον Πατέρα πριν και μετά την έλευση στη γη». Ο Θεός και ο Χριστός είναι «ένα» μόνο με την έννοια των συζύγων που λέγεται ότι είναι «ένα». Είναι «πάντα σε πλήρη αρμονία», αλλά σίγουρα όχι ίσοι! Αυτή η πεποίθηση έχει βρει τον δρόμο της στο NWT σε πολλά μέρη.

Στο Κολοσσαείς 1:16-17 η λέξη «άλλος» έχει προστεθεί στο κείμενο συνολικά τέσσερις φορές για να υπονοήσει ότι ο Ιησούς ήταν μόνο ένα από τα πολλά «άλλα» δημιουργημένα πράγματα. Στο Τίτο 2:13 το NWT διαβάζει, «περιμένουμε τη χαρούμενη ελπίδα και τη λαμπρή εκδήλωση του μεγάλου Θεού και του Σωτήρα μας, Χριστού Ιησού». Το εδάφιο Β' Πέτρου 1:1 λέει, «η δικαιοσύνη του Θεού μας και του Σωτήρα Ιησού Χριστού». Και στα δύο αυτά αποσπάσματα το οριστικό άρθρο "το" προστέθηκε στο κείμενο για να γίνει ένας διαχωρισμός μεταξύ Θεού και Ιησού. Στην πραγματικότητα, το κείμενο κυριολεκτικά μιλάει για τον Ιησού ως «Θεό και Σωτήρα μας». Οι Μάρτυρες του Ιεχωβά δεν πιστεύουν ότι ο Ιησούς είναι ο πρώτος, και έτσι επιδιώκουν να κάνουν μια διάκριση μεταξύ των δύο. Το Ιωάννης 1:1 διαβάζει, στο NWT, «Στην αρχή ο Λόγος ήταν, και ο Λόγος ήταν με τον Θεό,

#5 --- Στο NWT ο «σταυρός» αναφέρεται ως «πάσσαλος βασανιστηρίων» (Ματθαίος 10:38· 27:32) και αντί να «σταυρωθεί» πάνω του, το NWT λέει ότι ο Ιησούς «πήχτηκε στο ξύλο» πάνω σε έναν πάσσαλο (Λουκάς 23:21 ... "Τότε άρχισαν να φωνάζουν, λέγοντας: "Πάσε τον στο ξύλο! Σχόλια σε άλλες Βίβλους 43

Word of God, or as it says in the NIV, "the very breath of God", or is it not? Is the Bible absolutely God's will reveal to man--without error, absolutely infallible--or is it just some loose-knit history of an ancient people filled with all kinds of folklore?

Those who respond by saying the Bible is the inspired inerrant Word of God have taken a major step toward having a congruent view about Scripture, because we have got a reason to have a congruent view. If I believe that this is the mind of God, then I'm going to search it with every fiber of my being and I'm going to know what it says because it is the most important thing, I'll lay my hands on in this lifetime. But if on the other hand, if I don't believe that is what the Bible is, that it is just some loose-knit collection of writings, then frankly, why would I care what everybody else thought about it?

You have to come to terms with what the Bible claims to be. It is the Word; it is the breath of God. But all right, having said that, that still leaves the challenge among Bible believers about interpretation. In that same letter to Timothy (2 Timothy 2:15) here's what Paul wrote: "Do your best," he said "to present yourself to God as one approved. A workman who does not need to be ashamed and who correctly handles the word of truth." I like that last phrase, who correctly handles the word of truth." Now there's the hitch ... how do I correctly handle the Word? All right, let's think about four or five things that are very basic:

1) Flow of Scripture. If I am going to correctly handle the Word, I am going to correctly understand what I call 'the flow of Scripture'. People, the Bible is not a random collection of sayings from God. There is a scheme to it; there is a flow to it. Someone once rightly noted that the Bible really has three major chapters, but they are not of equal length. Chapter 1 is the chapter about God's creative power, including the creation of man. You can read about that in Genesis chapters 1 and 2. Chapter 2 in the Bible is the story of the fall of man. You can read about that in Genesis 3. Then the third, the last and the largest chapter in the Bible begins at the end of Chapter 3 of Genesis and goes through the rest of the Bible. It is the story of God reaching down and redeeming mankind. People, that is the flow of Scripture.

In that last section, that largest segment, there is a progressive revelation of how God does reach down and redeem mankind. It starts with God choosing a people. He called them Israel--they were the descendants of Abraham. He led Israel through judges, kings, prophets, through captivities, and then finally as Roman 5 says, "In the fullness of time through that people in accordance with prophecy, Jesus came." Jesus, the Son of Man and the Son of God, and as prophecy said he would, he delivered man from his sin. We read about that, by the way, in Matthew,

Νέα αμερικανική Βίβλος

Από το πρωτότυπο ελληνικό (NT). αναθεώρηση της έκδοσης της αδελφότητας (βασισμένη στη Λατινική Vulgate) στο Ο.Τ. Η Καθολική Επιτροπή διαβουλευτηκε με τους Προτεστάντες στα τελευταία στάδια. Πιο συντηρητικό από τον JB, αλλά εισαγωγές σε ενότητες και μεμονωμένα βιβλία «μετρίως φιλελεύθερο σε τόνο» (Kubo και Sprech, σ. 164). Η μορφή διαφέρει ανάλογα με τον εκδότη.

Η σημερινή αγγλική έκδοση (Good News Bible)

Από το πρωτότυπο. NT από ένα άτομο, εγκεκριμένο από επιτροπή. Απευθύνεται ιδιαίτερα σε κοινό της Αγγλικής - ως - δεύτερης γλώσσας και σε άτομα με μικρή τυπική εκπαίδευση. Πετυχαίνει καλά τον στόχο του - πολύ ευανάγνωστο, καλή μορφή. Μεταφράζει καλά τη δυναμική, αλλά δεν είναι αξιόπιστη για βαθύτερη μελέτη εάν χρησιμοποιείται από μόνη της. Νέα Αγγλική Βίβλος Από το πρωτότυπο από τη διαθησκειακή βρετανική επιτροπή. Συναρπαστικό λογοτεχνικό ύφος, πολύ ευανάγνωστο αλλά με ξεχωριστή βρετανική γεύση και ιδίωμα. Εξαιρετικό για μη εκκλησιαστικά. Οι αποκλίσεις από το αρχικό κείμενο και η υπερβολική ελευθερία σε ορισμένες αποδόσεις το καθιστούν αναξιόπιστο ως μελέτη της Βίβλου. JB Phillips' Translation Από το πρωτότυπο αλλά σίγουρα παράφραση του JB Phillips, ενός ικανού Έλληνα μελετητή. Περισσότερο από κάθε άλλο, κάνει τη Βίβλο «ζωντανή» για μορφωμένους ή λογοτεχνικούς ανθρώπους, αν και σε βρετανική έκφραση. Δεν διαβάζεται σαν μετάφραση. Προκαλεί νέα διορατικότητα και κατανόηση που θα πρέπει, ωστόσο, να ελεγχθούν με πιο κυριολεκτικές μεταφράσεις και με βαθύτερη μελέτη. Εξαιρετικό για τον μορφωμένο, μη εκκλησιαστικό άνθρωπο καθώς και για τον σκεπτόμενο χριστιανό.

Ενισχυμένη Βίβλος

Ενισχυμένη Βίβλος από τα πρωτότυπα. Ούτε αληθινή μετάφραση ούτε παράφραση. Αυτή η έκδοση τύπου προσφέρει στους αναγνώστες πιθανές αποδόσεις ή ερμηνείες και μπορεί να είναι χρήσιμη για μελέτη ή εμπάθυνση της κατανόησης. Ωστόσο, οι χρήστες πρέπει να συνειδητοποιήσουν ότι ο αρχικός συγγραφέας είχε ένα νόημα στο μυαλό, που καθορίζεται από το πλαίσιο και τη χρήση σε αυτήν τη γλώσσα και όχι από την προσωπική μας προτίμηση ή ιδιοτροπία. Αυτές οι εκδοχές δεν πρέπει να υποκαθιστούν την υπεύθυνη βαθύτερη μελέτη».

Μετάφραση του Λόγου του Θεού Το 44GWT είναι μια από έναν αυξανόμενο αριθμό νέων μεταφράσεων της Βίβλου που χρησιμοποιεί μια μέθοδο παράφρασης που υπερβαίνει τον στόχο μιας καθαρής (κυριολεκτικής)

Mark, Luke and John. Then beginning with the book of Acts and going through the rest of the New Testament, we find that everybody who comes to Jesus for the saving power of his blood, and is baptized in his name, is added to the Lord's church.

It is important to understand that flow of Scripture to know what God is saying in the Bible. You've got to understand the flow. Don't misunderstand--God is consistent all the way through about his nature and about his character and about his love, but his specific instructions in the Bible are going to vary, depending on where you are in the flow.

For example, way back in the Old Testament, the book of Leviticus, God used to make people offer animal sacrifices to Him--bulls, lambs and goats, but He doesn't do that now. By the time you get to Hebrews 9, you find that with the sacrifice of Jesus, it was absolutely final, it was all-sufficient, it was the ultimate sacrifice. We don't offer sacrifices anymore, not like that. You know that the Jews in days gone by had dietary restrictions, particularly with certain kinds of meat. But in Acts 10, Peter received a vision three times, coming down in a sheet, all these unclean animals and the voice of God commanding, "Arise and kill and eat." What's going on there? Is God crazy? Inconsistent? No, No, No. God was just unfolding revelation in his chosen flow.

If you and I are going to interpret the Bible alike, and there are many, many religious groups who can't even get Point 1 down here--they don't see the flow of Scripture.

2) Context of Passage. If we are going to interpret the Bible alike, we are going to have to understand something about context. Once a scripture or scriptures are identified with respect to their place in the flow of the Bible, it is crucial to understand its immediate context. Before asking the question of, "what does this passage mean to me?", I need to ask the question, "what was this writer saying when he first wrote it?" People, that is a crucial element of Biblical interpretation; otherwise, Scripture will mean anything we want it to mean.

Let me give you an absurd example: Ecclesiastes 10:19 says, "A feast and wine makes merry, but money answers all things." How would you like for that to be your life's philosophy? Pull that verse out of context and you would live an Epicurean lifestyle that is absolutely contrary to the ways of God. Somebody says, "Steve, how can that verse be in the Bible?" If you understood anything about Ecclesiastes, and if you knew who wrote it, and if you knew what was happening in his life when he wrote it, and if you particularly knew the context of Ecclesiastes chapter 10, it would make sense to you. You see, you do have to understand context.

μετάφρασης, η οποία μπορεί να οδηγήσει σε δύσκολους, παρεξηγημένους όρους και παράγει μια μετάφραση που ερμηνεύει επίσης τη γραφή. Υποστηρίζεται ότι αυτή η διαδικασία είναι γεμάτη κινδύνους, καθώς το απόσπασμα θα μπορούσε εξίσου να παρερμηνευθεί.

Οι λίγες αδυναμίες στις μεταφράσεις που αναφέρονται παραπάνω θα πρέπει να ενισχύσουν την επιθυμία σας να είστε επιμελής στη μελέτη της Γραφής σας. Εξετάστε το πλαίσιο του αποσπάσματος και βεβαιωθείτε εάν έρχεται σε αντίθεση με άλλη γραφή. Διαβάστε μεταφράσεις από διαφορετικές ελληνικές οικογένειες και κείμενο και όπου υπάρχει διαφορά καθορίστε ποιο εκφράζει περισσότερο την πρόθεση της πρωτότυπης γλώσσας.

Περίληψη και Συμπέρασμα

Αυτή η μελέτη έχει εντοπίσει τις δυσκολίες στη μετάφραση αρχαίων γλωσσών στις γλώσσες του απλού ανθρώπου. Θα πρέπει να είναι σαφές ότι αυτοί οι παλαιότεροι μελετητές είχαν πολύ μεγάλη γνώση των αρχαίων γλωσσών. Εκείνοι που έδωσαν τη ζωή τους για να έχουν όλοι οι άνθρωποι την ευκαιρία να διαβάσουν και να γνωρίσουν τον λόγο του Θεού ήταν πολύ αφοσιωμένοι. Τους οφείλουμε μεγάλη ευγνωμοσύνη. Με τον καιρό οι γλώσσες αλλάζουν και η κατανόησή μας για λέξεις, φράσεις και ιδιωτισμούς αυτών των αρχαίων γλωσσών βελτιώνεται. Η ανακάλυψη ενός ολοένα αυξανόμενου αριθμού χειρογράφων, γραμμάτων και θραυσμάτων 30 τόσο κοσμικών όσο και ιερών κειμένων, μερικά από τα οποία προηγούνται των αρχαιότερων αντιγράφων μας συμβάλλουν σημαντικά στη βελτίωση της κατανόησης των ιδιωμάτων μιας γλώσσας. Αυτές οι νέες ανακαλύψεις απαιτούν τόση κριτική όσο όλες εκείνες του παρελθόντος.

Όλες οι μεταφράσεις φαίνεται να έχουν κάποια μεταφραστικά σφάλματα λόγω έλλειψης γνώσεων ή προσωπικής προκατάληψης. Επομένως, για να αποφύγετε να παγιδευτείτε στην προκατάληψη κάποιου άλλου, θα πρέπει να διαβάσετε και να μελετάτε από Βίβλους μεταφρασμένες από διαφορετικές οικογένειες κειμένων, τύπους κειμένων και διαφορετικές μεταφραστικές θεωρίες και μεθόδους με όσο το δυνατόν λιγότερη ερμηνεία για τη μετάδοση του αρχικού μηνύματος. Η μετάφραση από επιτροπή μελετητών με διαφορετικό υπόβαθρο και πεποιθήσεις θα πρέπει να προτιμάται έναντι των μεταφράσεων από άτομα, καθώς οι επιτροπές τείνουν να αντισταθμίζουν προσωπικές προκαταλήψεις, αλλά οι επιτροπές που αποτελούνται από άνδρες του ίδιου υπόβαθρου διαφέρουν ελάχιστα από μεμονωμένους μεταφραστές.

**ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΟΛΟΙ ΝΑ ΕΡΜΗΝΕΥΟΥΜΕ ΤΗΝ
ΑΓΙΑ Γραφή Ομοίως;**

Let me give you a more up to date example that I hear abused just about every week. Somebody will turn to Philippians 4:13 where Paul says, "I can do everything through Him who strengthens me." Boy, the positive mental attitude specialists have a field day on that one. How many times have you heard these television preachers get up there and say, "God wants you to be rich! God wants you to be successful! God wants you to have everything you ever wanted! How do we know? Paul said 'I can do everything through him who strengthens me'." People, you ought to read that in context because in the four verses that surround that Paul is talking about being content, even when he is in the most adverse of circumstances. The passage is saying exactly the opposite of what is usually preached about. Point #2 in understanding and interpreting the Bible is I have to understand context.

3) Let the Word Govern. Let the Word speak for itself. Earlier I noted that no one studies the Bible totally exempt from imposing on a passage his own ideas, or ideas he has learned from someone else. But let me encourage you, do your best to be a "blank sheet". Once you know where that passage is in the flow of the Bible, and once you know its immediate context, let the Word speak. That is when it is profitable, as 2 Timothy 3:16 says, "for instruction and for rebuking and for correcting and training." Not when I have my preconceived notions to massage it into what I want it to be; it is profitable when I let it speak.

By the way, there is a sub-point here I need to bring out. Let the Word govern your experience and don't let your experience govern the Word. If I had a quarter for every time somebody has had some experience, then they have taken the Bible to justify or to validate their experience, I'd be a rich man. If we are going to look at the Word as the inspired Word of God, let it mold our experiences, don't let our experiences mold the Word.

Let me give you another absurd example of this: I read just this week about a man who thought about marrying a woman. He went to the preacher and said, "Preacher, how do I know she's the one?" Do you know what advice this preacher gave him? He (the preacher) said, "If it were me, I'd walk around her seven times like Israelites did around the city of Jericho, then if the walls of her heart tumble, you know she's the one." Do you know he did it? This is a true story. He walked around her seven times and he said, "Honey, how do you feel?" She said, "Well, I feel a little strange inside." To tell you the truth, I'd probably felt strange if somebody had walked around me seven times. He proposed, they got married, and they were divorced less than a year later; then they wondered why God had given them a false signal. Is that not the most ridiculous thing you've ever seen? God didn't give them a signal at all! They were taking something out of the Old Testament, out of context, trying to let their experience dictate what the Word

Ένα από τα πιο ισχυρά όπλα στο οπλοστάσιο του Σατανά για να ανατρέψει τα καλά νέα του Ιησού και τη διάδοση του βασιλείου του είναι σίγουρα ο διχασμός. Όταν οι άπιστοι βλέπουν μια διαιρεμένη εκκλησία του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, σταματούν και κοροϊδεύουν: "Γιατί να πιστέψουμε αυτό που προσπαθούν να μας πουν αυτοί οι άνθρωποι; Τελικά, δεν μπορούν να συνεννοηθούν μεταξύ τους. Μαλώνουν γι' αυτό και Συναντιούνται σε διαφορετικά κτίρια ακριβώς απέναντι το ένα από το άλλο και συνεχίζουν τις δουλειές τους σαν να μην υπάρχουν καν τα δύο». Έτσι, συνεχίζουν οι σκεπτικιστές, "ο Χριστιανισμός πρέπει να είναι μια ανίκανη θρησκεία. Δεν μπορούν καν να ενώσουν τους πιστούς τους, πολύ περισσότερο να προσφέρουν απαντήσεις που χρειάζεται ο υπόλοιπος κόσμος." Αν τα αυτιά σου ήταν ανοιχτά, έχετε ακούσει αυτού του είδους τις δικαιολογίες - και είναι δικαιολογίες - για να μην εξετάσετε τι υποστηρίζει η Γραφή για τον Χριστιανισμό και τον Ιησού. Αλλά εξακολουθούν να τσιμπούν όσους από εμάς είμαστε πιστοί γιατί, βλέπετε, υπάρχει ένας κόκκος αλήθειας εκεί.

Σε παγκόσμιο επίπεδο, όσοι από εμάς κοιτάμε τον Ιησού Χριστό ως Κύριο και Σωτήρα, έχουμε διχαστεί. Εμείς διαφωνούμε. Μερικές φορές τσακωνόμαστε και συχνά τσακωνόμαστε για θρησκευτικά θέματα και για πνευματικές πράξεις. Αν εντοπίσετε αυτή τη διαίρεση αρκετά πίσω στις ρίζες της, επιστρέψτε στο μάλλον απλό γεγονός ότι ειλικρινά, απλά δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε για τη Βίβλο. Τώρα αυτό δεν είναι ειρωνικό; Η Βίβλος μπορεί να είναι το πιο πολύτιμο πράγμα που έχουμε απτά στην κατοχή μας. Η Βίβλος είναι ο σύνδεσμός μας με το μονοπάτι. μας δίνει την αποκάλυψη του Θεού πιο ολοκληρωμένη από οτιδήποτε άλλο για εμάς. Στη Βίβλο γνωρίζουμε για τις δημιουργικές δυνάμεις του Θεού, γνωρίζουμε πώς ο Θεός επέλεξε έναν λαό, και από αυτόν τον λαό ο Θεός έφερε τον Ιησού σε αυτή τη γη. Η Βίβλος είναι ο πνευματικός μας οδηγός, είναι ο οδικός μας χάρτης προς τον ουρανό. Είναι η αποκάλυψη του μυαλού του Θεού από μέσα μας.

Ωστόσο, την ίδια στιγμή, αν ειπωθεί η αλήθεια, η Βίβλος είναι το επίκεντρο της διαίρεσης μας. Δεν φαίνεται να συμφωνούμε καν για το τι είναι αυτό το βιβλίο. Τότε δυσκολευόμαστε να συμφωνήσουμε για το τι λέει. Γιατί αυτό? Υπάρχει κάτι που μπορούμε να κάνουμε για αυτό; Δεν μπορούμε όλοι να δούμε την Αγία Γραφή το ίδιο, δεν μπορούμε όλοι να ερμηνεύσουμε την Αγία Γραφή το ίδιο; Λοιπόν, θα σας δώσω αυτό που αποκαλώ την πρακτική μου απάντηση, και η απάντηση είναι, "μην κρατάς την αναπνοή σου;" Μισώ να ακούγομαι τόσο απαισιόδοξος, αλλά ειλικρινά, έχουμε υπομείνει αιώνες και αιώνες στην προσπάθεια να δούμε τη Βίβλο το ίδιο και δεν το κάναμε αυτό. Ακόμη και προτού αυτή η Γραφή που έγινε κανόνας και που τώρα αποκαλούμε Βίβλο παγιωθεί, οι άνθρωποι διαφωνούσαν για το πώς να την ερμηνεύσουν. Θέλω να είστε βέβαιοι ότι ο Σατανάς θα συνεχίσει να καταβάλλει

said. People, don't do that! That is not how God designed his Word to be interpreted.

4) Other Scripture as Commentary. If I am going to interpret the Bible like you will interpret it, and if we will all do it the right way, let's compare scripture with other scripture. When you study scripture, sooner or later you are going to run into a real difficult passage. Most of us when we hit that difficult passage run and grab a commentary. We look up what that's supposed to mean. Commentaries have a worthy purpose, but I want to tell you today they have limitations, and here's why:

- commentaries are uninspired documents written by men for men.
- one commentary can show an exegesis of any passage in scripture and another commentary will offer a totally different view. Therefore, commentaries have contributed to this issue of controversy about interpretation.

The best place to find other passages of scripture is other passages of scripture. If you don't already own what is called a cross-reference Bible (most Bibles today are), what that means is by a verse there is a little letter, a little number, and a footnote somewhere on your page that will let you know other places in the Bible that deal with that same thing. If you don't own one of those, get one of those. I would also advise to you some topical Bibles and some concordances that can let you know where words appear in the Bible. These are not commentaries, they don't offer any insights or any man's opinion, they just help you correlate Scripture. People, the Bible is its best interpreter. If you have problems with a verse, find another verse that talks about the same thing and it will make it clearer to you. Compare scripture with scripture.

5) Pray. When you study the Bible, pray. Keep two things in mind: a) the devil will try to keep any one of us from correctly determining what God would have us know. The devil doesn't want us to know what is in God's Word. So, when you read the Bible, you pray that God protect you from the evil one as you try to search for his will. b) Remember that prayer and Bible study go hand-in-hand. You see, the Word of God is the sword of the Spirit (Ephesians 6:17). And that same Holy Spirit is our intercessor in prayer (Romans 8:26). So, you see, the Holy Spirit wants us to merge Bible study with prayer, and it's amazing how clear the Bible can become when you diligently study and pray.

Folks, the thing I'm worried about most is not how we interpret the Bible but whether or not we read the Bible. Just this morning in the newspaper, I saw a Gallup poll. It said that 82% of America believes that the Bible is the literal, inspired Word of God, but only 21% study it. I believe if we would just study it, we would come closer to interpreting it

τις ισχυρότερες προσπάθειές του να αποτρέψει τη συναίνεση σχετικά με το τι λέει η Βίβλος. Θα είναι η νούμερο ένα προτεραιότητά του.

Στη δυσκολία προστίθεται το γεγονός ότι κάθε άτομο έρχεται στη Βίβλο με κάποιο είδος προκαθορισμένης αντίληψης. Ας είμαστε ειλικρινείς σχετικά με αυτό -- κανείς δεν έρχεται στη Βίβλο με λευκή πλάκα. Κάθε ένας από εμάς που παίρνει τον Λόγο του Θεού έρχεται με ορισμένες προκαταλήψεις, ερχόμαστε με ορισμένες προκαταλήψεις, ερχόμαστε με ορισμένες διδασκαλίες που έχουμε λάβει στο παρελθόν (από οποιαδήποτε πηγή - καλή ή κακή). Βλέπετε, όλα αυτά είναι εκεί έξω. Είδα ένα καρτούν, ένα μικρό καρτούν με ένα πλαίσιο, αυτό ήταν το ακραίο σε αυτό. Ένας σύζυγος καθόταν πάνω από τη Βίβλο του και η γυναίκα του στεκόταν πίσω του και προφανώς προσπαθούσε να τον διακόψει. Το σχόλιό του στο κάτω μέρος της γελοιογραφίας ήταν: «Μη με διακόπτεις τώρα, γλυκιά μου, προσπαθώ να βρω έναν στίχο για να υποστηρίξω την προκατειλημμένη ιδέα μου». Αν είμαστε ειλικρινείς, υπάρχουν πολλά από αυτά στον θρησκευτικό κόσμο.

Έχοντας πει τώρα αυτό, θέλω να το πω με θετικό τρόπο. Πιστεύω ότι μεγάλο μέρος του χριστιανικού κόσμου μπορεί να έρθει πιο κοντά. Πιστεύω ότι μπορούμε να είμαστε πολύ πιο κοντά από αυτό που είμαστε τώρα σε ό,τι βλέπουμε να λέει η Βίβλος, και σε ό,τι ασκούμε και πώς λατρεύουμε, και σε ό,τι θεωρούμε ότι είναι ζωτικής σημασίας και ουσιαστικής σημασίας για αυτό το πράγμα που ονομάζεται κοινωνία. Δεν έχουμε χρόνο στο χώρο για να εμπλουτίσουμε κάθε συστατικό που θα είναι απαραίτητο για αυτού του είδους τη συναίνεση, αλλά θέλω να αφιερώσουμε μόνο λίγα λεπτά για να δούμε μερικά από τα βασικά συστατικά που θα μας βοηθήσουν να ερμηνεύσουμε την Αγία Γραφή με τον ίδιο τρόπο.

Βήμα 1- Τι είναι η Βίβλος: Η Βίβλος μας λέει τι είναι. κάνει μερικούς ισχυρισμούς και ο πιο ξεκάθαρος είναι αυτός που προέρχεται από το 2 Τιμόθεο 3:16. «Όλη η γραφή είναι θεόπνευστη και είναι χρήσιμη για διδασκαλία, επίπληξη, διόρθωση και εκπαίδευση στη δικαιοσύνη». Τώρα παιδιά, στον κόσμο του Χριστιανισμού, αυτή είναι η πρώτη και η κύρια διακλάδωση στο δρόμο. Είναι η Βίβλος ο Λόγος του Θεού, ή όπως λέει στο NIV, «η ίδια η φωνή του Θεού», ή δεν είναι; Είναι η Βίβλος απολύτως το θέλημα του Θεού που αποκαλύπτει στον άνθρωπο --χωρίς λάθος, απολύτως αλάνθαστο- ή είναι απλώς μια χαλαρή ιστορία ενός αρχαίου λαού γεμάτου με κάθε είδους λαογραφία;

Όσοι απαντούν λέγοντας ότι η Βίβλος είναι ο θεόπνευστος λανθασμένος Λόγος του Θεού, έχουν κάνει ένα σημαντικό βήμα προς την κατεύθυνση της ύπαρξης μιας αντίστοιχης άποψης για τη Γραφή, επειδή έχουμε έναν λόγο να έχουμε μια αντίστοιχη άποψη. Αν πιστεύω

alike. If we would just be honest, and study. Let's try to use these principles and see if we can't see what God wants us to know. (Steve Flatt - Lesson #1012 June 16, 1991)

Some Beliefs of Often Quoted Church Fathers

Many Christians often quote the "Apostolic Fathers" or the "early Church Fathers" to support a belief or opinion, showing that during the first or second century Christians understood the scriptures just as the speaker or writer is espousing. But while calling upon their writings for support of a particular belief or opinion, one should recognize and admit these "witnesses" also held beliefs and opinions contrary to some other personal beliefs and opinions. Below are a few to give some examples.

Justin Martyr ⁴⁵

Worship of angels. Christians also worship "the host of other good angels who follow and are made like to Him (Jesus)" (1 Apology 6), adding elsewhere "that there are angels who always exist, and are never reduced to that form out of which they sprang" (Dialogue 128).

Doctrine of works. His writings are full of salvation by works. For example: "if men by their works show themselves worthy of this His design, they are deemed worthy" (1 Apology 10). "...those only are deified (sic) who have lived near to God in holiness and virtue..." (1 Apology 21) "...we hold it to be true, that punishments, and chastisements, and good rewards, are rendered according to the merit of each man's actions" (1 Apology 43).

Ignatius ⁴⁶

Ignatius was a bishop (presbyter, pastor) of the church at Antioch who separated the presbytery and the episcopate. Throughout these three letters, Ignatius writes of the bishop (singular), the presbytery, and the deacons, insisting that they be respected and obeyed. He equates the bishop to "the Lord himself" (L.Eph 6:1; L.Mag 6:1; L.Tra 2:1); the presbyter to "the council of the apostles" (L.Mag 6:1; L.Tra 2:2); and the deacons to servants of Christ himself (L.Mag 6:1) or to the "mysteries of Jesus Christ" (L.Tra 2:3). He commands the church "to act in harmony with the mind of the bishop" (L.Eph 4:1), and "not do anything without the bishop and the presbyters" (L.Mag 7:1; cf L.Tra 2:2). He seems to ascribe greater power to the prayer of a bishop (L.Eph 5:2), and even suggests the bishop is to be feared (L.Eph 6:1). To his credit, Ignatius does not call for such obedience to himself, but then he is not the bishop of these cities. Nevertheless, Ignatius projects a consistently humble attitude with such statements as "I am only beginning to be a disciple" (L.Eph 3:1); "I do not know whether I am worthy" (L.Tra 4:2). This notion that Christians are "not to do anything without the bishop (and the presbyters) is particularly odious. "Without these (bishop, presbyters, deacons)," he writes. "No group can be called a church." (L.Tra 3:1)

ότι αυτό είναι το μυαλό του Θεού, τότε θα το ψάξω με κάθε ίνα της ύπαρξής μου και θα μάθω τι λέει γιατί είναι το πιο σημαντικό πράγμα, θα βάλω τα χέρια μου σε αυτή τη ζωή. Αλλά αν από την άλλη πλευρά, αν δεν πιστεύω ότι είναι αυτό που είναι η Βίβλος, ότι είναι απλώς μια χαλαρή συλλογή γραπτών, τότε ειλικρινά, γιατί να με νοιάζει τι σκέφτηκαν όλοι γι' αυτήν;

Πρέπει να συμβιβαστείτε με αυτό που ισχυρίζεται η Βίβλος. Είναι ο Λόγος, είναι η πνοή του Θεού. Αλλά εντάξει, έχοντας πει αυτό, αυτό εξακολουθεί να αφήνει την πρόκληση μεταξύ των πιστών της Βίβλου σχετικά με την ερμηνεία. Στην ίδια επιστολή προς τον Τιμόθεο (2 Τιμόθεο 2:15) ορίστε τι έγραψε ο Παύλος: «Κάνε το καλύτερο», είπε «για να παρουσιάσεις τον εαυτό σου στον Θεό ως εγκεκριμένο. Ένας εργάτης που δεν χρειάζεται να ντρέπεται και που χειρίζεται σωστά το λέξη της αλήθειας». Μου αρέσει αυτή η τελευταία φράση, ποιος χειρίζεται σωστά τον λόγο της αλήθειας." Τώρα υπάρχει το πρόβλημα ... πώς να χειριστώ σωστά το Word; Εντάξει, ας σκεφτούμε τέσσερα ή πέντε πράγματα που είναι πολύ βασικά:

1) Ροή της Γραφής. Εάν πρόκειται να χειριστώ σωστά τον Λόγο, θα καταλάβω σωστά αυτό που αποκαλώ «ροή της Γραφής». Άνθρωποι, η Βίβλος δεν είναι μια τυχαία συλλογή από λόγια του Θεού. Υπάρχει ένα σχέδιο σε αυτό? υπάρχει μια ροή σε αυτό. Κάποιος σημείωσε κάποτε σωστά ότι η Βίβλος έχει πραγματικά τρία μεγάλα κεφάλαια, αλλά δεν είναι ίσου μήκους. Το Κεφάλαιο 1 είναι το κεφάλαιο για τη δημιουργική δύναμη του Θεού, συμπεριλαμβανομένης της δημιουργίας του ανθρώπου. Μπορείτε να διαβάσετε γι' αυτό στα κεφάλαια 1 και 2 της Γένεσης. Το Κεφάλαιο 2 της Βίβλου είναι η ιστορία της πτώσης του ανθρώπου. Μπορείτε να διαβάσετε σχετικά στη Γένεση 3. Στη συνέχεια, το τρίτο, το τελευταίο και το μεγαλύτερο κεφάλαιο της Βίβλου αρχίζει στο τέλος του Κεφαλαίου 3 της Γένεσης και περνάει από την υπόλοιπη Βίβλο. Είναι η ιστορία του Θεού που φτάνει κάτω και λυτρώνει την ανθρωπότητα. Άνθρωποι, αυτή είναι η ροή της Γραφής.

Σε αυτό το τελευταίο τμήμα, αυτό το μεγαλύτερο τμήμα, υπάρχει μια προοδευτική αποκάλυψη για το πώς ο Θεός αγγίζει και λυτρώνει την ανθρωπότητα. Ξεκινά με τον Θεό να επιλέξει έναν λαό. Τους ονόμασε Ισραήλ - ήταν απόγονοι του Αβραάμ. Οδήγησε τον Ισραήλ μέσω δικαστών, βασιλιάδων, προφητών, μέσω αιχμαλώτων και στη συνέχεια, όπως λέει το Ρωμαίος 5, «Στην πληρότητα του χρόνου μέσω αυτού του λαού, σύμφωνα με την προφητεία, ήρθε ο Ιησούς». Ο Ιησούς, ο Υιός του Ανθρώπου και ο Υιός του Θεού, και όπως έλεγε η προφητεία ότι θα έκανε, απελευθέρωσε τον άνθρωπο από την αμαρτία του. Διαβάσαμε για αυτό, παρεμπιπτόντως, στον Ματθαίο, τον Μάρκο, τον Λουκά και τον Ιωάννη. Στη συνέχεια, ξεκινώντας με το βιβλίο των Πράξεων των

Polycarp ⁴⁷

The Bible itself clearly uses the Greek terms *episkopos*? (overseer, bishop) and *prebuteros* (elder, presbyter) interchangeably. There is not even a hint of apostolic teaching for one-man (bishop) rule of an individual congregation, let alone an entire city or region. Yet, the monoepiscopate emerged in the second century, and Polycarp is cited as one of those city rulers. Throughout his seven authentic, extant letters, Ignatius of Antioch repeated separates the *episkopos*? from the *prebuteros*, calling them respectively, God's "managers" (*oikonomos*, chamberlain, governor, steward), a civil term applied to Erastus in Romans 16:23; and "assistants" (*paredroi*, a term not used in the New Testament). This idea that elders are assistants to the bishop has no basis whatsoever in Scripture. In the Roman brand of Christianity, the presbytery morphed into the priesthood as a specialized class of intermediaries uniquely authorized to administer sacraments (baptism, communion, etc.) on behalf of the bishop. This too has no basis in Scripture, where all Christians are called priests. Hierarchicalists in the modern Catholic, Anglican, and Orthodox churches use the letters of Ignatius as proof-texts to justify the monoepiscopate and the papacy. Polycarp is also used as a vital link in the doctrine of apostolic succession, which suggests that authority rests in bishops because of an unbroken chain of appointment through ordination back to the apostles themselves.

Αποστόλων και περνώντας από την υπόλοιπη Καινή Διαθήκη, διαπιστώνουμε ότι όλοι όσοι έρχονται στον Ιησού για τη σωτήρια δύναμη του αίματός του και βαφτίζονται στο όνομά του, προστίθενται στην εκκλησία του Κυρίου.

Είναι σημαντικό να κατανοήσουμε αυτή τη ροή της Γραφής για να ξέρουμε τι λέει ο Θεός στη Βίβλο. Πρέπει να καταλάβετε τη ροή. Μην παρεξηγείτε - ο Θεός είναι συνεπής σε όλη του τη διαδρομή σχετικά με τη φύση του, τον χαρακτήρα του και την αγάπη του, αλλά οι συγκεκριμένες οδηγίες του στη Βίβλο θα διαφέρουν, ανάλογα με το πού βρίσκεστε στη ροή.

Για παράδειγμα, πολύ πίσω στην Παλαιά Διαθήκη, το βιβλίο του Λευιτικού, ο Θεός συνήθιζε να κάνει τους ανθρώπους να Του προσφέρουν θυσίες ζώων -- βόρια, αρνιά και κατσίκια, αλλά δεν το κάνει τώρα. Μέχρι να φτάσετε στο προς Εβραίους 9, θα ανακαλύψετε ότι με τη θυσία του Ιησού, ήταν απολύτως οριστικό, ήταν αρκετή, ήταν η απόλυτη θυσία. Δεν προσφέρουμε πια θυσίες, όχι έτσι. Γνωρίζετε ότι οι Εβραίοι στο παρελθόν είχαν διατροφικούς περιορισμούς, ιδιαίτερα με ορισμένα είδη κρέατος. Αλλά στις Πράξεις 10, ο Πέτρος έλαβε ένα όραμα τρεις φορές, κατεβαίνοντας σε ένα σεντόνι, όλα αυτά τα ακάθαρτα ζώα και η φωνή του Θεού που διατάζει: «Σήκω, σκότωσε και φάε». Τι συμβαίνει εκεί? Είναι ο Θεός τρελός; Ασυνεπής? Όχι, Όχι, Όχι. Ο Θεός απλώς ξεδίπλωνε την αποκάλυψη στην επιλεγμένη ροή του.

Εάν εσείς και εγώ πρόκειται να ερμηνεύσουμε την Αγία Γραφή εξίσου, και υπάρχουν πολλές, πολλές θρησκευτικές ομάδες που δεν μπορούν να λάβουν ούτε το σημείο 1 εδώ--δεν βλέπουν τη ροή της Γραφής.

2)Πλαίσιο περάσματος. Αν πρόκειται να ερμηνεύσουμε την Αγία Γραφή με τον ίδιο τρόπο, θα πρέπει να καταλάβουμε κάτι σχετικά με το πλαίσιο. Από τη στιγμή που μια γραφή ή γραφές προσδιορίζονται σε σχέση με τη θέση τους στη ροή της Βίβλου, είναι σημαντικό να κατανοήσουμε το άμεσο πλαίσιο της. Πριν κάνω την ερώτηση, "τι σημαίνει αυτό το απόσπασμα για μένα;", πρέπει να κάνω την ερώτηση "τι έλεγε αυτός ο συγγραφέας όταν το έγραψε για πρώτη φορά;" Άνθρωποι, αυτό είναι ένα κρίσιμο στοιχείο της Βιβλικής ερμηνείας. Διαφορετικά, η Γραφή θα σημαίνει οτιδήποτε θέλουμε να σημαίνει.

Επιτρέψτε μου να σας δώσω ένα παράλογο παράδειγμα: Το εδάφιο Εκκλησιαστής 10:19 λέει, «Το γλέντι και το κρασί κάνουν κέφι, αλλά τα χρήματα απαντούν σε όλα». Πώς θα θέλατε να είναι αυτή η φιλοσοφία της ζωής σας; Βγάλτε αυτό το εδάφιο από το πλαίσιο και θα ζούσατε έναν Επικούρειο τρόπο ζωής που είναι απολύτως αντίθετος με τους τρόπους του Θεού. Κάποιος λέει, "Στιβ,

πώς μπορεί αυτό το εδάφιο να υπάρχει στη Βίβλο;" Αν καταλάβετε οτιδήποτε για τον Εκκλησιαστή, και αν ξέρατε ποιος το έγραψε, και αν ξέρατε τι συνέβαινε στη ζωή του όταν το έγραψε, και αν ήξερες ιδιαίτερα το πλαίσιο του κεφαλαίου 10 του Εκκλησιαστή, θα ήταν λογικό για εσάς. Βλέπετε, πρέπει να κατανοήσετε το πλαίσιο.

Επιτρέψτε μου να σας δώσω ένα πιο ενημερωμένο παράδειγμα που ακούω να γίνεται κατάχρηση σχεδόν κάθε εβδομάδα. Κάποιος θα στραφεί στο εδάφιο Φιλιπησίους 4:13 όπου ο Παύλος λέει, «Μπορώ να κάνω τα πάντα μέσω αυτού που με ενισχύει». Αγόρι, οι ειδικοί της θετικής νοητικής στάσης έχουν μια μέρα στο γήπεδο. Πόσες φορές έχετε ακούσει αυτούς τους κήρυκες της τηλεόρασης να σηκώνονται εκεί και να λένε, "Ο Θεός θέλει να είσαι πλούσιος! Ο Θεός θέλει να είσαι επιτυχημένος! Ο Θεός θέλει να έχεις όλα όσα ήθελες ποτέ! Πώς ξέρουμε; Ο Παύλος είπε "Μπορώ κάνω τα πάντα μέσω αυτού που με ενισχύει». Λοιπόν, θα πρέπει να το διαβάσετε στα συμφραζόμενα γιατί στα τέσσερα εδάφια που περιβάλλουν ότι ο Παύλος μιλάει για το ότι είναι ικανοποιημένος, ακόμη και όταν βρίσκεται στις πιο αντίξοες συνθήκες. Το απόσπασμα λέει ακριβώς το αντίθετο από αυτό που συνήθως κηρύσσεται.

3) Αφήστε τον Λόγο να Κυβερνήσει. Αφήστε τον Λόγο να μιλήσει από μόνος του. Νωρίτερα παρατήρησα ότι κανείς δεν μελετά τη Βίβλο χωρίς να επιβάλλει σε ένα απόσπασμα τις δικές του ιδέες ή ιδέες που έχει μάθει από κάποιον άλλο. Αλλά επιτρέψτε μου να σας ενθαρρύνω, βάλτε τα δυνατά σας για να είστε «κενό φύλλο». Μόλις μάθετε πού βρίσκεται αυτό το απόσπασμα στη ροή της Βίβλου και μόλις μάθετε το άμεσο περιεχόμενό του, αφήστε τον Λόγο να μιλήσει. Τότε είναι ωφέλιμο, όπως λέει το εδάφιο 2 Τιμόθεο 3:16, «για διδασκαλία και επίπληξη και για διόρθωση και εκπαίδευση». Όχι όταν έχω τις προκαταλήψεις μου να το κάνω μασάζ σε αυτό που θέλω να είναι. Είναι κερδοφόρο όταν το αφήνω να μιλήσει.

Παρεμπιπτόντως, υπάρχει ένα υποσημείο εδώ που πρέπει να αναδείξω. Αφήστε τον Λόγο να κυβερνήσει την εμπειρία σας και μην αφήσετε την εμπειρία σας να κυβερνήσει τον Λόγο. Αν είχα ένα τέταρτο για κάθε φορά που κάποιος είχε κάποια εμπειρία, τότε έπαιρνε τη Βίβλο για να δικαιολογήσει ή να επικυρώσει την εμπειρία του, θα ήμουν πλούσιος άνθρωπος. Αν πρόκειται να δούμε τον Λόγο ως τον εμπνευσμένο Λόγο του Θεού, αφήστε τον να διαμορφώσει τις εμπειρίες μας, μην αφήσετε τις εμπειρίες μας να διαμορφώσουν τον Λόγο.

Επιτρέψτε μου να σας δώσω ένα άλλο παράλογο παράδειγμα αυτού: μόλις αυτή την εβδομάδα διάβασα για έναν άντρα που σκέφτηκε να παντρευτεί μια γυναίκα. Πήγε στον ιεροκήρυκα και είπε, "Κήρυκα, πώς ξέρω ότι

Endnotes

1. <http://en.wikipedia.org/wiki/Tanakh>
2. <http://en.wikipedia.org/wiki/Torah>
3. <http://en.wikipedia.org/wiki/Talmud>
4. <http://www.godandscience.org/apologetics/bibleorigin.html>
5. <http://www.godandscience.org/apologetics/bibleorigin.html>
- 6a http://en.wikipedia.org/wiki/Masoretic_Text
6. The New Analytical Bible King James Version, John A Dickson Publishing Co 1973 p. 3
7. The New Testament Documents - Are They Reliable?, Inter-Varsity Press, F. F. Bruce p.10
8. The New Testament Documents - Are They Reliable?, Inter-Varsity Press, F. F. Bruce p. 24.
9. (Luke 24:44.)
10. History of the Bible: How the Bible came to us, by Wesley Ringer <http://www.godandscience.org/apologetics/bibleorigin.html>
11. <http://www.gregandsheila.com/ag/bible.htm>
12. www.licoc.org/TBS/Canonization and Translations.htm #Translating
13. <http://www.godandscience.org/apologetics/bibleorigin.html>
14. <http://net.bible.org/dictionary.php?word=Latin%20Version,%20The%20Old>
15. www.gregandsheila.com/ag/bible.htm, The History of God's Word in the English Bible, Greg Moore

16. www.gregandsheila.com/ag/bible.htm, The History of God's Word in the English Bible, Greg Moore

17. www.gregandsheila.com/ag/bible.htm, The History of God's Word in the English Bible, Greg Moore

18. www.gregandsheila.com/ag/bible.htm, The History of God's Word in the English Bible, Greg Moore

19. www.gregandsheila.com/ag/bible.htm, The History of God's Word in the English Bible, Greg Moore

20. www.gregandsheila.com/ag/bible.htm, The History of God's Word in the English Bible, Greg Moore

21. www.gregandsheila.com/ag/bible.htm, The History of God's Word in the English Bible, Greg Moore

22. en.wikipedia.org/wiki/Dead_Sea_Scrolls

23. www.centuryone.com/25dssfacts.html

24. Bible Translation A Complex Problem, Dick Sztanyo, The Restorer May/June 1985 p.13

25. www.faithfacts.gospelcom.net/maps_m.html

26. Critique of a "Brief Critical Review" of the New International Version, October 1984 by Cecil Wright. p 5

27. Bible Translation A Complex Problem, Dick Sztanyo, The Restorer May/June 1985 p.13

28. Bible Translation A Complex Problem, Dick Sztanyo, The Restorer May/June 1985 p.13

29. www.gregandsheila.com/ag/bible.htm, The History of God's Word in the English Bible, Greg Moore

30. <http://www.answers.org/bible/canonicity.html>

31. <http://gbgm-umc.org/umw/bible/outside.stm>

32. <http://www.straightdope.com/mailbag/mbible5.html>

33. <http://www.licoc.org/TBS/Canonization%20and%20Translations.htm>

34. www.licoc.org/TBS/Canonization%20and%20Translations.htm#Translating

34a. www.en.wikipedia.org/wiki/Bibles#The_New_Testament, Wikipedia Encyclopedia, Bible-The New Testament

34a http://en.wikipedia.org/wiki/King_James_Version_of_the_Bible

35. <http://www.licoc.org/TBS/Canonization%20and%20Translations.htm>

36. <http://www.licoc.org/TBS/Canonization%20and%20Translations.htm>

37. <http://www.licoc.org/TBS/Canonization%20and%20Translations.htm>

38. www.zianet.com/maxey/versions.htm A View of Versions - King James Version, Al Maxey

39. www.zianet.com/maxey/versions.htm A View of Versions-New International Version, Al Maxey

40. www.zianet.com/maxey/versions.htm A View of Versions - Living Bible, Al Maxey

41. www.zianet.com/maxey/versions.htm A view of Versions - New American Standard, Al Maxey

42. www.zianet.com/maxey/versions.htm A view of Versions - New World Translation, Al Maxey

43. www.gregandsheila.com/ag/bible.htm, The History of God's Word in the English Bible, Greg Moore

44. [http://en.wikipedia.org/wiki/God's_Word_\(bible_translation\)](http://en.wikipedia.org/wiki/God's_Word_(bible_translation))

45. <http://www.peculiarpress.com/ekklesia/archive/Ekklesia73.htm>

46. <http://www.peculiarpress.com/ekklesia/archive/Ekklesia80.htm>

47. <http://www.peculiarpress.com/ekklesia/archive/Ekklesia88.htm>

είναι αυτή;" Ξέρεις τι συμβουλή του έδωσε αυτός ο ιεροκήρυκας; Αυτός (ο ιεροκήρυκας) είπε: «Αν ήμουν εγώ, θα περπατούσα γύρω της επτά φορές όπως έκαναν οι Ισραηλίτες στην πόλη της Ιεριχούς, τότε αν τα τείχη της καρδιάς της γκρεμίσουν, ξέρετε ότι είναι αυτή». Ξέρεις ότι το έκανε; Αυτή είναι μια αληθινή ιστορία. Περπάτησε γύρω της επτά φορές και της είπε: «Αγάπη μου, πώς νιώθεις;» Είπε, «Λοιπόν, νιώθω λίγο περίεργα μέσα μου». Για να σου πω την αλήθεια, μάλλον θα ένιωθα περίεργα αν κάποιος είχε περπατήσει γύρω μου επτά φορές. Έκανε πρόταση γάμου, παντρεύτηκαν και χώρισαν λιγότερο από ένα χρόνο αργότερα. τότε αναρωτήθηκαν γιατί ο Θεός τους είχε δώσει ένα ψεύτικο σήμα. Δεν είναι αυτό το πιο γελοίο πράγμα που έχετε δει ποτέ; Ο Θεός δεν τους έδωσε καθόλου σήμα! Έβγαλαν κάτι από την Παλαιά Διαθήκη, εκτός πλαισίου, προσπαθώντας να αφήσουν την εμπειρία τους να υπαγορευτεί τι έλεγε ο Λόγος. Άνθρωποι, μην το κάνετε αυτό! Ο Θεός δεν σχεδίασε έτσι τον Λόγο του για να ερμηνεύεται.

4) Άλλη Γραφή ως Σχολιασμός. Εάν πρόκειται να ερμηνεύσω τη Βίβλο όπως θα την ερμηνεύσετε εσείς, και αν όλοι θα το κάνουμε με τον σωστό τρόπο, ας συγκρίνουμε τη γραφή με άλλες γραφές. Όταν μελετάτε τη γραφή, αργά ή γρήγορα θα συναντήσετε ένα πραγματικά δύσκολο απόσπασμα. Οι περισσότεροι από εμάς όταν χτυπάμε αυτό το δύσκολο πέρασμα τρέχουμε και αρπάζουμε ένα σχόλιο. Εξετάζουμε τι υποτίθεται ότι σημαίνει αυτό. Τα σχόλια έχουν έναν αξιόλογο σκοπό, αλλά θέλω να σας πω σήμερα ότι έχουν περιορισμούς, και να γιατί:

- Τα σχόλια είναι ανέμπνευστα έγγραφα που γράφτηκαν από άνδρες για άνδρες.
- ένα σχόλιο μπορεί να δείξει μια εξήγηση οποιουδήποτε αποσπάσματος στη γραφή και ένα άλλο σχόλιο θα προσφέρει μια εντελώς διαφορετική άποψη. Ως εκ τούτου, τα σχόλια έχουν συμβάλει σε αυτό το ζήτημα της διαμάχης σχετικά με την ερμηνεία.

Η καλύτερη θέση σε ένα απόσπασμα της γραφής είναι άλλα χωρία της γραφής. Εάν δεν διαθέτετε ήδη αυτό που ονομάζεται Βίβλος διασταυρούμενης αναφοράς (οι περισσότερες Βίβλοι σήμερα είναι), αυτό σημαίνει ότι με έναν στίχο υπάρχει ένα μικρό γράμμα, ένας μικρός αριθμός και μια υποσημείωση κάπου στη σελίδα σας που θα σας επιτρέψει γνωρίζετε άλλα μέρη στη Βίβλο που ασχολούνται με το ίδιο πράγμα. Εάν δεν έχετε ένα από αυτά, πάρτε ένα από αυτά. Θα σας συμβούλευα επίσης μερικές επίκαιρες Βίβλους και κάποιες συμφωνίες που μπορούν να σας ενημερώσουν πού εμφανίζονται λέξεις στη Βίβλο. Αυτά δεν είναι σχόλια, δεν προσφέρουν ιδέες ή άποψη οποιουδήποτε ανθρώπου, απλώς σας βοηθούν να συσχετίσετε τη Γραφή. Λαέ, η Βίβλος είναι ο καλύτερος ερμηνευτής της. Αν έχετε προβλήματα με έναν στίχο,

βρείτε έναν άλλο στίχο που να μιλάει για το ίδιο πράγμα και θα σας το κάνει πιο σαφές.

5) Προσευχήσου. Όταν μελετάτε τη Βίβλο, να προσεύχεστε. Να έχετε κατά νου δύο πράγματα: α) ο διάβολος θα προσπαθήσει να εμποδίσει οποιονδήποτε από εμάς να προσδιορίσει σωστά τι θα ήθελε ο Θεός να μάθουμε. Ο διάβολος δεν θέλει να ξέρουμε τι υπάρχει στον Λόγο του Θεού. Έτσι, όταν διαβάσετε τη Βίβλο, προσεύχεστε να σας προστατεύει ο Θεός από τον κακό καθώς προσπαθείτε να αναζητήσετε το θέλημά του. β) Να θυμάστε ότι η προσευχή και η μελέτη της Αγίας Γραφής πάνε χέρι-χέρι. Βλέπετε, ο Λόγος του Θεού είναι η ρομφαία του Πνεύματος (Εφεσίους 6:17). Και αυτό το ίδιο Άγιο Πνεύμα είναι ο μεσολαβητής μας στην προσευχή (Ρωμαίους 8:26). Έτσι, βλέπετε, το Άγιο Πνεύμα θέλει να συγχωνεύσουμε τη μελέτη της Αγίας Γραφής με την προσευχή, και είναι εκπληκτικό πόσο ξεκάθαρη μπορεί να γίνει η Βίβλος όταν μελετάς και προσεύχεσαι επιμελώς.

Παιδιά, αυτό που με ανησυχεί περισσότερο δεν είναι πώς ερμηνεύουμε τη Βίβλο αλλά αν διαβάζουμε ή όχι τη Βίβλο. Μόλις σήμερα το πρωί στην εφημερίδα, είδα μια δημοσκόπηση του Gallup. Είπε ότι το 82% της Αμερικής πιστεύει ότι η Βίβλος είναι ο κυριολεκτικός, εμπνευσμένος Λόγος του Θεού, αλλά μόνο το 21% τη μελετά. Πιστεύω ότι αν απλώς το μελετούσαμε, θα ερχόμασταν πιο κοντά στο να το ερμηνεύσουμε εξίσου. Αν θα ήμασταν ειλικρινείς και θα μελετούσαμε. Ας προσπαθήσουμε να χρησιμοποιήσουμε αυτές τις αρχές και να δούμε αν δεν μπορούμε να δούμε τι θέλει ο Θεός να μάθουμε. (Steve Flatt - Μάθημα #1012, 16 Ιουνίου 1991)

Μερικές πεποιθήσεις των Πατέρων της Εκκλησίας που αναφέρονται συχνά

Πολλοί Χριστιανοί συχνά παραθέτουν τους «Αποστολικούς Πατέρες» ή τους «πρώιμους Πατέρες της Εκκλησίας» για να υποστηρίξουν μια πίστη ή άποψη, δείχνοντας ότι κατά τον πρώτο ή τον δεύτερο αιώνα οι Χριστιανοί κατανοούσαν τις γραφές ακριβώς όπως υποστηρίζει ο ομιλητής ή ο συγγραφέας. Αλλά ενώ επικαλείται κανείς τα γραπτά τους για υποστήριξη μιας συγκεκριμένης πεποίθησης ή γνώμης, θα πρέπει να αναγνωρίζει και να παραδέχεται ότι αυτοί οι «μάρτυρες» είχαν επίσης πεποιθήσεις και απόψεις αντίθετες με κάποιες άλλες προσωπικές πεποιθήσεις και απόψεις. Παρακάτω είναι μερικά για να δώσουμε μερικά παραδείγματα.

Ιουστίνος Μάρτυς⁴⁵

Λατρεία αγγέλων. Οι Χριστιανοί λατρεύουν επίσης «το πλήθος των άλλων καλών αγγέλων που ακολουθούν και γίνονται όμοιοι με Αυτόν (τον Ιησού)» (1 Απολογία 6), προσθέτοντας αλλού «ότι υπάρχουν άγγελοι που υπάρχουν

πάντα και δεν μειώνονται ποτέ στη μορφή από την οποία ξεπήδησε» (Διάλογος 128).

Δόγμα έργων. Τα γραπτά του είναι γεμάτα σωτηρία από έργα. Για παράδειγμα: " "εάν οι άνθρωποι με τα έργα τους φανούν άξιοι αυτού του σχεδίου Του, θεωρούνται άξιοι" (Απολογία 10). αρετή...» (1 Απολογία 21) «... πιστεύουμε ότι είναι αλήθεια, ότι οι τιμωρίες, και οι τιμωρίες και οι καλές ανταμοιβές, αποδίδονται ανάλογα με την αξία των πράξεων του καθενός» (Απολογία 43).

ο Ιγνάτιος⁴⁶

Ο Ιγνάτιος ήταν επίσκοπος (πρεσβύτερος, εφημέριος) της εκκλησίας της Αντιόχειας που χώριζε το πρεσβυτέριο και το επισκοπείο. Σε όλες αυτές τις τρεις επιστολές, ο Ιγνάτιος γράφει για τον επίσκοπο (ενικό), το πρεσβυτέριο και τους διακόνους, επιμένοντας να τους σέβονται και να υπακούουν. Εξισώνει τον επίσκοπο με «τον ίδιο τον Κύριο» (Λ.Εφ 6:1· Λ.Μαγ 6:1· Λ.Τρα 2:1), ο πρεσβύτερος στο «συμβούλιο των αποστόλων» (Λ.Μαγ 6:1· Λ.Τρα 2:2), και οι διάκονοι στους υπηρέτες του ίδιου του Χριστού (Λ.Μαγ. 6:1) ή στα «μυστήρια του Ιησού Χριστού» (Λ. Τρα 2:3). Διατάζει την εκκλησία «να ενεργεί σε αρμονία με το νου του επισκόπου» (Λ.Εφ. 4:1) και «να μην κάνει τίποτα χωρίς τον επίσκοπο και τους πρεσβύτερους» (Λ.Μαγ. 7:1· πρβλ. Λ. Τρα 2 :2). Φαίνεται να αποδίδει μεγαλύτερη δύναμη στην προσευχή ενός επισκόπου (L.Eph 5:2), και μάλιστα προτείνει τον επίσκοπο να τον φοβούνται (Λ.Εφ 6:1). Προς τιμήν του, ο Ιγνάτιος δεν καλεί για τέτοια υπακοή στον εαυτό του, αλλά τότε δεν είναι ο επίσκοπος αυτών των πόλεων. Εντούτοις, ο Ιγνάτιος προβάλλει μια σταθερά ταπεινή στάση με δηλώσεις όπως «Μόλις αρχίζω να είμαι μαθητής» (L.Eph 3:1). «Δεν ξέρω αν είμαι άξιος» (L.Τρα 4:2). Αυτή η αντίληψη ότι οι Χριστιανοί "δεν πρέπει να κάνουν τίποτα χωρίς τον επίσκοπο (και τους πρεσβύτερους) είναι ιδιαίτερα απεχθής. "Χωρίς αυτούς (επίσκοπος, πρεσβύτεροι, διάκονοι)", γράφει. "Καμία ομάδα δεν μπορεί να ονομαστεί εκκλησία." (Λ. Τρα 3:1) Μόλις αρχίζω να είμαι μαθητής» (Λ.Εφ 3:1)· «Δεν ξέρω αν είμαι άξιος» (Λ. Τρα 4:2). Αυτή η αντίληψη ότι οι Χριστιανοί «δεν πρέπει να κάνουν τίποτα χωρίς τον επίσκοπο (και οι πρεσβύτεροι) είναι ιδιαίτερα απεχθής. «Χωρίς αυτά (επίσκοπος, πρεσβύτεροι, διάκονοι)», γράφει. «Καμία ομάδα δεν μπορεί να ονομαστεί εκκλησία». (Λ. Τρα 3:1)

Πολύκαρπος⁴⁷

Η ίδια η Βίβλος χρησιμοποιεί ξεκάθαρα τους ελληνικούς όρους επισκοπ; (επίσκοπος, επίσκοπος) και prebuteros

(πρεσβύτερος, πρεσβύτερος) εναλλακτικά. Δεν υπάρχει ούτε ένας υπαιγιμός αποστολικής διδασκαλίας για μονοπρόσωπη (επίσκοπη) διακυβέρνηση μιας μεμονωμένης εκκλησίας, πόσο μάλλον μιας ολόκληρης πόλης ή περιοχής. Ωστόσο, η μονοεπισκοπή εμφανίστηκε τον δεύτερο αιώνα και ο Πολύκαρπος αναφέρεται ως ένας από αυτούς τους άρχοντες της πόλης. Σε όλες τις επτά αυθεντικές, σωζόμενες επιστολές του, ο Ιγνάτιος Αντιοχείας επανέλαβε χωρίζει την επισκοπή; από τους *prebuteros*, που τους αποκαλούν αντίστοιχα «διαχειριστές» του Θεού (οικονόμος, θαλαμηγός, κυβερνήτης, οικονόμος), ένας αστικός όρος που εφαρμόζεται στον Έραστο στο Ρωμαίους 16:23. και «βοηθοί» (πάρεδροι, όρος που δεν χρησιμοποιείται στην Καινή Διαθήκη). Αυτή η ιδέα ότι οι πρεσβύτεροι είναι βοηθοί του επισκόπου δεν έχει καμία απολύτως βάση στη Γραφή. Στο ρωμαϊκό σήμα του Χριστιανισμού, το πρεσβυτέριο μετατράπηκε στο ιερατείο ως μια εξειδικευμένη τάξη διαμεσολαβητών αποκλειστικά εξουσιοδοτημένων να διαχειρίζονται μυστήρια (βάπτισμα, κοινωνία κ.λπ.) για λογαριασμό του επισκόπου. Αυτό επίσης δεν έχει καμία βάση στη Γραφή, όπου όλοι οι Χριστιανοί ονομάζονται ιερείς. Οι ιεραρχικοί στις σύγχρονες Καθολικές, Αγγλικανικές και Ορθόδοξες εκκλησίες χρησιμοποιούν τις επιστολές του Ιγνατίου ως αποδεικτικά κείμενα για να δικαιολογήσουν τη μονοεπισκοπή και τον παπισμό. Ο Πολύκαρπος χρησιμοποιείται επίσης ως ζωτικός κρίκος στο δόγμα της αποστολικής διαδοχής, το οποίο υποδηλώνει ότι η εξουσία στηρίζεται στους επισκόπους λόγω μιας αδιάσπαστης αλυσίδας διορισμού μέσω της χειροτονίας πίσω στους ίδιους τους αποστόλους, όπου όλοι οι χριστιανοί λέγονται ιερείς. Οι ιεραρχικοί στις σύγχρονες Καθολικές, Αγγλικανικές και Ορθόδοξες εκκλησίες χρησιμοποιούν τις επιστολές του Ιγνατίου ως αποδεικτικά κείμενα για να δικαιολογήσουν τη μονοεπισκοπή και τον παπισμό. Ο Πολύκαρπος χρησιμοποιείται επίσης ως ζωτικός κρίκος στο δόγμα της αποστολικής διαδοχής, το οποίο υποδηλώνει ότι η εξουσία στηρίζεται στους επισκόπους λόγω μιας αδιάσπαστης αλυσίδας διορισμού μέσω της χειροτονίας πίσω στους ίδιους τους αποστόλους.

Σημειώσεις τέλους

1. <http://en.wikipedia.org/wiki/Tanakh2>.
<http://en.wikipedia.org/wiki/Torah3>.

<http://en.wikipedia.org/wiki/Talmud4>.
<http://www.godandscience.org/apologetics/bibleorigin.html5>.
<http://www.godandscience.org/apologetics/bibleorigin.html6a>
http://en.wikipedia.org/wiki/Masoretic_Text 6. The New Analytical Bible King James Version, John A Dickson Publishing Co 1973 p. 37. The New Testament Documents - Are They Reliable?, Inter-Varsity Press, FF Bruce σελ. 108. The New Testament Documents - Are They Reliable;, Inter-Varsity Press, FF Bruce σελ. 24.9. (Λουκάς 24:44.)10. History of the Bible: How the Bible came to us, από τον Wesley Ringer <http://www>.

[godandscience.org/apologetics/bibleorigin.html11](http://www.godandscience.org/apologetics/bibleorigin.html11).
<http://www.gregandsheila.com/ag/bible.htm12>.
[www.licoc.org/TBS/Canonization and Translations.htm #Translating13](http://www.licoc.org/TBS/Canonization_and_Translations.htm#Translating13).
<http://www.godandscience.org/apologetics/bibleorigin.html14>.
<http://net.bible.org/dictionary.php?word=Latin%20Version,%20The%20Old>15. www.gregandsheila.com/ag/bible.htm, The History of God's Word in the English Bible, Greg Moore16.
www.gregandsheila.com/ag/bible.htm, The History of God's Word in the English Bible, Greg Moore17.
www.gregandsheila.com/ag/bible.htm, The History of God's Word in the English Bible, Greg Moore18.
www.gregandsheila.com/ag/bible.htm, The History of God's Word in the English Bible, Greg Moore19.
www.gregandsheila.com/ag/bible.htm, The History of God's Word in the English Bible, Greg Moore20.
www.gregandsheila.com/ag/bible.htm, The History of God's Word in the English Bible, Greg Moore21.
www.gregandsheila.com/ag/bible.htm, The History of God's Word in the English Bible, Greg Moore22.
en.wikipedia.org/wiki/Dead_Sea_Scrolls23.
www.centuryone.com/25dssfacts.html24. Bible Translation A Complex Problem, Dick Sztanyo, The Restorer Μάιος/Ιούνιος 1985 σ.1325. www.faithfacts.gospelcom.net/maps_m.html26. Κριτική μιας «Σύντομης Κριτικής Ανασκόπησης» της Νέας Διεθνούς Έκδοσης, Οκτώβριος 1984 από τον Σεσίλ Ράιτ. σελ 527. Bible Translation A Complex Problem, Dick Sztanyo, The Restorer Μάιος/Ιούνιος 1985 σ.1328. Bible Translation A Complex Problem, Dick Sztanyo, The Restorer Μάιος/Ιούνιος 1985 σ.1329.
www.gregandsheila.com/ag/bible.htm, The History of God's Word in the English Bible, Greg Moore The History of God's Word in the English Bible, Greg Moore22.
en.wikipedia.org/wiki/Dead_Sea_Scrolls23.
www.centuryone.com/25dssfacts.html24. Bible Translation A Complex Problem, Dick Sztanyo, The Restorer Μάιος/Ιούνιος 1985 σ.1325. www.faithfacts.gospelcom.net/maps_m.html26. Κριτική μιας «Σύντομης Κριτικής Ανασκόπησης» της Νέας Διεθνούς Έκδοσης, Οκτώβριος 1984 από τον Σεσίλ Ράιτ. σελ 527. Bible Translation A Complex Problem, Dick Sztanyo, The Restorer Μάιος/Ιούνιος 1985 σ.1328. Bible Translation A Complex Problem, Dick Sztanyo, The Restorer Μάιος/Ιούνιος 1985 σ.1329.
www.gregandsheila.com/ag/bible.htm, The History of God's Word in the English Bible, Greg Moore The History of God's Word in the English Bible, Greg Moore22.

en.wikipedia.org/wiki/Dead_Sea_Scrolls23.
www.centuryone.com/25dssfacts.html24. Bible Translation A Complex Problem, Dick Sztanyo, The Restorer Μάιος/Ιούνιος 1985 σ.1325. www.faithfacts.gospelcom.net/maps_m.html26. Κριτική μιας «Σύντομης Κριτικής Ανασκόπησης» της Νέας Διεθνούς Έκδοσης, Οκτώβριος 1984 από τον Σεσίλ Ράιτ. σελ 527. Bible Translation A Complex Problem, Dick Sztanyo, The Restorer Μάιος/Ιούνιος 1985 σ.1328. Bible Translation A Complex Problem, Dick Sztanyo, The Restorer Μάιος/Ιούνιος 1985 σ.1329.
www.gregandsheila.com/ag/bible.htm, The History of God's Word in the English Bible, Greg Moore The Restorer Μάιος/Ιούνιος 1985 σελ.1325. www.faithfacts.gospelcom.net/maps_m.html26. Κριτική μιας «Σύντομης Κριτικής Ανασκόπησης» της Νέας Διεθνούς Έκδοσης, Οκτώβριος 1984 από τον Σεσίλ Ράιτ. σελ 527. Bible Translation A Complex Problem, Dick Sztanyo, The Restorer Μάιος/Ιούνιος 1985 σ.1328. Bible Translation A Complex Problem, Dick Sztanyo, The Restorer Μάιος/Ιούνιος 1985 σ.1329.
www.gregandsheila.com/ag/bible.htm, The History of God's Word in the English Bible, Greg Moore The Restorer Μάιος/Ιούνιος 1985 σελ.1325. www.faithfacts.gospelcom.net/maps_m.html26. Κριτική μιας «Σύντομης Κριτικής Ανασκόπησης» της Νέας Διεθνούς Έκδοσης, Οκτώβριος 1984 από τον Σεσίλ Ράιτ. σελ 527. Bible Translation A Complex Problem, Dick Sztanyo, The Restorer Μάιος/Ιούνιος 1985 σ.1328. Bible Translation A Complex Problem, Dick Sztanyo, The Restorer Μάιος/Ιούνιος 1985 σ.1329.
www.gregandsheila.com/ag/bible.htm, The History of God's Word in the English Bible, Greg Moore
30. <http://www.answers.org/bible/canonicity.html>31. <http://gbgm-umc.org/umw/bible/outside.stm>32.
<http://www.straightdope.com/mailbag/mbible5.html>

33.
<http://www.licoc.org/TBS/Canonization%20and%20Translations.htm>34.
www.licoc.org/TBS/Canonization%20and%20Translations.htm#Translating34a. www.en.wikipedia.org/wiki/Bibles#The_New_Testament, Wikipedia Encyclopedia, Bible-The New Testament34a
http://en.wikipedia.org/wiki/King_James_Version_of_the_Bible35.
<http://www.licoc.org/TBS/Canonization%20and%20Translations.htm>36.
<http://www.licoc.org/TBS/Canonization%20and%20Translations.htm>37.
<http://www.licoc.org/TBS/Canonization%20and%20Translations.htm>38. www.zianet.com/maxey/versions.htm Μια άποψη των εκδόσεων - Έκδοση King James, Al Maxey39.
www.zianet.com/maxey/versions.htm Προβολή εκδόσεων-Νέα διεθνής έκδοση, Al Maxey40. www.zianet.com/maxey/versions.htm Μια άποψη των εκδόσεων - Ζωντανή Βίβλος, Al Maxey41.
www.zianet.com/maxey/versions.htm Μια άποψη των εκδόσεων - New American Standard, Al Maxey42.
www.zianet.com/maxey/versions.htm Μια άποψη των εκδόσεων - Μετάφραση Νέου Κόσμου, Al Maxey43.
www.gregandsheila.com/ag/bible.htm, The History of God's Word in the English Bible, Greg Moore44.
[http://en.wikipedia.org/wiki/God's_Word_\(bible_translation\)](http://en.wikipedia.org/wiki/God's_Word_(bible_translation))45.
<http://www.peculiarpress.com/ekklesia/archive/Ekklesia73.htm>46.
<http://www.peculiarpress.com/ekklesia/archive/Ekklesia80.htm>

47. <http://www.peculiarpress.com/ekklesia/archive/Ekklesia88.htm>